

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. SRPNA 1916.

ČÍSLO 8.

Bohdan Kamínský:

NA BARIKÁDÁCH.

AK, hochu můj, tak, jen se při mně drž
a mlád se už za volnost bojovat!
Viz, jak se ženou na nás o přítrž —
ha! chtějíť nás zas znova ukovat!
Však nezdaří se jim to bohďa víc:
dnes celý národ stojí vrahům vstříc.
Tu puška, hochu, nabij poznova
a příklad si vem z činu otcova!

Vždyť leta dlouhá po nás šlapali,
vše pobrali, jen bída zbyla nám;
my úpíce v porobě zmírali
a pustý svobody stál svatý chrám.
Tu muži muž dal ruku v národu
a svorné heslo: smrt' neb svobodu!
Tu puška, hochu, nabij poznova
a příklad si vem z činu otcova!

Zda slyšíš, hochu můj, ten rachot děl?
Hle, jak se v slunci lesknou bodáky!
A středem nakupených mrtvých těl
na bratry ženou se, na vlastní rodáky!
O hanba jim, že zaprodáni jsou,
blesk boží na jich duši otrockou!
Tu pušku, hochu, nabij poznova
a příklad si vem z činu otcova.

Já nechal doma ženu, dětí roj,
bych sůčastnil se v boji posvátném.
Což děti, žena, vlast-li volá v boj!
Tu nelze váhat v nářku neplatném.
Tu nesmíš, hochu, ohlížet se zpět:
jen v před, tu heslo, v před jen, v před!
Tu puška, hochu, nabij poznova
a příklad si vem z činu otcova.

Jen tys šel se mnou — neb jsi velký dost,
bys rámě svoje vlasti v službu dal,
bys za právo je napjal, za volnost'
a jak tvůj otec, také bojoval.
Ha! raněn — zmírám — kletá nehoda!
Slyš — "vítězství! at' žije svoboda!"
Mou pušku, hochu, nabij poznova
a jednej dle příkladu otcova!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Příští měsíc bude mít Župa Západní svátek svůj čili mimořádné závody a slet v Howells, Neb. Podle dosavadních příprav soudíce, ukáže se tu poznovu, co svědomitou prací a vlastním přičiněním dokázati lze. Známe, co tu či onde schází. Není tomu dlouho, co byli jsme na Západě i přesvědčili se o tak mnohé bolesti naší. A když pak přistoupí se svědomitě k bolesti takých odstraňování, těší nás spíše, nežli když v domýšlivosti své a důvěře v neomylnost pokud náhledů našich se týče, chceme zde, a neb onde stěnu hlavou proraziti a dovolávající se svého já, zapomínáme, že celek náš zná pouze a jediné množné číslo všech nás a my dle toho ku zdaru celku a na jeho prospěch všichni pracovati máme. Tolik očekáváme i od našich na Západě a budeme jen s dychtivostí čísti zvěsti o tom, jak slet i závody dopadly, jak vzpružily činnost našich, již namnoze s mnohou překážkou zápoliti musí, s mnohým nepochopením věci naší.

V těch dobách zlých, jež postihly zejména naši starou vlast a veškeré země slovanské i přátel našich spojenců, jako bychom si byli ve všech kruzích sokolských uvědomili, co naši povinnosti! Není již nechutných sporů a zájem o postup jednotný, zejména na prospěch Českého Národního Sdružení i věci sokolské vůbec všude mezi námi se jeví a mnoho dobrého koná. Na větších sletech společně se pochodovalo, evičilo i pracovalo, at' bylo to či ono sdružení. V listech D. A. S. a N. J. S. nečteme zbytečné hádky, bratří a sester nehodné, jako nemůže nikdo tvrditi, že bylo by kde opravdových sporů skutečných. Uměle vyvolávaných, několika jedinci živých mimo Č. A. O. S. stojících, snad se ojediněle vyskytují, ale to nás v celku nikterak vyrušiti nemůže a my věčně nespokojeni, jakž Tyrš kázal nám, dovedeme dnes o nejdůležitějších udalostech vážně a rozumně uvažovati, aniž bychom zbytečně se rozčilovali a to samo již známkou — pokroku!

Nevíme ani, jak potěší našince, když čte i v tisku veřejném o tom našem Sokolství, když brky sokolské snažíce se uvědomiti i širší kruhy o práci naší, píšou o tom či onom zástoji Sokolstva se dotýkajícím, posuzují, radí a vysvětlují. "Svornost" od samých počátků toho našeho Sokolství v Americe vždy ochotně poskytl sloupce své článkům ve věcech našich a z její redakce i závodu byla celá řada členů našich, ba odtud první vyšli pořadatelé našeho orgánu a pak již prodlením doby skoro každý z nás byl pro list ten pracoval. V dobách nejhorších naší N. J. S. byla právě "Svornost", jež přinášela články sokolské, nabádající k jednotnému postupu a o sletech našich a slavnostech vždy snažila se nám prospěti. Proto není divu, pakli otevřela i tentokrát sloupce své rozhovoru a posudku o tom, jak by nejprve Sokolstvo české v Americe mohlo u jedné mety se sejíti a společně pracovati, bez zbytečného dosavadního tříštění sil. Byly dvě zvláště pozoruhodné statě. Jedna nadšeného pracovníka br.

Matouška z Baltimóre, Md., jenž sám přiznává, že smácel brk svůj v černí pessimistického druhu na základě bývalých zkušeností "spojovacích". V celku však vyzněla úvaha jeho v tom smyslu, že není tu zcela žádných překážek, aby jedno menší sdružení, když dobrá by byla vůle, spojilo se se stávajícím již Svazem čili Obeí jedině možným způsobem po stránce technické. V nynějším Svazu zastoupeni jsou již Dělnicko-Americký Sokol a naše N. J. S. A hned v zápětí po článku br. Matouška přichází delší úvaha br. Nigrina, jenž rovněž přeje spojení i poukazuje hlavně na ty mnohé nesnáze na Východě, na rozdíl politického smýšlení, snahy socialistické a naprosto volné, jakž jevíly se u D. A. S. a přece vzájemná dohoda docílila se, aniž vadily kroj jiný, červená košile a zachování vlastní samosprávy i listu jejích, spojení s N. J. S. po stránce technické, čili na poli tělocvičném. Článek je psán velice pěkně a po článku br. Matouška přišel jako na zavolání, dokazuje, že kdybychom chtěli, vůli měli, již dávno všechny tři organizace — o bratrech slovenských prozatím mluvit nelze, až budeme doma sami hotovi s úpravou této otázky — společně v práci technické, na poli cvičebním a za jedné pomůcky, jednoho technického ústředí mohli jsme postupovati! Jiné cesty prozatím není, jestli tu lpí se na kroji, tam na něčem jiném a podobně.

Když objednáme nějaký ten nový štoček, nějakou tu reprodukei fotografie našeho vynikajícího českého člověka, Sokola, aneb našich činovníků, sester ze sletu i jinak a umístíme konečně v listě svém, vždy mimoděk vzpomeneme si kam pak takový obrázek se všude dostati může, jestli list náš byl poškozen. Bolí nás, když vidíme orgán nerozbalený někde "za bárem", mrzí nás, jestli najdete někdy pod stolkem a ještě více hněte, když rozbalené číslo přečtené snad povaluje se leckde, ano na místech, jež netřeba zvláště popisovati. . . . Víme, že vám upřímným čtenářům jest na divno, že řeknete si, že snad nemožné, ale již tomu tak. Pamatujeme se na příklad (a my si na notoritu nepotrpíme), že šli jsme na třetí den po naší přednášce po ulici města Omaha k nádraží a hle, zašlápli jsme do bláta náš vlastní obrázek, jakž přinesl jej v neděli tamní časopis. Tot' se ví, že ihned v té chvíli, co jsme spozorovali, přišlápli jsme trochu silněji, třeba strhli jsme s sebou mimoděk i nějakou dosti hezounkou slečinku, jež právě zpěvem svým okouzlovala jistou bohatší společnost a tu "obrázek její musel do novin." Pomyslili jsme si eos' o "pomíjejenosti lidské" a čtverák bratr, jenž doprovázel nás, mumlal si něco "o pomazání atd." Pravda, je obrázek, ale když potom jest takových obrázků celá řada, když se jedná o "posmrtní vzpomínku" na ty, již zahynuli při veliké katastrofě na lodi Eastland na řece v Chicagu, Ill." a vy najdete jednotlivé takto potištěné listy časopisu i s oznamkami v černých rámcích s obrázky i bez, ač stál ten luxus na sta a sta dolarů, někde na odlehlejším místě v tmavém koutečku na kousky rozřezá-

né . . . pak pomyslíte si, oč mohlo být lépe, oč získalo by České Národní Sdružení, kdyby každá ta pětka za oznámku na vzpomínku na drahé, byl každý ten český člověk věnoval památku svých a hned i tam doma ve vlasti trpících, o jichž osvobození se usiluje! Tuhle jsme viděli, jak obrovský věnec spolku "bratrských Filigránků", klubu to "zdeřávacího", k nimž zesnulý byl patřil, vzal se sám, totiž ten věnec, v čele pohřebního průvodu v auto. Věnec musel stát pár desítek, stuhý s vytištěním věnováním "Filigránků" stály nejméně pětiku a byly v národních barvách a tuto desítku, čili nejméně \$35.00, mohl mít nějaký dobročinný účel český, kdyby — inu kdybychom již měli trochu rozumu. A protože předseda "Filigránků" je trochu silnější v pěsti, opravujeme hned, jako "my Filigránkové kdybychom měli rozum."

As v polovině minulého měsíce utopil se při koupání v jezeře Erie v Clevelandě br. Vinco Pristov, Slovinec, borec o přebor o šestém sletu v Praze a člen závodního družstva slovinského v Turině roku 1911, který byl i v českém kursu. Byl výtečný hoch, dobrý cvičenec a Sokol tělem a myslí. Pohřbu jeho účastnilo se veškeré slovanské Sokolstvo v Clevelandě členstvem svým aneb zástupci, však co dokazuje pravé bratrství, že byla to Tělocvičná Jednota Sokol v Clevelandě, jež postarala se o to výborem svým, aby dostalo se pocty Sokolu pravému i pravým způsobem, po sokolsku. Táž jednota obstarala i lot důstojný br. dobrého na hřbitově, kde uložen byl k odpočinku poslednímu. Čest' jeho památce!

Minule dostali jsme od jednoho našeho činovníka ze severní Nebrasky pár rádeček, v nichž ptá se nás co soudíme o "bratrském pojištění." Otázka ta v první chvíli nás zarazila: "bratrské pojištění." To jako pojištění v některém našem podpůrném spolku asi, pomyslili jsme si, protože víme, že všude kde se příspěvek nezaplatil, nemohl zaplatiti at' již z těch i jiných důvodů do jisté lhůty, že jednoduše bylo po bratrství! Chtít něco za nic, nemůžeme ani od našich podpůrných spolků českých, třeba sebevětších. Odkazování se na veliké fondy nestačí, když nikterak nejsou ještě v souhlasu s počtem členstva vůbec a co nejlepšího, že členstvo stárne, úmrtnost se zvyšuje a příčiny úmrtí jsou toho druhu, že bude muset se lékařská prohlídka nevyhnutelně trochu přiosřít a příčiny mnohých těch úmrtí v jednotlivých Rádech trochu studovat, zejména, když taková úmrtí vyskytují se za nedlouho po přijetí nových členů, aneb členů starších různým nestřídmostí oddaných. Jen pěkně ruku na srdce a s pravou ven. Nač natahovat rukavičky, když v jedné, jednotě vyčetli jsme nedávno ze zpráv podaných, že bylo tolik a tolik ledvinových chorob a zatvrdnutí jater i poruch srdečních, jako následek nikotinu a alkoholu. Mluvíme tu jediné a přímo o nestřídmosti, protože sami nejsme rozhodně snad nějací prohibiční a p. A jestli nám společnosti pojišťující stále vypráví, že pojišťování u našich spolků jest pouze dočasné, nedivte se, protože ve skutečnosti mnoho se neděje,

aby pojištění bylo opravdu trvalým i u našich podpůrných organizací, síla spojení větších a mohutných organizací se neuznává a namnoze i na fond záložní hubuje, zapomínajíce, že právě v tom jest spása pro pozůstalé těch, kdož to na tom hamizdném světě déle vydrží! "Bratrství" na papíře se pěkně čte, ale ve skutečnosti, když se pojistka na tisíc dolarů vyplácí, znamená tisíc dolarů nic více a nic méně. To, co se pak povídá v díkůvzdáních vdovou a pozůstalými truchlícími o řádném vyplacení podpory a bratrské potěše, jsou slova — nic, nežli slova vytištěná v černém rámečku, někdy na dost špatném papíře a pro ty, již se mají, jako noví členové do příští schůze získat.

Když universalista, protestant, aneb baptista a podobní přísahají na hvězdy a pruhy naší veliké republiky, nikdo o upřímnosti takové přísahy nepochybuje, když ale přísahá katolík, jemu se nevěří a věřiti nemůže. Je tu důležitá příčina, praví Washburn a sice, že katolík nejdříve sloužití musí Římu, své víře a svým kněžím, nežli komukoli jinému a kdyby byly nejsvětější intituce veliké této republiky. Jak ale je s nevěrcem, vmete se nám ihned v tvář, ten nepřisahá vůbec. Pravda, nepřisahá, ale na čest svou slibuje oddanost nové vlasti své i zřiká se těch vládců doma jej a lid jeho otročivších. Není mu za těžko srovnat se svou etí činy své a býti vystavenu téměř trestům krivopřísahy, jako kdo jiný. Katolíku však jest hůře, protože v pádu potřeby musí nositi na dvou ramenou, na jedné Řím a na druhé loyaltitu vůči nové vlasti.

Dnes, kdy dějou se u nás věci brzy pod tou a zase jinou rouškou "národní a vlasteneckou", nedivili bychom se ani dost málo, kdyby jednoho dne za časného jitra, aneb odpoledne za sluníčka hřejivého, objevila se následující dobře placená oznámka ve všech listech našich, kde platí se za každou řádku tolik a tolik denně a za "display" extra. "Právě oznamuje lano podmořské, že náš vlastenecky prodchnutý vyrabitel hořkého vína, mastě na kuří oka a medicín pro kašel dostal nejvyšší vyznamenání Jeho Veličenstva císaře rakouského, krále českého atd. Františka Josefa Posledního, jinak Franty Procházky z Vídně. Starý pán postonával již v poslední době mnoho, již zdálo se, že mu měkne mozek, že nedostává se mu dechu a síly mu ubývá. Měl celou řadu profesorů, lékařů, odborníků a nikde žádná pomoc, až mu vele vyslanectví ve Washingtoně povědělo o naší masti, našem hořkém vínu a síliteli plíc. Namazal si jednou tu starou hlavu, mozek mu ztvrdl docela, vypil láhev hořkého žaludečního a rak vylezl mu pozpátku, kdežto jedna dávka našeho sílitele stačila, aby se mu plíce zase trochu provětraly a náš starý dobrodinec národů veliké říše rakouské, veliký etitel českých žen ku etí a slávě trůnu habsburského, vedením nejlepšího přítelíčka svého z Berlína vládnouti mohl dál. Na důkaz toho vlastnoruční podpis a podpis Zwiedinkův ve Washingtoně, se schválením diplomatického zástupce . . ." Avšak dosti již, žerty stranou! Porovnejte tyto nesmysly s jinými, jež

čtete co den a zamyslete se, jak musí být všelikým těm lidičkám divným, již ku napsání podobných nesmyslů se propůjčují a za dollar napíší ještě horší věci na ohlupování lidu svého a klam nešťastných nemocných a chorých, již chytají se každého stébka a dají se nachytati na "všeliký ten vlastenecký bombast" brzy toho a zase onoho "vyrabitele", jenž studoval "botaniku" buď v dílně ševcovské, aneb lepil kufry, jestli zrovna nebyl někde "za bárem." Takové oznámky se píšou dnes a což teprve, až se všichni tací "vyrabitelové" dopálí, sáhnou hluboko do kapes a překvapí České Národní Sdružení každý nejméně pěti tisíci dollary, nedají-li mimo to na jiné "vlastenecké" podniky, zejména drahým jim bratrům nejlepším — Sokolům, na školy tělovičné.

Slet náš v Župě Severovýchodní v Clevelandu, O. se zdařil a hned v zápětí přišla nová zpráva, že také pro Národní Sdružení pracuje se tam co nejlépe, a tu opět naši činovníci jsou. Takové zvěsti blaží, jako příkladná činnost tak zvané Plzeňské pobočky Č. N. S. v Chicagu, Ill. Jsou tu naši i sestry obou táborů sokolských a pracuje se nejen s oduševněním, nadšením, ale pochopením, že dnes české věci náleží vše a sbírky hlavně tímto směrem konati se mají. Přirozeně česká otázka závisí na výsledku války, na úspěchu válečném spojenců a z těchto spojenců opět jen zcela přirozeně, vždy v první řadě budeme spolehat na Rus. Ta již k vůli Slovanům na Balkáně a nyní v zájmu Srbů a Černohorců šla do boje i dovedla za osvobození Slovanstva na Balkáně, ano tehdy i Bulhary, krváčet. Tolik víme i musíme si uvědomit, že sebemenší ústupek Německu, aneb Rakousku druhými spojenci učiněný, kdyby byl na škodu Slovanstva, jediné bude hájit Rus a nikdo jiný! Utěšovat se, že by za nás Anglie válčila třeba ještě rok, aneb Francie a po případě Italie, kdyby vyjednávání o věci české se nepovedlo a rozbíjelo o neústupnost Němčíka — o Rakousku se nemluví vůbec, zdálo by se nám illusorním, kdežto na Rusi chápeme se dnes celý problém slovanských národů a tam se ví i v dumě, co učiniti musí spojenci pro Srbsko, co pro Polsku a druhé bratry slovanské, až dosud pode jhem Habsburka úpíci.

"Austria quo vadis?" pomyslili jsme si, když psalo se, telegrafovalo a zdělovalo americkému tisku, že rakouské úřady vojenské odsoudili Dr. Kramáře a Rašína, typické zástupce českého oportunismu, jehož za hranicemi tak často se dovolávala vláda jako dokladu české věrnosti k říši mnoha národů! Ano, kam spěješ Austrie, jsme si říkali, když psalo se, řečnilo, schůze svolávaly a dělala se nálada, když jeden den odsouzena byla k smrti sl. Masarykova, aby na druhý den byla před vojenským soudem, třetí den rukojmím za otee a nyní docela zdráva, ač ve vězení až na případ její dojde atd. atd. ve Vídni. Pak zase k vůli otisknutí básně v jednom americkém listě byl náš veliký Machar vržen do vězení a my nevyházeli téměř z podivu nad persekucí a pronásle-

dováním našich v Čechách, na Moravě, ve Slezsku i na Slovači. Nevíme a nechtěli bychom také tvrdit, jestli se lekla slavná Vindobona resoluce, přijaté na jisté protestní schůzi české, aneb rozruchu mezi Slováky, ale víme, že Dr. Kramář, Rašín a soudruzi dostali milost najednou a to v té chvíli, kdy Francie projevila zájem o naši věc a spolu s Ruskem povídala cosi, že za každý život vynikajícího vůdce českého a jiného, rakouskou vládou k smrti odsouzeného, mohli by se ve Francii i na Rusi posílati neméně vlivné a vynikající osobnosti internované a po případě tam jen trpěné touže cestou — do nebeského království s požehnání i bez.

Minule dostali jsme dopis takového zálesáckého tónu, že nebylo lze otisknouti těch několik "skvostných slov" bratra, jenž se na nás opravdu čertí proto, že prý pomalu v "Sokole Americkém" nebude již ničeho jiného, nežli samé "Národní Sdružení". Poradili jsme bratránkovi z nebraských plánů, aby se jednoduše dal přepsat k "Orlíkům", kteří zrovna v nedaleké osadě mají svůj krám páně a eviči na tamní hospodě. Pak bude dostávat listy požehnané nejdůstojnějšími pány Benediktýny a v těch jistě nenajde ani slova na "pomoc té staré vlasti, té matce ubohé Habsburky otročené..." Poradili jsme mu cestou soukromou, protože si na to poslal známku. Však v druhém případě nám "zůstal rozum stát," abychom tak děli. Píše nám bratr z Kansasu, "abychom prý konečně zahájili sbírky pro Národní Sdružení a v listě na prospěch věci české něco konali..." Tenhle bratr známku na dopis soukromý neposlal, škoda, my bychom si byli tak rádi ležví ulehčili a že to dovedeme mohl by již znát. Tuhle viděli jsme na výletě T. J. S. Čechie v jejich museu, jež řídil osvědčený "manager" br. Beránek, takového ptáka, jenž vypadal spíše jako vrabec, nežli sokol, pak byl tu dřevěný špaček v kleci, ano viděli jsme i láhvičku "toho nie, z něhož bůh stvořil svět", pak měli tu i oprátku, kterou ehystají "čeští lidé a věrní poddaní" Frantovi Procházkovi a mnoho jiných zajímavostí, ale to všechno jest ničím proti tomu museu, které my bychom tak leckdy mohli otevřít i ukázat zvláštností celé haldy, dnes upřímného bratrství, zítra ramenářství a po zítří "jášství" druhů všelikých, domýšlivosti a jiných eností.

Nežli kdo začne mluvit a psát o nějakém spojení Sokolstva českého v Americe a po případě i Sokolstva slovenského s námi musí si nejprve uvědomiti, které a jaké to Sokolstvo míní a pěkně upřímně si doznati, že kdokoliv o spojení Sokolstva českého dnes chce jednati musí především začítí s nedávno založenou organizací čili Česko-Americkou Obcí Sokolskou, Svazem to v kterém sdruženy a po stránce technické spojeny jsou dvě staré jednoty sokolské a sice Národní Jednota Sokolská a Dělnicko Americký Sokol na Východě. Stává zde tudíž spojení českých organizací sokolských, starších a co hlavního naprosto pokrokových, zásad volných! To nutno zdůrazniti, protože netřeba klamati zbytečně

veřejnost, jakoby se nyní jednalo o něco celkem nového — z brusů nového po sletech a závodech právě minulých. Jestli někdo znovu "štípáti chce vlny" a řekne, že "se připojit nemůže" k tomuto Svazu po stránce technické, ale že se s ním chce "spojit celkově", pak necht' si tu pohádku "o červené karkulce" nechá až bude tu v Americe trochu déle a až ti "staří" budou všichni, jako "nepovedení rodiče povedených dětí" uchloroformováni. Jestli chceme, abychom si zachovali prozatím každé sdružení svůj vlastní ráz, svůj кроj a své zásady, pak spojení po stránce technické jest jediné možné, neboť Svaz nynější, Obec stávající bez rozdílu kroje i smýšlení a zásad. A věru, že k tomuto spojení a projevu dobré vůle netřeba ani mnoho práce zvláštních výborů, jež zvoleny jsou a již se poradí svědomitě a poctivě.

Nechlubíme se, nechceme povídati si o zakládání odboček Národního Sdružení ve všech téměř našich jednotách po celé české Americe, kde naši jsou, nemůžeme podávat výkazy o tom co již jsme dali a co nedali, ba naopak hartusíme znovu a znovu: Bratři a sestry dejte, přispívejte co nejvíce můžete na českou věc, sbírejte, pamáhejte jakýmkoli dobrým a čestným způsobem čili nezapomeňte Českého Národního Sdružení u žádné příležitosti! Nezapomeňte dále také posílati české knihy, časopisy a brožury i jiné, podle vyzvání Nár. soc. Besedy Celestýn Frič, pro české zajatce, nemáte-li ničeho po ruce pošlete pár centů na výlohy s tím spojené, pošlete i zajatcům nějaký groš na přilepšenou, jakž nyní posílá se dá prostřednictvím Amerického Červeného Kříže na Rus, ba i malé balíčky správně adresované organizace tato dodá, kdežto do Francie zajatcům zasílá se peníze tímž prostřednictvím a vyplácí se vyslancectvím naším v Paříži. Do Italie lze knihy posílati, ale časopisy nikoliv, leda ty, jež prošly censurou francouzskou a italskou, jako list náš. Pokud nás se týče tiskneme o pět set výtisků každého čísla v poslední době více a posíláme všude zajatcům, Sokolům na požádání. Drobná práce, ale hodně vyváží, aspoň pokud našich se týče.

Jsou nyní doby, kdy o "slovanské vzájemnosti" mluvit pouze a psát nestačí, ale kde možno ve skutečnosti navazovati styky s bratry slovanskými jest jen chvályhodné, zejména, když i o povznesení vlastního hnízda se přičiňujeme! Tak pomyslí si, dostavše několik lístečků z Clevelandu z výletu T. J. Sokol Čech, na němž se podíleli i mnozí bratři chorvatští, již jako Slovinci a Srbové s našimi vždy v Clevelandě pracovali a po stránce technické v tom ohledu mnohý úspěch dal by se zaznamenati. Že doma však by jich mělo býti více, že tu nejdříve mělo by se začít? Kdož by toho upírali chtěl, však ale i na poli vzájemnosti slovanské mnohé vykonati se dá a mnohé všem nám prospěti může, abychom znájmíce vzájemné tužby své a snahy jedna větev druhé věděla jak pomoci, až nadejde po hrozné válce v Evropě doba vhodná. Účast na výletu T. J. S. Čech

byla značná, pokud našich se týče. "Výlet Sokola Čech poctili návštěvou bratři Chorvati od Župy Kačič. Bylo v tom něco co se nepíše, co se týče opravdového citu, citu slovanského..." Tak napsáno jest na jednom lístku. Br. Jos. Frčka mluvil za Čechy a br. S. Mance za Chorváty, již i nám poslali zdravici, těšíce se z práce českého Sokolstva.

Již se zase "spojujeme" a proto "Borec" nadává. Povídá nám bratr "odborník", že u N.J.S. jako Sokolové američtí jsme prý obojživelníky, co zatím my s hrdostí na to své občanství americké poukazujeme a dle toho všude svědomitě a poctivě jednati se snažíme. Mohli bychom poukázati na některé z posledních čísel "Typografa", mohli bychom poukázati na to, že porušení kázně našich v "Borci" se schvaluje a že nás staré bratrancek upřímný hází do starého haraburdí, mohli bychom říci, že jako občané země této do Kanady "verbovati" na vojnu nechodíme, abychom pak za humny mlátili frází "o oběti za vlast a p." Nikoliv, k tomu jsme příliš velikými Američany, příliš dbalí instituce veliké této republiky a příliš sokolsky zapracovanými lidmi, nežli bychom reagovali na každé uličnictví nešeho bratrance, jenž prý obětuje jméno i list. Dejme tomu, ale jak veliký jest účet tiskárny a ty druhé na Východě, k vůli nimž prvé technické spojení se nepovedlo!!

NA PŘEDNÍ STRÁŽ!

Nastaly nám doby, kdy musíme si, jako Sokolové, členové N. J. S. uvědomiti povinnosti své a dle toho jednati v každém svém počínu. O sletech našich a závodech ukázalo se, že ten lid náš má nás rád, že přijde se na nás podívat a výsledky práce naší zvážiti. Však toto pouhé se podívání nestačí, jako nestačí ta všechna naše činnost, všechna práce a námaha, jestli jsme zapoměli vlastního svého poslání, zásad svých a snah výchovných, jakž na prospěch a ozdravení lidu našeho byl nám tvůrce náš přikázal. A toto ozdravení představujeme si dle učení sokolského, jak v těle, tak myslí své a hlavně ve výchově charakterů, volných, pokrokových a svobodomyslných lidí českých vůbec.

Karakterů?

Ano, tak přikázal nám Tyrš a ohlednete-li se kol co namnoze najdete i na místech, kde pravého, silného, utuženého Sokola jste čekali, muže celého, jenž nesnažil by se učiniti lež vítězem, bezpráví právem a usiluje o povalení pravdy spokojil by se v domýšlivosti své choutkami ramenářů, všelikých donášečů a figurek, aneb klam, který muži, ba ani ženě poctivé a upřímné nesluší! Odtud proč Tyrš nechtěl politiky, ani snah náboženských, jakoby již byl tehdy v těch dobách svých vytušil, že špinavá je politika, jako nečisté ruce těch, kdož jménem božím lid svůj balamutí, at' již té či oné víry. Snahy sokolské s činností "černých havranů", jako s choutkami politikářů, licoměrností, přetvářkou a vykořisťováním slabších na vlastní prospěch zehytralých jedinců se křižují. Sokol tak nejedná, ten jen prá-

vo chce a právu k vítězství dopomoci se snaží i jde pouze stezkami pravdy poznané. Tak jest u věcech náboženských, tak jest s politikou a tak musí být ve všem našem konání, aby směle se o Sokolu říci mohlo, že vždy byl a bude na přední stráži!

My zde v Americe, svobodné zemi a veliké republice, jako občané nejsvětějších institucí volnosti dbali učinili jsme pokrok v tom našem Sokolství, pokrok významnější a nemalého dosahu, když v naší N. J. S. prohlásili jsme se sdružením lidí svobodomyšlných, jímž bratrství sokolské není holou frází a potměšilost, lež a klam různých věrců, jako jejich dogma a příkázání "slova božího", člověkem hlásaného, jest jen k smíchu, dospívající tak vlastním rozumováním k poznání veliké a všemocné Přírody...

A chtěli jsme snad něco divného? Či hříchem bylo, že mysl svou uvolňovati, otužovati a vzdělati jsme se přičiňovali? A že v tomto rozumování, bádání a zpytování bratr na bratra, sestra na sestru i ten dorost náš jsme působili. Že vedle zdravého těla i ve zdravou mysl doufali. Kdož mohl by nám vykládati ve zlé z lidí pokrokových, kdož pozastaviti by se mohl nad činností naší vzdělavatelnou, že nesla se u nás volným směrem a poučením k vybavení se z pout církví i spárů internacionály Říma, které za tolik bídy po staletí národu našemu působené ve staré vlasti, my ve vlasti nové jistě děkovati nemohli.

My zvedli se, vzpřímili šíj a postavili se i v tom ohledu na přední stráž! Ano, na přední stráž té naší pravé, nijakým jezuitstvím nezkalené svobodomyslnosti, chytráctvím opanované volnosti i nebáli jsme se vysloviti tu svou pravdu, nestydíme se za ní, ba dovolíme si tvrditi, že v tom ohledu našich tam doma předčíme, protože tam ještě mnoho těch, kteří ač v první řadě povolání byli, aby byli obránci pravdy, sami ji potlačovali a pravým zastaneům její vyhrožovali, kde mohli udávali, pranýřovali a pro následovati pomahali před hroznou tou válkou evropskou, jako u větší ještě míře činí dnes za strašných v Čechách panujících poměrů. Z takových a podobných kruhů, žel i někdy sokolských, přišlo mezi nás sem dosti živlů nemastných a neslaných, již hesly Tyršovými se ohánějíce na té naší největší vymoženosti veliké organizace N. J. S., na té naší svobodomyslnosti hloďají a zájmy celku našeho poškozujíce podřívají půdu všemu co pokrokem by zaváňelo; kdybychom právě nebyli na stráži — na přední stráži i té naší svobodomyslnosti! Tolik si uvědomiti třeba a sýčkům všelikým, at' již v tom či onom kroji naznačiti nutno, že jen divný a opeličaný sokol k Římu se utíká, od Říma vůbec něčeho očekávati může a páterům slouže dle toho děti svoje křtí dnes, aby zítra spoustou frází házel do nás to "pravé Sokolství". Netřeba i jiné kousky bezkarakternosti označovati tu zvláště, netřeba znovu poukazovati co volným lidem, Sokolům upřímným a poctivým nesluší, jako netřeba zdůrazňovati opět a opět co naší povinností v otázce svobodomyslnosti, jak se ehovati musíme sami, jak naši doma a jak s tou výchovou svobodomyslnou začítí musíme hned u svého krbu, začítí musí otec i matka. Vymlouvati

se na "Sunday school" v sousedství, na mládež jiného druhu a p. nestačí, omlouvat přechmaty své a svých u věcech náboženství, jako "svobodářů" připadalo by nám tím křiklavější, čím více hovořícím byl by činovník sokolský, aneb žena školou sokolskou prošlá, hrající si na "pracovnici neúnavnou" v každém ženském spolku, co zatím doma děti její neuměly by ani hlásky české a zpívaly každou neděli někde u svaté Máří Majdaleny, kde "regenskor" jest vynikající Sokol, špatný Čech, ještě špatnějšího jádra, převlékající "tu košilku červenou" dnes za "modrý kabátek" zítra a podobně. I na sletech takového "naše kavky" poznáte, ani ne tak po perí, jako po zobáku, jenž do žluto-černa narostl a spíše kol "báru" se točí i "čipy" kupuje, nežli by centu dal k účelům českým a na ten čas u nás nejdůležitějším

Namítnete, že Tyrš sice o zpátečnictví a potírání téhož mluvil, ale mimo demokratičnost tělesa, náboženskou svobodomyslnost nikde nestaví nám za vzor, třeba snahy jeho byly jinak naprosto pokrokové. Snadná odpověď. Tyrš věděl, že pro první čas bude lze nové učení sokolské hájit a v život uvádět pouze ve formách současným názorům běžných. Tyrš, jak sám praví, zřízení sokolské jen "myšlenkově v podstatě rozřešil" — — Úpravu otázky svobodomyslnosti, která v našem okolí, za našich poměrů a v našem prostředí musila ovšem nabýti též konkrétní formy organizační dříve, nežli mohlo se státi doma — výslovně doma ponechal "času dalšímu a spolupůsobení sil jiných." Bylot' zcela přirozeno, že zprvu v Sokolstvu pečováno pouze o to, aby nové učení národní, bratrství a volnosti co možná ve všech vrstvách národa půdu nalezlo a rozšíření došlo, opravujíc kde co opravy zapotřebí mělo.

U nás předvídaný čas, v zemi Washingtonově, o níž byl Tyrš tolik byl psal jako veliké republice, také předvídané síly a vlivy jiného okolí se dostavily! Kdežto za života Tyršova by se ještě nikdo (ani on sám) nebyl odvážil čeliti předsudkům, lži a klamu věr a náboženských nesmyslů i bible žvanění — přísným prohlášením celku sokolského zde se již od samých počátků poznenáhlu pracovalo, uvolňovalo a postupovalo tou měrou, že konečně po vzoru čistě americkém, amerických volných myslitelů i u nás v N. J. S. přijalo se prohlášení zásad svobodomyslnosti ku praporům sokolským a vedle výchovy sokolské i výchova svobodomyslná se požadovala. Tak bylo po leta a tak zůstati musí, chceme-li věrně plniti odkaz tvůrce našeho, jenž jen stále ku předu nabádal a Sokoly opravdu na přední chtěl mít stráží volnosti.

Na těchto místech, v listu našem nemluví k vám věci sokolské, aneb snah národních nepřítel, ale druh váš, jehož povinností jest názory své otevřeně projevit, co kde chybného naznačiti a co křivého odsouditi. Kdo jen chválou vás krmí, kdo jen na parádu pouhou si potrpí a ve frázi si libuje není přítel váš, není bratr váš! Vždyť komediant také jen hraje a to co koná jest vlastně přetvářkou, jež celku neposlouží, kdyby i sebe více jedinečnou lichotkou dalo se chytit, co zatím pravda, neúprosná pravda pomalu a jistě se zjevovala těm, kdož s věcí mysleli vždy upřímně.

ZÁVODY, SLET A SJEZD TĚLOCVIČNĚ SLOVENSKÉ JEDNOTY SOKOL,

jakž odbyly se v Chicagu, Ill.

Nejprve musíme bratři Slovákům vysloviti uznání za všechny ty důsledky práce sokolské, výsledky, jež u porovnání s našimi za dobu padesáti let s oněmi jejich za ani ne celou polovinu let docela dobře snesou porovnání, jak v nadšení, tak bratrském zápolu i činnosti pokrokové, sokolské naprosto. Tu díky hlavně platí ovšem vedoucím a co bychom si to neřekli otevřeně a upřímně, to jest v první radě pořadatelé jejich orgánu a předsedovi organizace, všem činovníkům téže, jejich ženského odboru Vienne Sokola i oddělení dorostu. Pamatujeme se na první sbor bratří Slováků v Chicagu, jako na první sbor bratří Poláků rovněž zde a za naši pomoci založené. Již tehdy byli naši cvičitelové, naši činovníci a nadšenci, již pomahali, kde se dalo a po stránce technické poskytovalo se bratřím slovanským vůbec vše co sami jsme měli a tak dnes již jsou i jednoty Chorvátské, Slovinců, Srbů, ano i Rusínů a Rusů a výsledky po stránce tělocvičné dosti dobré, třeba těch nedostatků bylo ještě více! Oni ti naši bratři slovanští v těch svých začátcích již mohli se bráti naší cestou a tak mnoho se dočílilo, ba ani tomu nemůžeme se diviti, že Slováci na příklad stále mají svou úmrtní podporu, ba ještě ji na tomto sjezdu zvýšili. Dokazují, že u nich čelí se právě touto podporou spolkům podpůrným všelikých věr, jakož i těm lidem slovenským, již nemohouce se dostati ještě ze "spárů černé komžičky", podle příkladu našich drahých bratrů "Orlíků" přibíjí rovněž ten náš monogram sokolský na kříž Krista pána a mezi lotry . . .

Pokud se týče slavných dnů Slováků Sokolů a Sokolek v Chicagu zdařily se jim. A přiznáme, že jejich plakát slet oznamující byl trochu jiný, nežli ten náš "Waechterhaus". Bylo tu znáti trochu toho pochopení věci sokolské, kdežto provedení bylo v pravdě umělecky vedené, třeba my sokola, ptáka jarého a bystrého raději ve výši se vznášet vidíme, nežli plaziti se komukoli u nohou. Ale tentýž námět viděls na našem sletovém plakátě, a to v provedení, o němž lépe pomlčet. Příteli Nádhernému všechna čest, jako i výboru, jenž postaral se o malebnou knížečku, jež ten náš tak zvaný "Památník" zadržla nadobro, nejen úpravou, ale hlavně i obsahem vhodným a nebýt oznámek, mohlo by nám sloužit za vzorek dosti dobrý. Byl tu i Tyršův úvod k "Základům" v rouše anglickém. A nejen to i pohlednice pořídily se dle sletového plakátu. Bratři Slováci a Slovenky začali se sjíždět dne šestého července a to do hlavního stanu v okolí jižní Jefferson ul. Bylo těch junáků, boreů několik set a také starší hotovili se již k poradám sjezdovým, kdežto výbor majetku po několika dnech napřed prohlížel účty, uvažoval o jmění a počítal. Pokud se boreů týče ti, jakoby znali již co je čeká a dobrovolně kázní se podrobující, po příjezdu do Chicaga čistoty a odpočinku dbali, tak aby k zápolu přistoupilo se co nejlépe. Jiní, kteří měli blíže do Plzeňského Sokola, prohlédli si tělocvičnu, zkusili nářadí a šli si "zaplavat". Tu i technický odbor schůzi si odbyl, v čele maje Mišo Poláčka, hlavního velitele, Matěje Pallo a Štefana Húska a se soudci již povinná se vybírala jména boreů zapisovala, jen aby na zítří bylo vše připraveno.

Řekli jsme si již minule, že museli jsme prodělati tři závody a tři slety sokolské za sebou a protože podstatného rozdílu u vedení nebylo, v celku mohlo být lepší, zde i tam po stránce technické teprve, nebudeme se o průběhu závodů a čtvrtého sletu bratří Slováků mnoho rozepisovati v podrobnostech. Tolik však řekneme, že ty cvičitelské síly české ještě stále bylo viděti na místě, práce jejich dosud jevila se u vlastním postupu a výběru látky cvičební a některé výkony povinné i volné poukazovaly zcela zřejmě na ty, kdož po leta učili, rádi učili své bratry . . . Jako my do Hawthorne, tak bratři Slováci zalezli si se svými závody až do A-

tlas parku, kde spojení nebylo zrovna nejlepší a co nejhlavnějšího, že toto "spojení" využili borei jak náleží a při jíždě mnozí místo v osm, v deset hodin, kdežto slavný soudcovský sbor i technické vedení čekali. Ve sboru soudcovském byli i naši. Celkem nastoupilo 16 družstev s několika jednotlivci a náhradníky. Konečně po desáté hodině vše roztríděno a pomalu vlastní zápol započal. Naši souhlasili ve směr v tom, že bratři Slováci jeví dosti dobrý pokrok, že celkem eviči se dobře a jen názvosloví to, že ještě mnohou činilo obtíž, nežli provedení výkonu se chápalo.

V první třídě bylo družstvo: Župy M. Miloslava Hodžy, ze sboru 5. a 109. z New Yorku, pak ze Župy Ján Francisci, sbor 2. a 50., družstvo sboru 36. z Binghamton, N. Y. V druhé třídě bylo družstvo Svatoplukovy Župy, ze sborů 164, 92, 218, 237 a 145, pak ze Župy Hodžy, s jedním náhradníkem, ze sborů 26., 5. a 1.. Bylo tu dále družstvo Prvého Slov. Sokola s několika jednotlivci. Družstva Slováků jako u nás byla šestičlenná ovšem. V třetí třídě byli borei z prvního okrsku Župy Matúš Trenčiansky, dvě čety, pak již čtvrtý okrsek, šestý a pátý okrsek téže Župy, s náhradníky i několika jednotlivci. Mimo to byl zastoupen sbor 20. z Ford City, Pa., maje jednoho náhradníka a pak již přišla družstva Župy L'udevít Štúr, sboru 96. z Cudahy, Wis. sboru 179 z Pullman, Ill. a sboru 191. z Chicaga, Ill. s několika jednotlivci i náhradníky. Podle počtu sborů čili jednot, na tu velikou sílu členstva veliké jednoty sokolské bratří Slováků boreů ovšem počet poměrně malý a mimo to mnozí z boreů byli zároveň i zástupci na sjezd. Niemeně vlastní vydání jde do tisíců jako u nás, jako všude jinde! Proč by se ty sjezdy naše nemohly zjednodušit, proč po stránce technické nemohla by se podati ukázka společné práce výchovné jak českých, tak i slovenských jednot pokrokových, zejména nyní, kdy máme již svůj veliký Svaz, tu svou Obec, jež pojí jak D. A. S., tak členstvo naší N. J. S. v jeden mohutný celek jednoho technického vedení, aniž by zde zásady a tam kraj byl nějak na újmu!

U nás Sokol Chicago byl nejvíce zastoupen v zápolu, zde u bratří slovenských sbor 127. ze Star Junction měl deset boreů, kdežto sbor 39. neměl nikoho. Závody za vzorného pořádku skončily po čtvrté hodině odpolední a Sokolky clevelandské, z New Yorku a Yonkers hotovily se k ukázkovému na druhý den, 9. července ku sletu v Atlas parku, kde účasti místních kruhů slovenských skoro ani nebylo, zdálo se, že budou moji bratři Slováci býti spokojeni, jestliže místnosti v Armory, zbrojnici to prvního illinoisského militského pluku, na Michigan ave. a 16. ul. budou naplněny lidem a příznivci věci sokolské. Zkoušky odbyly se ráno v neděli.

Když pak odpoledne malebný průvod, jehož i naši N. J. S. se účastnili, jakož i Župa Fugner Tyršova, došel na místo, začali se hned evičenci ohlížeti po šatnách a po celém tom pošmurném okolí. Trochu moc "vojanský" to tu vyhlíželo, jen co je pravda, ale pravda také je, že dole nebylo si kam sednouti, že evičenci, když ve sklepě konečně našli šatny, museli po koutkách zde a onde dlouho čekat, nežli přistoupilo technické vedení k rozvinutí vlastního pořadu. Vy-měřovat podlahu u přítomnosti lidí, jenž přišel se dívat, jsa dychtiv na ty ukázky práce sokolské, bylo chybou velikou, jako celkem protahování vlastního pořadu. U nás jsme si zvykli, že více o sletu konáme a méně mluvíme! Nastoupilo se a shromážděnou sokolskou rodinu uvítal bratr Štefan Erhart z Bridgeport, Conn., dobrá to duše sokolská a činovník nad jiné příčinlivý. Byl pozván i guvernér E. E. Dunne, ale nedostavil se, omluviv se dopisem, za mayora města mluvil právník Miller a pak již náš starosta V. V., městský klerk br. Jan Šiman. Jeho řeč nebyla dlouhá, za to ale tím vřelejší a častý bouřlivý potlesk dokazoval, že se chápeme, že si rozumíme a tu že byl by již skoro čas, a bychom v Obci všichni se sešli ku postupu jednotnému! Bylo skoro pět hodin a teprve se přikročilo k pořadu. Borei počtem 132 eviči-

li prostná a vedl je dobrý hoch, náčelník z Perth Amboy, br. Poláček jemuž platí uznání za pěknou sestavu a br. Hornovi za přiléhavější doprovod. Sokolky ukázaly práci br. Pallo z New Yorku a povážíme-li, že bylo jich as 50 a že nácvik se líbil, můžeme být spokojeni, protože ty stopy naší práce technické u žen opět tu byly znatelné, jako ve cvičení s raketami Sokolek z Cicero, cvičení s kroužky a tamburinami, jakž podaly sestry z Milwaukee. Cvičení s raketami naevičil br. R. Čermák a ukázku tu viděli jsme již o našem sletu. Že mnohé ještě chybělo, že po stránce technické nelze klásti měřítko naše na síly slovenské, jaký div... Platí zejména i o cvičení s činkami žáků prvního sboru Slovenského Amerického Sokola, které vedl br. Húska. Členové Župy Fugner Tyršovy opakovali vedením br. Košarce prostná svá ze sletu posledního a pak již vystoupily sestry naše cvičením švihadly, jakž vedl je br. Paskovský, kdežto členové a členky Dělnického Amerického Sokola zatančili v národních krojích polku z "Prodané" a několik tanečků česko-moravských atd. Shromážděný lid jásal a v celku slet zdařil se bratřím slovenským podle našeho úsudku jen dobře. Žel, nemohli jsme setrvati na místě až do posledního čísla pořadu, protože i jinam jsme slíbili a divili jsme se jen, že nebylo tu ani slíbeného vzorného družstva našich, ani jiného čísla boreů N. J. S. z nedávných závodů a sletu našeho. Musely opět jen Sokolky odbyti, jakoby již jiné činnosti v našich tělocvičnách nebylo, jakobychem neměli po vykonané práci sletové více co ukázati, na dobytých vavřínech odpočívající! Pokud výsledků závodních se týče byly tyto, jako u nás po vyčerpání programu oznámeny a sice:

Prvá třída.

ČETY:

I. cena. Četa Župy Michal Miloslav Hodža, sídlo New York. 868.1 bodů.

II. cena. Četa Župy Ján Francisci, sídlo Bridgeport, Conn. 858.1 bodů.

III. cena. Četa sboru 36. T. S. J. Sokol z Binghamton, N. Y. 842.6 bodů.

JEDNOTLIVCI:

I. cena. Jan Kaňa, člen sboru 109. z New Yorku, N. Y. 161.7 bodů.

II. cena. Rudolf Hirt, člen 2. sboru v Bridgeport, Conn. 160.0 bodů.

3. cena. Josef Nemeček, člen sboru 36. T. S. J. Sokol v Binghamton, N. Y. 148.6 bodů.

Druhá třída.

ČETY:

I. cena. Četa Župy M. M. Hodža, sídlo New York. 841.1 bodů.

II. cena. Četa Prvého Slov. Sokola z Chicago, Ill. 166.8 bodů.

III. cena. Četa Župy Svatopluk, sídlo Cleveland, Ohio. 741.8 bodů.

JEDNOTLIVCI:

I. cena. Imrő Ondrejka, člen sboru 26. z Guttenberg, N. J. 142.5 bodů.

II. cena. Pavel Tomáš, člen sboru 1. z New Yorku, N. Y. 142.5 bodů.

5. cena. Robert Brežný, člen sboru 157. z Milwaukee, Wis. 139.5 bodů.

Třetí třída.

ČETY:

I. cena. Sbor 96. z Cudahy, Wis. 709.6 bodů.

II. cena. I. okres Župy Matúš Trenčiansky, sídlo Pittsburgh, Pa. 709.1 bodů.

III. cena. Sbor 179. z Pullman, Ill. 691.4 bodů.

IV. cena. Sbor 103. z Farrell, Pa., 691.2 bodů.

V. cena. Sbor 191. z Cicero, Ill. 681.0 bodů.

JEDNOTLIVCI:

I. cena. Andrej Rusnák ze sboru 63., Homestead, Pa. 133.0 bodů.

II. cena. Ján Mynárik ze sboru 96., Cudahy, Wis. 127.0 bodů.

IV. cena. Juraj Stančík ze sboru 191., Chicago, Ill. 126.4 bodů.

V. cena. Josef Bajtoš ze sboru 103., Farrell, Pa. 122.8 bodů.

Závod vedlejší.

JEDNOTLIVCI:

I. cena. Jan Karolčík ze sboru 127., Star Junction, Pa. 28.4 bodů.

II. cena. Karel Bučko ze sboru 127., Star Junction, Pa. 26.7 bodů.

III. cena. Jan Skotnický ze sboru 179., Pullman, Ill. 26.4 bodů.

V pondělí zahájen byl sjezd, jemuž předsedal br. Štēfan Erhardt. Bylo tu přes dvě stě zástupců i sester Viena Sokola. A právě tato okolnost nám zamlouvala se nejlépe, neboť znovu se dokázalo, že u Sokola žena rovnocennou jest muži, aniž by bylo třeba nějak zvláště dokumentovati "táhem" po ulici, aneb v různých ženských orgánech, jež o ženě v Sokole, činnosti její výchovné a práci na prospěch jiných spolků podpůrných, at' již českých, aneb slovenských nezdaří se ničeho věděti! Uveřejní sebestomnější pohádku, všelijaký dopis o "bečláku" a rady do kuchyně, nežli by si i redakčně uvědomily, že nebýt Sokolek, sotva bylo by spolkových pracovnic jinde, sotva našeho dorostu. Zdůrazňujeme, protože v poslední době spíše každý "ženský regulátor" se v takových a podobných listech "puffuje", nežli by se slova řeklo o poctivé a nadšené práci Sokolek, o Sokolech nemluvíme, ba ani nemluvíme o ženě, Sokolec v pomocných výbořech, v Národním Sdružení a p. A ještě něco. Sjezd odbyval se v Plzeňském Sokole a v hořejší místnosti nalézala se výstavka výšivek, která bez odporu zajímala mohla, ba co mohla, měla nejen ženu slovenskou, ale hlavně i ženu českou! Byly tu práce svérázné pozoruhodné, ceny nemalé, jak po stránce umělecké, tak i hmotné, protože některé ty originální vzorky vyžadovaly mnoho pile a mnoho času. Veškerý tisk český nejen doporučoval návštěvu této výstavky, ale přinesl i zaslužené posudky co nejlepší. Byly to skvostné ženské práce a jen české ženy v listě svém neměly pro tyto snahy ušlechtilé ani řádky vlastního posudku. Snad proto, že u nás na něco podobného u příležitosti sletů našich dosud jsme se nezmohli. Mimo to měli několik divadelních představení, večírků a přednášek. Byli jsme na sjezdu bratří a sester slovenských skoro denně, sledovali pilně jednání, jež v celku neslo se jen za dobrem veliké dnes již jednoty a pokrokem věci sokolské. Výsledky závodů ukázaly slabiny, jež nutno posílit, kdežto u vlastní správy v ústředí se znovu dokázalo, jak upřímní a nadšení jsou činovníci v čele celku, jenž utěšeně pokračuje a od měsíce k měsíci novými sbory se vykazuje může, nejen mužů, ale i žen a co hlavního i dorostu! V tom ohledu nás bratří Slováci překvapili, jako mnozími těmi bohatými fondy, tou štedrostí a mnohou dobrozděcností i národním vědomím, jež schopno jest obětí na prospěch těch ubohých tam pod Tatrou. V tom ohledu zamlouvala se nám zvláště objemná zpráva br. Gettinga, pořadatele "Slovenského Sokola", v které líčil ten mnohý boj a nepochopení lidu a tah živlů zpátečnických proti Sokolu, zneužití toho jména našeho všelikými věci, zakládání true-sokolu s křížem v monogramu, aneb kalichem pod obojí, jakož neustálé podlamování snah vlasteneckých, kdy jednalo se o společný postup s bratry českými u věci česko-slovenské a akci osamostatnění zemí našich tam doma nad Vltavou, Moravou, v těch Bezkydách až po Tatru. I zprávy druhých činovníků byly vesměs příznivé, jako Sokolek a tu již vypožadovali jsme, že i výchově mysle volné a pokrokové věnuje se pozornost co

nejlepší a činnost zvýšená zvláště v odborech přednáškových vykazuje již jisté úspěchy. Také pokud zlepšení listu i pořízení si vlastní tvorby technické jsou tu mnohé doklady o lepším, třeba podpora úmrtní se zvýšiti musela a konečně ukázalo se těm, kdož stále stonali na ten jedině „symbolický kraj červený český“, že bude daleko lépe, když se zůstane i nadále při americkém kroji „modrém“, ba i čapka s pérem se odstraní a nahradí kloboukem. Námítky, žeť jako „veteránů“ snadno se porážely, neboť ukázalo se bratřím a sestrám slovenským, že byl to právě Slovák, G. Michaloczi, jenž v dobách za celistvost Unie této nové vlasti naší, ty naše hochy vedl jako kapitán české a slovenské družiny, jež později založila první Sokol v Americe v St. Louisu, Mo. a konečně v Chicagu, před 50 lety. Přetlče se o tom doklady z Dějin Čermákových a z naší Historie „modrého kroje“ a tu nadšení dostoupilo vrchole, neboť i sestry hned chtěly menší plstěné černé kloboučky, jako máme my v N. J. S., z nichž ti zakladatelové Sokola opravdu i „veterány“ jsou, nasadivše životy své i statky a krev svou za novou vlast — velikou republiku, dokazující tu pravou loyálnost vůči instituci země této nejen „tahem po ulici“ a ne povídáním, že by po případě táhli za hvězdnatý prapor do boje proti bratřím svým tam doma.“ Tedy za ženu proti matce a dobře řekla potom po „slavném čtvrtém“ chicagské „Tribuna“, že se nikdo na to neptal, že bylo by lépe, kdybyť takové „projevy v Colliseu se raději byly nepořádaly!“ Byli tu i Slováci tehdy a ký div, že o sjezdu se i o tom mezi zástupci hovořilo, neboť mnozí nemohli pochopiti, jak se srovnává s loyálností vůči Spojeným Státům, když ani občanského listu nemáme a „Americeu“ sotva dovedeme zazpívat první verš pořádně.

Tu jsme se dozvěděli, že počet členů do 30. června 1916 byl 6,446, počet členkyň 1758, kdežto dorostu jest 2242, čili v celku 10,446. Jak vidět organizace slovenská již naší N. J. S. dohání, třeba my měli dnes již svůj dorost na cvičišti v počtu velice utěšeném a žaetva do tisíců hlavinek obého pohlaví. A kdybychom shrnuli počet hlav obou našich organizací v Česko-Americké Obci, tedy ve Svazu spojených, jak D. A. S., tak N. J. S. šlo by nás do číslíce hodně vysoké. A proto i to nás těšilo u bratří Slováků, že slova br. Šimana o spojení technickém a pak naše výzva u příležitosti pátéční přednášky v Town of Lake nezůstala úplně nepovšimnuta, ba naopak stává tu naděje, že bratři Slováci snad záhy půjdou s námi. Sluší také podotknouti, že i o zlepšení jejich orgánu se jednalo a pěkném výsledku, jehož docílila Čítanka a slabikář, jakž vydala jednota pro první slovenské třídy, vedle válečných známek a národních bankovek za hesla „Sokol národu“. Příští sjezd odbývá se za tři leta v Homestead, Pa. a výsledek volby byl následující: Hlavní správce Štefan Erhardt, z Bridgeport, Conn., podsprávce Jan Karčíš z Pittsburghu, Pa., a M. Šimkova, tajemník Fr. Stas z Perth Amboy, N. J., pokladník Josef Bajus z Bridgeport, Conn., finanční výbor Jan Procházka, správce, Jan Bodrač, Štefan Frndák, Marie Antány a Jos. Mrazíková. V technickém odboru byl zvolen br. Štefan Húska od 39. sboru velitelem a podveliteli jsou Matěj Pallo a Ant. Mysliveček z New Yorku. Pořadatelem orgánu znovu zvolen, jak ani jinak býti nemohlo vzhledem na nezměrné zásluhy tohoto činnovníka pilného a nadšeného: br. M. Getting z New Yorku. Tož nyní k novým metám, k novému úsilí a tomu zdar!

CHIRURGIE A TĚLOCVIK.

Příběh ze Sparty.

Bylo časně z rána, když se Ktesias, syn Ktesiarchův procházel Spartou. Byv po sedm let v zajetí perském stal se miláčkem Artaxersesa Mnemona, jehož ránu byl zahojil; důvěra, kterou si tím získal, byla tak veliká, že byl poslán do Řek s poselstvím diplomatickým.

Zamyšleně hleděl, kterak se Eurotas v ranním světle trpytí a naslouchal hučení jeho vln.

Hostitel Eudoxos, stoje opodál, pravil pojednou:

“O hosti můj,” vece, “slyším veselý křik našich jinochův. Nebylo by Ti snad líbo, podívat se mezi ně? Platanistas — prostranství, kde naši jinochové se cvičí, potýkají a veselí, už se rozlehá křikem mladých hrdel!”

“Vždyť víš, o laskavý, že po tom toužím. Jdeme!”

Za chvíli byli mezi jinochy lakedaimonskými, kteří umlkli a uctivě postanuli.

“Nerušte ani svých cvičení, ani své veselosti!” dí Eudoxos. “Host můj rád by viděl, co umíte, aby to v Asii vypravoval Peršanům.”

I vystoupil mladík Euryleon a pokynuv druhu svému Theopompovi, postavil se pevně do lýtek, lokte máje v boky opřeny. Hbitě po něm vylezl Theopompos a už stál na pravém jeho rameni. Lehounce se nakloniv na pravo skočil po hlavě dolů, avšak dopadl na ruce před se vztažené a učiniv na rukou přemet, stanul ihned vzpřímen, rtoma se trochu usmívaje.

Ktesias projevil své podivení několika slovy velmi uznalými, až se Theopompos zardíval.

“Sečkej, Euryleonte!” ozval se ze zadu kdosi, “já to zkusím také!”

“Keleas, Keleas! — Ach to bude vřava!” volali jinochové.

I vystoupil jinoch, jemůž bohové dali postavu nad míru zavalitou a výraz tváře komický. Euryleon, věda jakou tíží mu bude nésti, opřel se o zemi, jakoby se do ní zarýval. Keleas po něm vylezl dosti obratně. Naklonil se — jedna, dvě — avšak těžké tělo padlo k zemi nárazem takým, že se mu snad něco stalo. Mžikem sice byl Keleas zase na nohou; avšak právě rámě jeho viselo jaksi nepohybně. “Vymknuto!” pravil klidně, ba s úsměvem.

Přemítáno, jak vymknutí napravit.

Tu vystoupí z řady jinochův štíhlý, vysoký Apollonides a slova nepromluviv skrčil se ramenem svým pod paži vymknutou; pak položiv vymknuté rámě přes prsa svá, rychle povstal a raněného do výšky pozdvihnul, že tento na svém rameni takorůzka visel. Bylo slyšeti hlasité lupnutí a radostně zvolal Keleas: “Dobře, už je to napraveno!” Načež všichni přihlídnuvše, ovšem uviděli, že se věc podařila.

*

Když se Ktesias po nějakém čase do Asie zpět ubíral, setkal se kdesi s Hippokratem, nejproslavenějším té doby lékařem, jehož sláva přes věky posud se skvěje na obloze řecké vzdělanosti. Dlouho spolu rozmlouvali o vymknutí kyčle; jet' známo, že v té věci byli mínění různého. Nepohodli se ani tehda.

“Avšak jednu věc Ti povím, ó slovutný! Ve Spartě jsem viděl, kterak jistý jinoch druhu svému napravit vymknuté rámě beze všech nástrojů.”

Pozorně poslouchal božský stařec a usmívaje se dí: “Tot' opravdu způsob důmyslný; avšak kdyby ten, komu se rámě vymklo, byl těla nepatrného, bylo by třeba, aby se k němu přivěsil ještě jiný, tak aby tíže dostatečná podporovala toho, kdo napravljuje.”

“Napiš to, prosím, aby věc byla uvedena ve známost obecnou a k užitku.”

*

Čta knihy Hippokratovy “O kloubech”, porozumíš, ó čtenáři milý, kterak Hippokrates došel známosti o způsobu napravování, právě zmíněném. My jsme přišli věci na stopu v prastarém kodexu posud neznámém, pamatovali jsme si příběh ten —; avšak, kde kodex onen se chová, jsme zapomněli na čisto. A kdyby i toho kodexu nebylo, nemohla se věc tak sběhnouti? Prof. E. Albert.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S. North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ, JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zde tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednoty výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

SPOJENÍ POKROKOVÉHO SOKOLSTVA ČESKÉHO V AMERICE.

Prvé kroky se staly! Znovu navazují se styky a my doufáme, ba co, jsme přesvědčeni, že při dobré vůli docílí se tentokrát výsledky co nejlepší. Ručí nám za to jména výboru, jenž v poslední schůzi Výkonného Výboru N. J. S. zvolen byl, aby s výborem Župy Fugner-Tyršovy se sešel. Nezapomene se doista naši stávající již Česko-Americké Obce Sokolské, kde D. A. S. spolu s naší N. J. S. již společně pracují, ať rozdíl tu kroje i zásad a po stránce technické mnoho již docílilo se i u vlastní správě. Nemluvílo se mnoho ve Výkonném Výboru o důležité věci všem nám společné, ale ihned přistoupilo se k činu a čím více znamená, nežli spousta napsaných a povídaných frází. Z toho důvodu podáváme tu přehled toho jakž se postoupilo ve vlastním jednání, upozorňující, že nežli došlo k volbě výboru přijato jest jednohlasné prohlášení následujícího obsahu, pozoruhodné a tím důležitější, čím upřímnější:

Z Výkonného Výboru Nár. Jed. Sokolské.

Bratři! Sestry!

Od prvního dne zasedání v městě Chicagu nynější členové Výk. Výboru nepřestávali stále uvědomovati sobě, že povinností jejich jest státi věrně při poslání a zásadách nejstarší organizace sokolské v Americe, kterou jest Nár. Jed. Sokolská a jelikož bylo vždy v sdružení našem uznáváno, že pokrokové Sokolstvo americké všech odstínů, svornou prací, společným vystupováním, svojí mohutností a vyspělostí došlo by sobě uznání a úcty ciziny a tím i uznání a úcty jménu českému, byli jsme vždy ochotni podati pravici k této společné práci a ani bývalé nezdary nebyly s to naše Sokolstvo od nových pokusů zdržeti. My těžce nesli a posud nesem neblahou rozháranost naši, která stala se v slovanské rodině již jaksi příslovečnou — a neseme ji tím tížeji, když vidíme, že v německém tělocvičném Bundu sdruženy jsou všechny živly — bez rozdílu názoru v otázkách národních neb společenských — a že jen my, slabší kmen, musíme se tříštiti na menší zlomky, vedoucí tuhý zápas za svoji existenci.

To uznávali jsme vždy a uznáváme dnes — ale stanovisko naše v otázce sloučení veškerého Sokolstva nebylo pochopeno nejen v táborech druhých, ale nebylo pochopeno často ani v našich vlastních řadách. Byli jsme vždy pro sloučení na poli tělocvičném prozatím. Přáli jsme si, aby společná činnost zahájena byla společným zdokonalováním se, poučováním se, chtěli jsme společnou práci při výchově cvičitelů a chtěli jsme společné vystupování. Vždyť stydno musilo býti každému upřímnému Slovanu, když ve třech týdnech veřejnost musila býti svědkem třech sletů! Jaká to látka pro naše nepřátele k palčivým — a žel, že zaslouženým — poznámkám o pospolitosti Sokolstva slovanského! Ale na otázku, proč byli jsme pro sloučení technické nejdříve, stůž zde jednou pro vždy toto naše krátké objasnění: Měli jsme za to, že sloučení takové prozatím bylo by snazší k provedení, poněvadž každá organizace podržela by si svoji samosprávu, společná práce na poli tělocvičném by byla zajištěna a jelikož každé sdružení mé své zvláštní zřízení, při té samostatnosti veškeré kameny úrazu pro budoucnost byly by nadobro odstraněny. Doufali jsme, že až by celek seznal výhody společné práce, v budoucnosti celkové sloučení na pevných základech bylo by lze provést již hravě. To bylo stanovisko Nár. Jed. Sokolské — leč nebylo nám porozuměno a veškeré pokusy o kýžené sloučení tříštily se stále o různost náhledů, jaké sloučení bylo by nejlepší zárukou zdaru.

Dostavila pro náš národ doba těžké zkoušky a my nedivíme se, že v době, kdy národ náš trpí, naši bratři krvácí, opět a opět vzníkají v řadách našich touha po sloučení. My s úctou hlubokou přijímáme tyto Vaše projevy, bratři, neboť i my cítíme, že pomyšlení na trpící bratry vhná každému upřímnému Sokolu krev studu do tváře nad naší ne-svorností, nad naší roztržitostí v cizí zemi této. A na tyto hlasy, pocházející z řad našich, budiž zde opět krátkými slovy objasněno stanovisko Výk. Výboru:

Tak jako v minulosti, i nyní jsme ochotni zahájit akci, jejímž cílem bylo by sloučení veškerého Sokolstva česko-amerického. Kdekoli tedy jest to míněno se sloučením upřímně, stačí jen učiniti ve smyslu tom projev a my vykonáme vše, co srovnávati se bude s naší důstojností co Sokolů, aby tato konečná snaha, vzniklá v těžké zkoušce pro národ náš, korunována byla zdarem.

Přijato ve schůzi Výk. Výboru dne 31. července 1916.
Tom. Vonášek, jednatele. Jan Šiman, starosta.

Na sjezdu sokolských jednot v okrsku minnesotském v St. Paul, Minn., dne 16. července 1916, byla přijata tato resoluce:

Poněvadž v těžké době kdy národ náš odsuzován jest všelikými způsoby k zániknutí v drápech německo-rakouských, uznáváme, že úplné a silné spojení Sokolstva v naší nové vlasti jest krokem nutným a s přesvědčením, že ve spojení jest síla, projevujeme svoji touhu pro sloučení naší milé Národní Jednoty a Župy Fugner Tyrš alespoň na poli technickém s přesvědčením však, že obě tělesa na svoji slabší stránce pouze pro malichernost se liší, doufáme přece, že zastaralé bolesti odloženy budou stranou, neb ve dvacátém století, kdy svět pokročil, pokročili jsme i my a sice v tom přesvědčení, že výše jmenovaná sokolská tělesa mají pouze jeden cíl, jedno smýšlení, krácejíce ve šlépějích našich otců Fugnera a Tyrše, neměl by kraj býti pouze roztržkou mezi námi, neboť kraj nedělá Sokola.

Na tom základě žádáme, aby obě výše jmenovaná tělesa opravdu sokolského spojení docílila a stránka kroje by ponechána byla dle přání každé jednoty.

Resoluce tato psána jest v té naději, že vůdci obou shora uvedených těles neopovrhnuu láskou sokolskou a opravdovým bratrstvím a nebudou míchatí osobní neb jiné mali-

cherné záležitosti mezi činovníky tohoto spojení, neb nás níže podepsaných zástupců všech jednot v okrese minnesotském přání a touha jest pro spojení a společnou práci.

Pročež touto resolucí vyzýváme bratrský Výkonný Výbor Župy Fugner Tyrš a Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, aby kroky ku spojení učiněny byly a obě tělesa aby na prospěch celku pracovala a toužebně očekáváme výslednou práci, neboť jen tenkrát dojdou tužby naše žádoucího splnění.

Na zdar! za okrsek minnesotský resoluční výbor:

Za St. Paul, Franta Drassal; za Minneapolis, Frant. Šrámek; za Hopkins, Václav Miller; za Montgomery, Emil Štěpánek; za New Prague, Jan Ptáček; za Owatonna, K. Rypka; za La Crosse, Rudolf Ambrož.

St. Paul, Minn., 16. července 1916.

Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské.

Drazí bratři a sestry!

Tímto míním projevití moji touhu pro spojení naší milé N. J. S. se Župou Fugner Tyrš. Vím zajisté bratři, že konference clevelandská nepřinesla nám zdárného výsledku a též tím nebylo řečeno, že tužby naše po spojení jsou ukončeny. Vím jistě, že můj apel na milý náš Výkonný Výbor nebude brán snad moc na váhu, ale přece doufám, že jest přece jen to jediné těleso, kam bych se měl obrátit a moje touhy pro pokrok celku projevit. Znáám dobře, bratři, ty bolesti, které na obou stranách panují a vždy si myslím, že ten rozumnější vždy první povolí a hledí kuš dobra pro celek vykonati, proto jsem ujištěn, že ten kraj nebude nám v cestě, neboť ten nedělá Sokola. Potom dále jak se všichni musíme přiznat, že ten kraj moc málo jest vidět i při sletech a to právě vždy u bratří, kteří nám mají státi v popředí. Tak se máme třít a hádat a mít roztržky k vůli kroji a ani jej na sebe neoblékne. Bratři, jednejte o tom, je-li vám moje slovo aspoň maličko cenným. Hleďme učinit kroky alespoň ku spojení technickému. Župa je hotova vám ruku podati a my evičiči členové již dávno spolu obcujeme, proč vlastně by i naše hlavní úřadovny nemohly společně činnost zahájit, nebylo by nic než sokolské. Doufám, že tímto mne Výkonný Výbor N. J. S. nebude odsuzovat jako ramenáře neb moc mladého na projev u této věci, ale at' si jak chce, přece cítím se Sokolem úplným, nevím klame-li mě snad rozum, ale řídím se dle něho a hledím vždy ve prospěch celku veškerou silou pracovat.

V naději na dobrý výsledek práce společné volám Na zdar! Výkonnému Výboru i naší Národní Jednotě Sokolské a zůstávám oddaný váš
Franta Drassal.

Cleveland, O., 22. července 1916.

Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské.

Bratři!

My členové všech sokolských jednot v Clevelandu, účastnění ve schůzi, odbyvané dne 22. července 1916, jednomyslně jsme se usnesli:

Žádáme V. V. N. J. S. i V. V. Ž. F. T., aby v nejkratší možné době učinily rozhodné kroky k úplnému sloučení Sokolstva českého v Americe, čehož potřeba nevyhnutelnou pocít'ujeme.

V naději, že žádosti naší bude náležitá pozornost věnována a v očekávání brzkého a příznivého vyřízení a odpovědi, jsme se sokolským Na zdar! schůzi pověřený výbor:

K. Bernreiter ze Sokola Cleveland; V. J. Štíbr ze Sokola Čech, Jan Tichý ze Sokola Nová Vlast, Bohumír E. Pták, ze Sokola Havlíček; J. Sedlák; Leo. Všetěčka, 2119 E. 90. St.

Cleveland, O., 25. července 1916.

Z předsednictva Župy Severovýchodní N. J. Sokolské.

Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské.

Bratři a sestry:

Po zralém uvážení poměrů a okolností, za jakých jest určeno jednotám našim žít, usneslo se předsednictvo Župy Severovýchodní ve schůzi, dne 8. července 1916 všemi hlasy, bratrskou radu V. V. dáti, kterou přání všech jednot v Župě naší se projevuje.

Příčiny jsou vážné a pochopitelné:

Národní Jednota Sokolská s hrstí oprávněnou a hlubokým uznáním práce průkopníků starých budiž řečeno zaujímá největší oblast ze všech českých organizací na světě, ba větší nežli Svaz Slovanského Sokolstva v Evropě. Přirozeně jest nemožným, aby poměry v tom rozsáhlém území ve všech místech byly stejné, nýbrž stále na vědomí musíme míti rozdílnost jich, jak skutečnost nám ukazuje.

Tak jest tomu i v Župě naší. Po ztrátě nejčilejší naší jednoty v Župě, "Nová Vlast", uvažujeme jakým způsobem bychom předešli případům podobným, jež skutečně hrozí opět se objeviti. Podotýkáme s rozhodností, že jednota ona neučinila tak ze zvláštních sympatií k jednotě Havlíček Župy Fugner Tyrš, ano mnozí členové z počátku nelibě nesli, neboť přibyl jim tu jinak soupeř, jenž nyní již tuto předstihl — nýbrž z donucení poměry zdejšími tak učinila, aby činnost byla ještě zdárnější, již nemožno jim nyní upřít.

Jednota Sokol "Cleveland" nachází se na téže cestě, avšak neodstupuje okamžitě, nýbrž oprávněnou cestou žádá, aby vyhověno bylo jí v otázce kroje, při čemž současně se v oné schůzi usnáší, aby byl V. V. N. J. Sokolské požádán, by učinil rozhodné kroky pro spojení nutné v zájmu věci sokolské se Župou Fugner-Tyrš.

Předsednictvo Župy Severovýchodní N. J. S. ve starosti o existenci své Župy žádá, aby V. V. N. J. S. nejenom prostě odhlasovati dal návrh onen jednotám svým, nýbrž aby radou rozumnou přispěl dobru onoho a brzké vyřízení hlasováním žádal. Kryjít' se stejně dobrá a poctivá srdce sokolská tou i onou látkou, kteráž společné věci sokolské a nutnému postupu jednotnému nikdy v cestě by státi neměla. Jsou v Župě naší jednoty, jež vůbec kroje nemají, čímž průvody jsou pro velice malý počet bratří jimi oděných nemožnými, jak při posledním sletu Župy Sev. Vých. se ukázalo. Bude-li jednotám dána svoboda ve volbě kroje, i tato záležitost ku svému prospěchu se vyřídí.

Předsednictvo Župy Sev. Vých. zachránilo T. J. S. Cleveland před okamžitým vystoupením z N. J. S. a ku kroku, ježž nyní tato činí, ji přimělo.

Vše v životě sokolském nejdůležitější, kteráž poslední příležitost prospěšná se naskytá, tane nám všem na mysli, kteří veliký díl prospěchu bychom z té získali — jest **spo-**

jení Sokolstva Česko-Slovanského v Americe.

Jediná řeč, jediná myšlenka a cíl a doba pro národ český nejdůležitější toho žádají, aby též se zapomělo křivd starých a více jich vůbec nevzpomínalo.

Jest Župa Fugner-Tyrš ochotna spojití se s Národní Jednotou Sokolskou a s touto vyjednávat. Při posledním sletu svém pověřila dva své členy úkolem tím. Župa Sev. Vých. N. J. Sokolské naléhá na V. V., aby totéž učinil a schopné bratry zvolil k vyjednávání onomu, aby vše se konečně vyřídila, aby na nás Sokolech amerických nelpěla stále ona hanba zasloužená, že nemůžeme se dorozumět, že hlavy stále pyšně vztyčujeme ze záhubné a vždy osudné prospěchu našemu — sobeckosti.

Necht' vyzvání jsou i bratři Slováci k činu onomu a za jistě po společné poradě dá se mnohé učiniti.

Dovídáme se právě, že byl prospěšný krok učiněn Č. A. O. S. vyzváním Župy F. T., by se k této přidala.

Však porada vzdor tomu jest naprosto nutnou a bude jistě prospěšnou.

Necht' Národní Jednota Sokolská, nejstarší, nejsilnější a nejdárnější, ukáže skutečnou mateřskou starost o sokolskou věc českou v Americe a sama nejlepší ukáže snahu bratry rozvaděné usmířit — necht' z kalu nedorozumění, neústupnosti, hádek a pomluv se povznese a důstojnosti vždy vzácnou a nejcenější ukáže mravní své postavení.

Jsmo jisti, že v mnoha jednotách N. J. S. jest smýšlení naše souhlasně sdíleno a že věci prospěšné podpory nutné určitě se dostane.

Předsednictvo Župy Sev. Vých. N. J. S. činí tak ze svého práva a povinnosti za své jednoty mluvit i jednati. Žádá tuto z nutnosti tuhé a pro svůj jedině tím činem možný prospěch zvláště a dobro celé myšlenky sokolské vůbec.

Pro dobro a čest Národní Jednoty Sokolské, kterýž čin bude v dějinách české Ameriky zlatým napsán písmem.

Boj o bytí naše nutí nás k činům rozhodným.

Očekávající zdárnou práci naší N. J. Sokolské s bratrským Na zdar! za předsednictvu Župy Severo Východní:

Leo Vsetečka, starosta. Franta Rebecka, jednatel.

Ct. Výkonnému Výboru Nár. Jed. Sokolské v místě!
Drazí bratři!

Ještě nikdy mezi námi nebyla pocítována tak silná mravní potřeba, semknutí šiků sokolských, jako právě v nynější době, v době kdy Sokolstvo ve vlasti odsouzeno jest k úplné nečinnosti, v době, kdy jedná se i o budoucí osud našeho národa.

Přání toto jest projevována na všech stranách, v sokolských kruzích i mimo ně; a ovšem i u příležitosti našeho sletu, bylo předmětem vážných úvah. V důsledcích toho uloženo bylo Výk. Výboru organizace naší, by tento úředně vyrozuměl Výk. Výbor N. J. S., že Župa Fuegner-Tyršova po uvážení vážné doby přeje si spojení s N. J. S. a sice bude-li možno spojení úplného.

Vzhledem však k tomu, že N. J. S. jest sdružení starší a početnější, očekáváme tudíž jakousi iniciativu s Vaší strany v naději úspěšného výsledku ve prospěch nás všech.

Mějme na mysli důležité naše poslání, které vyžaduje kázně a sebekázně, neklad' me si vzájemně podmínky nepřijatelných, ale vejděme sobě vstříc jako upřímní bratři!!!

Za Župu Fuegner-Tyršovu
Anton T. Doležal, t. č. starosta. Fr. Martinek, t. č. jed.

Chicago, Ill., 3. srpna 1916.

Ct. Výkonnému Výboru Župy Fuegner Tyrš, v místě.
Bratři:

V odpověď na dopis Váš, týkající se pokusu spojení Župy Fuegner-Tyršovy s Národní Jednotou Sokolskou, oznamujeme Vám, že zvolen byl výbor sestávající z br. Jana Šimana, Jos. Čermáka a Adolfa Vlka, ku předběžné poradě s výbořem Župy Vaší.

Výkonný Výbor N. J. S. jest nakloněn spojení a vítá každý krok, který by směřoval k možnému uskutečnění účelu tohoto. Doufáme tudíž, že zvolíte sobě rovněž tříčlenný výbor, který ustanoví čas a místo schůzky a zpraví o tomto výboru výše jmenovaný.

Se sokolským pozdravem,
za Výkonný Výbor N. J. S.,
Jan Šiman, starosta. Adolf Vlk, tajemník.

... Nevím skutečně, nevyložil-li jsem již dosti často, že chtějíce zůstat Slované nechceme být Rusy, což zajisté jest smýšlení Poláků, Čechů a Jihoslovanů, které nevyslovujeme z opatrnosti a tedy snad ze strachu před kýmisi tak nemluvíme, pravili jsme nejdříve, že raději přece budeme Rusy, než bychom se dali nutit k německu. — Karel Havlíček ve Slovanu 1850.

Z HISTORIE NAŠEHO "MODRÉHO" KROJE.

(Dokončení.)

Z těch všech výše jmenovaných, tehdy mladíků, dnes již jen starý a chorý tu ještě Erben v St. Louisu, Mo., a z zvláštní shodou okolností i ten, kdož prvé svolání k lidu Erbenem napsané do časopisu "Pozor" byl tehdy vysázel, sám prvé poradní schůze v tiskárně dotyčného listu odbyvané, na Olive ul., mezi 2. a 3., čili naproti policejní stanici, byv přítomen. Jest to br. Jan Bárta-Letovský, nynější redaktor a vydavatel nejstaršího českého listu amerického "Slovan Americký" v Cedar Rapids, Ia. — Týž vyprávěl nám jak následuje:

"Byl jsem mladíkem sotva 19letým a sázel jsem u "Pozoru", jehož majitelem byl tehdy Aug. Alis a redaktorem K. Procházka. V St. Louisu byl jsem sotva několik měsíců. K Jed. Č. S. P. S. jsem se ještě dát nemohl, jako mnozí jiní mladíci stejného se mnou věku, a protože Procházka staral se o založení "Sokola" účastnil jsem se první důvěrné porady v tiskárně našeho dvoutýdenníku. Vedle těch, jež zaznamenal Procházka, byli tu s námi i bratři Poláčekové a Václav Jirauch ml. Celkem bylo nás nešťastné číslo čili celá třináctka a to ještě jeden Turnér. Když vyšli jsme ze schůze v čele majíce Erbeny, pamatuji se, jakoby bylo dnes, policie zakročila nám cestu i museli jsme se vykázati "pasem", že jsme docela klidní občané a nikoliv nějakí spiklenci. Zprávy a báchorky o spiknutí v západních státech Unie byly tou dobou na denním pořádku a také v St. Louisu měli jsme tudíž všeliká výminečná opatření, třeba již válečné tažení se končilo a naši všude vítězili. Za takových poměrů, kdož mohl by se diviti, že kraj sokolský český jsme již na té prvé schůzi důvěrně označili všichni jako prozatím nevhodný, ba že souhlasili jsme celkem s tím, aby kraj náš, jestli vůbec jaký máti máme, přispůbil se co možná poměrům a hlavně okolí. Skoro každý s tím souhlasil, když Vodvarka a po něm hned Hovorka navrhovali kraj, jenž podobal se celkem kroji těch hrdinů severních, však konečně vše ta nechala se padnout a jestli se dobře pamatuji na schůzi veřejné pak, 14. února u Mudrocha čili v české síni na 10. a Marion ul. se o kroji v tom smyslu již ani nemluvalo a záležitost ponechána na dobu pozdější.

"Provolání k lidu jsem sázel sám z rukopisu Erbenova a jestli se nemýlím umístili jsme v čele druhých zpráv. Na malém listu pak shotovil jsem mimo to tolik a tolik otisků ve způsobě letáku, jež nechali jsme roznést všude tam kam "Pozor" ještě neprokl. Tolik však jest jisto, že byli jsme již všichni tehdy názorů pokrokových a právě proto usilovali jsme o založení "Sokola" pro nás mladší, když starší měli již řád Č. S. P. S. od roku 1854 a "Slovanskou Lípu". Chtěli jsme pěstovati život společenský, věnovati se práci národní a pořádati zábavy lepšího druhu, tak aby mládež měla opravdu kam jít a tu hlavně od tělocviku mnoho jsme si slibovali. Dotyčné svolání vyšlo v "Pozoru", ze dne 7. února 1865 a znělo takto:

"Pro ty, kterým výhody a účel tělocvičných spolků znám není: Tělocvik jest starý a již od národů pohanských užíváný způsob. Římané a Řekové zvláště se vyznamenávali v tomto umění. Naši předkové nezůstávali pozadu za ostatními národy a historie nám připomíná, že turnéři či rytíři čeští bývali známi na všech kolbištích evropských a císař římský daroval jim jako uznání udatnosti a síly znak: "Lva v červeném poli". Nejen, že starý zvyk a způsob nás vyzývá k založení tělocvičného spolku, ale i výhody, jež člověk tím nabývá, který tělo své utužuje cvikem a pohyby potřebnými."*)

*) Památník N. J. S., str. 11. V. K. Tříska: T. J. S. St. Louis, Mo.

První jednota sokolská v St. Louisu, Mo., založená neměla dlouhého trvání a za rozháraných tehdy poměrů věru není ani divu, že nezůstaly o ní nikde žádné téměř záznamy, však již roku 1866 v Chicagu Sokol znovu mává perutí, vzniklý ze "Slovanské Lípy", kdežto v New Yorku 1867 a touže dobou i v Milwaukee již nové a nové šiky sokolské se řadí, ba 1868 znovu jednota v St. Louisu, Mo., se obnovuje a znovu klesá, kdežto v Chicagu povstává druhá jednota Česko-Americký Sokol a konečně v Morrisani, N. Y., jednota "Svornost" a pak již jde to hnutí sokolské dále do Clevelandu, Baltimore, Cedar Rapids, opět do St. Louisu, Detroit a Kewaunee. Již myšlenka sokolská tu poznenáhlu roste, již dostává živou sílu a poetivá práce, nezištná, národní a výchova vnitřní v jednotách těchto, ač po různu a jednotlivě postupujících utváří se v činitele důležitého. Konečně lvi podíl na zmohutnění Sokolstva v Americe připadá jednotě v New Yorku, kdež vznikla tužba na sjednocení a podán návrh na svolání sjezdu za účelem založení Národní Jednoty Sokolské*). Jako bývá všude, že věc sokolská jen poznenáhlu se bere v před, dokud není organizace pevné a ústředí kde nadšenci obětaví, prodechnutí ideou velebnou by pilně pracovali a starali se, tak bylo i do roku 1878. Stávající jednoty, ani v technice, ani u vlastním postupu nebyly nikterak za jedno a pokud kroje se týče různily se nanejvýš. Tak jednota v New Yorku, jakož i odbor "Slovanské Lípy" v Chicagu měly v začátcích svých kroj plátěný, skoro nevkusný a tu již asi za půldruhého roku po svém založení sáhl zejména New York ku kroji českému, sokolskému, jakž toho dnes ještě pamětníky jsou bratři: Wokál, Lier a jiní.

"A tu, když vyšli jsme na ulici v průvodu, aneb jinak, tak páni kluci — a kdo zná tu americkou mládež, diviti se ani nebude v dobách tehdejších pak zvláště — měli s námi vždy jen divnou švandu, posmívali se nám, házeli po nás blátem, ba poházeli nám kdys i prapor sokolský. Za takých poměrů a protože s všelikými uličníky tahati se nebylo možné, ba nás nedůstojné, když marně jinde odpomoci jsme se dovolávali, promlouvali jsme o věci na schůzi. Již tu vysvětlovalo se, že kroj vlastně má býti u Sokola nejen odznakem jednotného postupu, ale hlavně i tělesné síly, statečnosti a odvážnosti, i měl by být pokud lze výrazným a tu padl návrh, že snad bylo by záhodno se přispůsobiti okolnostem i poměrům, jakž v dobách pohnutých jevíly se hlavně v této naší nové vlasti. Tak stalo se," praví br. Wokál, "ani již nepamatuji, kdo vlastní návrh dal, a nikde o tom v zápiskách ničeho nestojí, že doporučen kroj "modrý" a sice takový, jaký ještě dnes máme. Bylo roku 1875 a od té doby nosili jsme "modrý" kroj u nás rozumí se až do roku 1878, kdy na podnět jednoty naší, jakž známo, svolán byl první sjezd za účelem založení N. J. S. do Clevelandu, O., a konečně ustanovený do Chicaga, Ill. Protože jednotlivé jednoty sokolské v jiných městech a státech měly tři různé kroje a to dosti nepěkné, nevhodné a namnoze ani českému se nepodobající, ba zažily i podobné zkušenosti, jako my, o čemž hlavně mohli "Jednotáci" z Chicaga vyprávěti, dopsali jsme dotyčným delegátům na sjezd zvoleným, aby dostavili se v úplném kroji svém ...

Dne 11. srpna 1878, sjeli se v Chicagu zástupcové deseti bratrských jednot sokolských, již reprezentovali něco přes 400 členů. Dne 12. srpna odbývala se přiměřená slavnost a pořadatelé byly již obě jednoty chicagské T. J. S. a Č. A. S., kdežto vlastní práce sjezdová započala až 13. srpna.***) Pracovalo se pilně na ustanovení jednotné a postupné činnosti, která by vyvrcholila dvojím směrem a sice v práci vnitřní a zevnější celého Sokolstva v Americe. Proto přijala se

různá pravidla, ustanovení a prohlášení zásad, jakož i vypracovalo se svolání k lidu, v němž zejména následující slova dojista nejlépe ilustrují snahy zakladatelů naší dnes již veliké jednoty i vystihují, proč právě "modrý" kroj byl přijat, jako kroj nové, sokolské organizace česko-americké: "Památka velikých oteví našich nejvnitřnějších; slavení pak dobyvatelů, bojovníci a strážci a učitelé následování hodnými."*)

"Když pak přišlo ve sjezdu na otázku kroje, bylo usneseno, aby přijal se kroj, jakž měli jsme na sobě zástupci jednoty z New Yorku, kroj "modrý", protože jest kroj zcela americký a z ohledů praktických vyhovující všem požadavkům doby a rozhodně je v souhlasu s vlastnostmi občanů svobodné země, kterou za svou novou vlast uznáváme. Zástupci new-yorští u věci té ani nehlesli, však v celku souhlasili s vývody zejména bratří chicagských a tak návrh prošel skoro jednoglasně. Br. Pavlík první vzor našeho "kabátce" obdržel od naší jednoty, jako dar, za jeho zásluhy. Vzor ten poslán byl tehdy do všech jednot na ukázkou."

Zajímavé jest však na nejvyš, co v té době, jako člen jednoty naší v New Yorku, napsal br. Josef Čermák do "Herald", pravda napsal z vlastního popudu, však pro nás v této stati veliké jest důležitosti. Prátlé mezi jiným: "Snažíme se nápodobiti "Boys in blue" — "modré hochy" —, kteří bojovali v zemi této za celistvost Unie — jako oni "červení" nápodobují ty, kteří bojovali za celistvost Itálie. A celistvost Unie jest nám bližší všem. Kroj modrý byl na sjezdu Sokolstva našeho přijat proto, že různé jednoty i různé měly kroje i chtělo se tu docíliti jednotnosti ..."

Jaký pozoruhodný tu soulad se jeví v tom všem co na prvním sjezdu N. J. S. v Chicagu se stalo v záležitosti toho našeho "modrého" kroje, tedy roku 1878 a tehdy, kdy v St. Louisu, Mo. 1865 vznikla první jednota sokolská ve Spojených Státech. Stojit' věru za povšimnutí, jako pro nás historicky jest ceny nemalé a tu pochybujeme, že lépe lze skončiti, jako když na památku uvedeme jen ještě následující, ze schůze sjezdové, ze dne 14. srpna 1878, v Chicagu, Ill.:

"Výbor zástupců clevelandských a chicagských na stejnokroj, podá zprávu v zítřejší schůzi."

"Schůze, 15. srpna: Stejnokroj přijat 10 proti 2 hlasům následující: Kabát a spodky z látky modré barvy, střih kabátu budiž, jako u bluzu, nahoře vystřižený, délka nepřesahuje 30 palců: rukávy obyčejného střihu, na straně dvě sponky s knoflíky, v předu kabátu deset sponek, límec ohrnutý. Spodky necht' jsou shotoveny pro vzrůst patřičný, v kolenou 19 palců, dole 18 a půl palce. Měkký, plstěný klobouk dle vzoru Sokola New Yorkského. Řemen černý s kovovým odznakem. Šerpy: Starosta červenobílou, praporečník červeno-modro-bílou, náčelník s pobočníkem modré, četáři červené. Vzorek šatu pošle jednotám ústřední jednotě."***)

Tak bylo před osmatřiceti lety, tehdy již kdy idea Tyršova, jako v celku jednotném se počínala chápati i zde u nás za oceánem, kdy u vědomí povinností svých občanských z jednoho ústředí počali jsme si ukazovati cíle k síle a hrdé nepodajnosti lidu, který kde kdo jen urážel, učil jej uhýbat, podlízat, poklonkovat, poslouchat a za živél méně žádoucí v zemi této se považoval. Přijali jsme "modrý" kroj, výrazný a památný a dali naň z čamary to nejkrasší, jako odznak národní hrdosti a modrou halenu Severanů jako odznak statečnosti máme ještě dnes, jako ten plstěný klobouk bojovníků za Unii, jako ten jejich černý pás ...

*) "Památník" T. J. S. v New Yorku, str. 13.

**) "Sokol Americký", č. 1., 1879, 10. ledna.

*) "Dějiny Sokolstva Amerického". Část druhá, 1878, str. 21.

**) "Svornost", 16. srpna 1878.

Dr. J. Rudiš-Jičinský:

PO ROCE.

(Dokončení.)

Jestli chceme poznati některý národ, jest třeba znáti jeho dějiny, jeho postup a rozvoj a jestli chceme porozuměti tak mnohemu co se dělo na Balkáně, hlavně mezi bratry Slovany, nutno do knihy dějin nahlédnouti přímo a bez předsudků. Z toho také důvodu začali jsme psáti tyto statě na základě pramenů přísně spolehlivých i došli jsme minule k tomu, jak v únoru 1804 v Šumadiji vzniklo již povstání a zpráva o tom po celém pašaliku bělehradském záhy se rozletěla. Karadžordže — Jiří Petrovič Černý — stál Srbům v čele, jako muž chrabrý a vida, že sultán nechce povoliti jim autonomii poznenáhlu zorganizoval voje své a vytáhl do boje. Nejprve šlo pomalu, ale záhy jako spojenci veliké Rusie bratři srbští počali vytlačovati Turčína z jednoho místa za druhým a jedna tvrz za druhou

dosáhla pařížským mírem 1802 vlivu a ochrany v Turecku katolických židlů, kdežto Rus majíc ochranu tu slíbenou od 1774 nad pravoslavnými, také měla co říci k podnětům, jež tehdy již vznikaly ke krymské válce. Rakousko mělo zá-lusk na Soluň a Anglie 1807 zostříla otázku dardanelských úžin co nejvíce a Turecko konečně 1809 povoluje a ostatní velmoci slíbí, že budou respektovati úmluvu jen, aby Rus se Dardanely nikdy nedostal. Do takovéto doby vpadlo srbské povstání a ku podivu oddíl francouzského vojska vedením maršála Marmoa na jaře 1807 bojuje s Turky proti Srbům a u Čuprije za dvě leta na to pomáhají Turčínů i anglická děla proti srbským povstalcům. A to proto, že bylo jen v ruském zájmu osvobozenecské hnutí v Srbsku, že Rus slíbila pomoc, ale konečně sama ji poskytnouti nemohla. Tak Srbsko — dítě protekčení Ruska — těžce strádalo i podlehl. V rozhodné chvíli Karadžordžević rozne-mohl se tyfem a pozdraviv se shledal, že nešťastný národ

Z veřejného Clarkson, Neb.

ocítala se v rukou povstalců, až Srbové zmocnili se země veškeré, kde Srbín žil. Konečně došlo k vyjednávání a smlouvou v Bukurešti podepsanou roku 1812 mezi Ruskem a Tureckem byla vnitřní autonomie Srbsku povolena, však tu pojednou, když Turčín spozoroval, že Rus jest zcela zaměstnán náporom Napoleona a tahem jeho k Moskvě, jednoduše na Srby se znovu rozkřikl i požadoval jejich naprosté poddanství, nehledě na smlouvu bukurešťskou vůbec. Rozumí se samo sebou, že něčemu podobnému Srbové nechtěli rozuměti a tak k novému došlo zápolu. Porta nemajíc se čeho obávati se strany Ruska jednoduše vrhla do Srbska 200,000 vojáků najednou a tak Srbové po udatném boji konečně byli přemoženi odvčným nepřitelem svým a vlast jejich znovu pokořena. Karadžordže uprhl přes hranice do Rakouska a s ním mnozí soudruzi jeho a velitelé jednotlivých oddílů srbských.

Evropské Turecko v té době bylo předmětem zvýšené pozornosti velmocí, zejména když Napoleon se srazil s Anglií na egyptské půdě a ve středozemním moři. Francie

již pozbyl v něho víry, jako on sám v sebe. Lid prechal ze země, uchvácen strachy před krutostmi Turčínů. Karadžordžević marně napomínal, marně se dožadoval pomoci a konečně sám prehl.

Dne 18. čili 6. října 1813 oznámeno střelbou na Bosporu úplné pokoření Srbska. Ruské pokyny cařihradskému vyslanci italskému, aby Porta jménem Ruská, Rakouska, Anglie, Pruska, Švédska byla upozorněna, že evropská koalice nestrpí znásilňování Srbů, stihly do Cařihradu teprve 29. čili 17. listopadu. „Jako zvěst“ o milosti po popravě,“ dí historik. Koncem října celá země „zotročena“ a po třetí v ní zavedeno turecké zřízení daňové. Ještě není ani povstání skončeno a již rysy národní povahy se jeví, neboť již se vedoucí schází na skupštiny a vyvstávají plány srbského státního zřízení, třeba vláda turecká národní život srbský téměř zcela zdeptala. Srbové však nelomili rukama, ale dobře vědouce, že jen čin platí poznenáhlu hledali nové činitele, jež by opravdu stály v čele života jejich a tím činitelem v první řadě měl býti zákon. Proto kněz Ne-

nadovíc psal zákony mladého státu a Božo Gruič hlavní spolupracovník na organizaci státního zřízení na skupštině v Borku (u Bělehradu) 1805 povznášel zákon na "prvého hospodara a soudee v zemi." Tomu všichni stejně se podřídili a povídali se lidu, že "svoboda, svoboda nás činí lidmi, svoboda a volnost dává vojenskou sílu vojvodům a pohlavárům moudrost i schopnost spravedlivého soudu. Svoboda každého obohacuje; svoboda rozveseluje a potěšuje oráče v poli, pastýře u dobytka, poutníka na cestě, vojína ve vojště, tak že je mu život milým. Ve svobodné zemi: i na poli se lépe rodí i dobytek lépe plodí; ve svobodné zemi jedí pěkný chléb a pijí dobré víno." Tak nový jest počátek ústavnosti Srbska a obnovení zároveň státního zřízení. Teprve 1803 nastává v Srbsku vyrovnání, uklidnění a v dějinných chvílích, jichž jsme se stali svědky za svého pobytu v nešťastném Srbsku, pracující jménem humanity, objevil se i nám vzácný soulad státu i národa! A tak bylo i tehdy, když nejen ústavnost i státní zřízení vznikly najednou, nýbrž i tehdy kdy hospodářský a kulturní pokrok rodil se zároveň.

Sotva, že uzavřeno příměří v létě 1807, obchod ihned oživil praví Mita Petrovič. Sám senát pracoval na rozvoji domácího obchodu, aby jen co nejvíce peněz nahromadilo se v zemi a národní příjmy poskočily. Řídce obydlená země začala se hustěji plnit přistěhovaleci ze všech sousedních srbských krajů. Zřizovány školy. V Bělehradě založena Veliká škola, za jejíhož správce povolán národní buditel Dositej Obradovič. "Přelaskavý a mnohomilostivý bůh, zbavuje naši zemi a milovanou vlast tureckého jařma; a my máme se starati, abyehom zbavili svoji duši duševního jařma, to jest: neznání a slepoty..." Tak mluvil Obradovič k žákům svým. Odkud čerpal srbský národ všechny tyto schopnosti? Tot' otázka, kterou nutno si klásti, nutno zdůrazniti v těchto dobách zlých, kdy celá Evropa tone v mořích krve, hrozná válka řádí a nešťastné Srbsko zdeptané přesilou nepřítelů ústy synů svých volá, že nepřítel jeho dosud s ním ještě hotoví nejsou a nebudou....

Jaký to vzor pro nás, jaký vzor pro ty naše tam doma, povážíme-li že tomu národu byla školou vesnická obec, jež i za tureckého jařma zachovala si samosprávný ráz. Vesnická obec měla tyto nejvážnější úkoly: musila sama děliti mezi sebou vypsanou berní povinnost; ona mohla na jisté účely sama zdaniti své členy; obec pomahala svým chudým členům; obec řešila manželské spory. Organem vesnické obce byl kmet a obecní shromáždění. Kmeta volila obec ze svého středu. Právomoc obecního shromáždění šla tak daleko, že ono mohlo i odsouditi na smrt. Pevně organizovaná obec byla namnoze i Turky respektována. Kromě obce byla dobrou školou samosprávného ducha rodinná združina. V obci i združině každému jednotlivci vykázaná práva zároveň s povinnostmi, jakž Markovič dobře označil v díle svém.

A slov těchto jsme si připomněli, když stáli jsme v Bělehradě, ještě nežli jsme se hotovili na cestu domů u pomníku Karadžordže. Na schodech i na podstavci k pomníku vedoucích složená byla celá spousta věnců a kytic svázaných stuhami v srbských barvách. Bylo, jakoby na vzdor Švábů, již na druhé straně Sávy a Dunaje připravovali se k novému útoku, jakoby na vzdor těm mnoha rakouským aeroplánům, které každou chvíli vzlétly nad Bělehrad a ničily nejkrásší jeho památky, budovy a pomníky — pomník tohoto národního hrdiny ne a nemohly zasáhnouti....

Za nedlouho na to těžké chvíle dolehly na Srbsku a Bělehrad znovu obsazen vojskem rakouským. Všude pak samá byla spousta, samé drancování. A toho všeho, těch útrap, té bídy hrozná, hladu a neštěstí vzpomněli jsme si píše tyto řádky a myslí naší táhlo, jak jinak bylo před rokem....

A jsme si jisti, že ani ty naše oběti, ty naše oběti složené na oltář humanity nebyly nadarmo, protože třeba Srbsko byla mocnými nepřáteli zdeptána, národ srbský žije a bude žíti, ano bude míti zastoupení až u "zeleného stolu" jednati se bude o míru, bude tam mít hlasu závažného, jako bude míti Belgie ubohá, přítel náš Francouz a veliký ochránce veškerého Slovanstva a tedy i nás Čechů hlavně a Slováků vítězíci Rus. Tu i onde naši bijí se, tu i onde spousty jsou našich dobrovolníků a na tisíce a tisíce jest českých zajatců.... A jestli jest pravda, že číslíce a skutky mluví, pak i ty skutky našich nadšenců, české Ameriky a naší družiny i její práce v Srbsku a jinde padají na váhu a padnou....

Druhé povstání.

Za necelé dva roky po tom co jsme si byli již pověděli v předcházející stati Srbové vytrhli znovu do pole a povstali proti tyranii a děsnému utiskování, jakž prováděl je turecký paša v Bělehradě. Nazýval se Sulejman, jemuž bylo čeliti pak povstalcům vedeným Milošem Obrenovičem, vůdem to bývalým přidělených mu oddílů Karadžordžem. Povstání toto mělo výsledek však daleko příznivější i došlo konečně ku schůzce mírové, která Srbsku za ochrany Ruska zabezpečila do jisté míry vnitřní samosprávu a to v souhlasu s článkem osmým mírových smluv bukureštských, jakž potom potvrzeny jsou na pravidelném sezení v Drinopolu, čili po válce rusko-turecké 1828—1829. Turecko sice slíbilo všechno, ale vlastní autonomie dosáhlo Srbsko přičiněním Miloše teprve roku 1830 a sultán musel uznati prince Miloše, jako dědičného vladaře, jenž zůstával též vasalem státu tureckého, ve vnitřní správě doma jsa zcela nezávislým.

Netrvalo dlouho i povstaly spory mezi princem a zástupci lidu i vůdci srbskými, kteří usilovali o obmezení práv prince. Anglie tehdy podporovala prince, tedy vládnoucí kruhy proti lidu, kdežto Rus byla s poslanci jeho na skupštině a tak se podařilo konečně zříditi ústavu (1838) — s obmezením práv princových a shromáždění čili skupštiny sedmašedesáti členů musela jím býti ve všech důležitějších věcech státních brána v poradu. Roku 1839 Miloš poděkoval se z vlády a nastoupil jeho nejstarší syn Milan Obrenovič II., který však stále byl churav a žil pouze jeden měsíc u vlády.

Po něm následoval jeho bratr Michal. Však Michal nedovedl zacházeti s mocnou skupštinou čili senátem lidu svého i opustil konečně zemi roku 1842. Alexandr Karadžordže, syn Karadžordže, jenž vedl prvé povstání roku 1804 byl napotom zvolen princem a vládcem Srbsko. Za jeho panování Srbsko octl se smlouvou pařížskou pod společným protektorátem čili ochranou všech mocností mír podepsavších a Rus ztratila tak výhradní své právo, jako dávný ochránce junáků srbských. Alexandr byl však slaboch, jak vůči požadavkům Porty, tak i v tom, že klonil se více k Rakousku, nežli k slovanskému bratru ruskému. Jaký tudíž div, že záhy pozbyl důvěry lidu svého a konečně na nátlak zástupců svého národa musel se poděkovati. Skupština roku 1858 ve zvláštním zasedání jednoduše jej sesadila i prohlásila starého prince Miloše vládcem srbským. Týž zemřel 1860 i vládu po něm nastoupil jeho syn Michal. Nový vládce zanašel se velkou myšlenkou vzbouření se všech Slovanů balkánských, aby spolu s Řeky vrhli se na Turka i osvobodili se konečně všichni a najednou od jařma pŕlměsíce. Rus i Francie stály při něm a tak se podařilo Srbům vyhnati ze své země veškeré posádky turecké i zdálo se, že veliké Srbsko znovu vyšla jitřenka svobody... Roku 1868 Michal byl zavražděn a veliké jeho plány nedošly uskutečnění, balkánské národy křesťanské byly odsouzeny trpěti dále pod jhem tureckým. Dítě po něm nebylo a proto skupština srbská zvolila Milana, jeho příbuzného, princem vládnoucím.

Roku 1876 Srbsko spolu s Černou Horou vyhlásily válku Turecku, kterážto končila zakročením velmočí a návratem ku bývalému stavu věci slovanských na Balkáně a tu znovu Anglie, jako vždy ukázala se býti protivníkem zájmů ruských čili zájmů slovanských a jsouc na nejvýše přátelskou Turčinu přičinila se o to, aby jen postup národů balkánských nebyl jednotný a "postonávající muž Evropy". Turek nemusel do Asie, již pro veliké anglické půjčky a kapitály v Turecku od dávna uložené. Roku 1877 Srbsko vrhlo se do boje spolu s Ruskem proti Turčinu a tehdy vojska jeho statečně pronikla až na památné Kosovo pole a v tahu tom zastavilo je jen učiněné příměří. Smlouvou berlínskou stalo se Srbsko neodvislým, kdežto Rus zastaven byl na pochodu svém k Cařihradu, když byl ze jha tureckého osvobodil i Bulhary. Srbsko získalo na území, ale tu stalo se přičiněním Německa i Anglie, že Rakousku dovoleno bylo vraziti klín mezi balkánské Srby a to obsazením čili okupací Bosny a Hercegoviny...

Malá děvčátka evičila velmi dobře a některá evičila výborně tělocvičný taneček, který byl pro ně jako stvořen. Velmi dobrý náevik a složení výtečné. Totéž musím říci o clevelandských Sokolkách T. Jedn. Sokol v Cleveland a Těl Jed. Sokol Čech. Též velmi pěkně evičen mazurkový taneček, který byl též výtečným.

Zde bylo viděti onu technickou vyspělost br. A. Panky od Těl. Jedn. Sokol Cleveland, který oba tance, jak pro malá děvčátka tak pro Sokolky složil a upravil a nacvičil. Musím doznati, že br. A. Panka jest jeden z nejlepších evičitelů technicky vyspělých v naší Župě. A zajisté zaslouží nejlepšího uznání za práci jeho, neboť pracuje nezištně dále za svým cílem sokolským. Jen dále br. Panka a zajisté máš sám radost z ovoce tvé práce.

Mnoho-li evičenců na sletěúčastněno bylo oznámil již br. Paskovský náčelník N. J. S., v minulém čísle, který sám sletu přítomen byl.

Nesmíme též zapomenouti jihoslovanských Sokolů, kteří ochotně dvěma družstvům se sletu účastnili.

Vítězné družstvo první třídy T. J. S. Chicago v zápolu Župy Střední.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Slet Župy Severovýchodní v Clevelandě, O. náleží minulosti. Jsme spokojeni výsledkem finančním, ač technický výsledek mohl býti lepším. Prostná provedena dosti zdařile, na místě, které dosti nevyhovovalo. Sám jsem uznával, že mohlo býti ještě více živosti a více techniky v oněch prostných, ale měl jsem na zřeteli evičence začátečníky a evičenců dobrých máme v naší Župě málo. Tělocvičný tanec byl dosti těžkým a sám jsem viděl jak nedokonalé tance evičeny byly. Nemyslím, že snad nebyly nacvičeny, ale taneční elegancí a živostí jsem postrádal úplně.

Máme malé ponaučení, že eviky lehčí se dají lépe nacvičiti a provésti takovým způsobem jak my jsme tance nacvičovali.

Podruhé musí býti evičitel vyslán po všech jednotkách v Župě zastoupených, aby eviky ony řádně procvičeny byly již při samém začátku. Co se společného vystoupení týče, bylo na nějaké menší chyby dosti dobré a doufám, že podruhé bude vše lépe provedeno. Prostná hochů byla stanovena pro dorost a že jednoty clevelandské eviči mladší hochy dohromady tak byla mladšími též nacvičena. Pro ony hochy arcit' nebylo dosti čilosti ve cvičení onom, ale náevik byl též dosti dobrým.

Též musím zmínku učiniti, že pár dní po sletu obdržel jsem od br. Sedláka evičitele N. J. S. zprávu velice smutnou, že onen vedoucí a evičitel oněch jihoslovanských bratří br. Pristov se utopil při koupání. Byl velice nadšeným borecem a též vítěz ze závodů všesokolského v Praze. Byl dobře zapasán u br. clevelandských. Čest' budiž jeho památce.

Též br. pittsburgští vedení br. J. Nábělkou náčelníkem pittsburgské jednoty a br. z Irvin, Pa. vedením br. J. Chadimy náčelníka tamtéž, účastnili se sletu zvláštním vlakem v počtu asi na 200. Tím br. dokázali své nadšení pro vše sokolskou a doufáme, že jim Cleveland oplatí příštím rokem.

Též Detroit, Mich. od Těl. Jedn. Sokol "Podlipný" zastoupen asi 25 členy, počítaje družstvo Sokolů a Sokolek. Byl jsem tomu velice rád, že podařilo se mi sestaviti družstvo evičící z Detroit 14 dní před sletem.

Díky vám bratři, že jste neodřekli. Viděli jste bratři sami, že vaše účast byla žádoucí a že jste přispěli velice ku zdatu sletu. Doufám, že závody na druhý rok se dobře vydaří a bratři budou hleděti abychom dokázali co jsme tento rok dokázati nemohli.

Celkové hosté ze sletu odnesli si milé i mokré vzpomínky. Milou vzpomínkou byla pěkná vyjížďka automobylůvá městem. Automobylů bylo asi 50, zapůjčených krajany

clevelandskými, vedením náčelníka městské správy policejní obě. Spurného, který se též přičinil, aby v nové radnici hosté přivítání byli majorem města Clevelandu. Vyjížděka zakončena v městském pivovaru Forest City. Správa pivovaru o-
noho se zajisté zavedla všem hostům, neb při řízné hudbě, ležáku, rozličných zákuscích a milé obsluze, bavili se velmi dobře.

Mokrou vzpomínkou pro některé hosty byla návštěva na sletě jihoslovanských bratří. Byli jsme zastoupeni asi 200 návštěvníky. Byli jsme připraveni též cvičiti, ale velká bouře s prudkým lijavcem nám toto překazila.

Někteří přijmuli ono spláchnutí s dobrým humorem, což zajisté nejrozumnější bylo neb zlobení se nemohlo pomoci.

Ke konci musím též podotnouti, že bratři L. Vsetečka a F. Rebecka a někteří ještě bratři se velice přičinili, aby hosté co nejlépe ubytováni byli.

Nyní jest opět příprava na závody odložené do Pittsburgu příštím rokem. Oplatíme bratřím pittsburgským onu silnou návštěvu?! Každý Sokol se musí přičinit. Na zdar!

J. Jirásek, náč. Župy Sev. Vých.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

J. Paskovský:

DR. MIROSLAV TYRŠ.

Uplynulo téměř 32 let od toho dne, kdy Sokolstvo české na hřbitově olšanském v Praze k věčnému spánku uložilo tělo svého prvního vůdce a zakladatele dr. Miroslava Tyrše, které vyrváno bylo z dravých proudů říčky Achy, pochováno v Tyrolsku a teprve po 3 měsících převezeno bylo do vlasti české, kterou Tyrš tak vrouceně miloval.

Tělo Tyršovo již dávno v chladné zemi setlelo, avšak duch jeho dosud žije v myšlence sokolské, kterou Tyrš stvořil k povznesení svého národa. Hluboký význam myšlenky sokolské, jest příčinou toho, že Tyrš je široké veřejnosti více znám jako první organizátor Sokolstva a méně jako učenec, kritik a vychovatel výtvarných umělců.

Svou prací, myšlenkami a snahami patří Dr. Tyrš nejen Sokolstvu ale veškerému lidu českoslovanskému k jehož blahu určil práci sokolskou, a jehož zušlechtnění měl na mysli až do posledního svého dechu.

Tak zdá se, že všechny okolnosti života vedly Tyrše přímo k založení první jednoty sokolské. Již jako gymnasta poznal důležitost tělocviku v ústavě Štefanyho a jako universitní posluchač v ústavě Fr. Šmída a Malypetra.

Hluboké studium všeobecných dějin vedlo jej k poznání, že jen národ tělesně a mravně silný udrží se v závodě s národy ostatními, dále že studia přírodopisu, zejména však z vývodů Darwinových nabytí přesvědčení, že veškeré dějiny jak tvorstva vůbec, tak lidstva jsou jen věčný a neustálý boj o bytí čili existenci, ve kterémžto boji vyhyne to, co k dalšímu boji je neschopno, co jest celku na překážku čili, že slabší podléhá silnějšímu.

Návštěva anatomického kursu na fakultě lékařské, seznámila jej s podmínkami zdravého vývinu těla lidského, studiem dějin umění a estetiky, čemuž nejvíce času a úsilí věnoval a kteráž stalo se také jeho životním povoláním vědeckým, zjemnilo v něm smysl pro dokonalé formy těla lidského, jaké byl seznal na výtvorech řeckých sochařů z doby klasické, tak že vytvořil si pedagogický názor o potřebě harmonické výchovy těla i ducha.

A z tohoto vážného vědeckého studia vznikl r. 1862 Tyršův dalekosahající významný čin založení první tělocvičné jednoty sokolské v Praze.

Sám Tyrš považoval jednotu tuto za nepatrný zárodek mohutné budoucí organizace, jejíž úkolem nemělo být pouze mechanické cvičení těla, ale která by národ svůj v několika

generacích obrodila, aby svoji tělesnou, duševní a mravní zdravostí i silou uhájil své čestné místo mezi národy světovými.

Kdyby Tyrš nebyl nic jiného vykonal, nežli že v život vyvolal jednoty sokolské, které se velmi rychle po zemích českých rozmnožily a že těmto jednotám vytknul za cíl probouzení v lidu českém jak tělesnou tak duševní sílu i toho bylo, by dosti, aby nejen Sokolstvo ale i celý národ ctil ho jako Palackého aneb Havlíčka.

Nebot' jako Palacký a Havlíček tak také Tyrš kladl váhu na vnitřní sílu, vzdělanost a mravnost národa. A pro Sokolstvo má Tyrš kromě toho ještě ten důležitý význam, že pro tuto tělesnou výchovu vytvořil české názvosloví, které veškeré slovanské Sokolstvo za své přijalo a sestavil i vlastní a původní soustavu tělocvičnou.

Tyrš na základě podrobného studia Jungmanova slovníku sestavil roku 1862 tělocvičné názvosloví. Komise znalců a jazykových odborníků, které bylo toto názvosloví k prozkoumání předloženo, nenalezla ničeho ku změně. Názvosloví bylo tak vystižené a tak přesně sestaveno, že nemožno si zřetelnějšího představit. Znalost veškerých soustav tělocvičných, studium nejlepších tělocvičných ústavů v Evropě a konečně i vlastní zkušenosti učinily Tyrše nad jiné povoláním, aby vytvořil záznam tělocvičnou soustavou sokolskou. Tak učinil v "Základech tělocviku (1869—1872). (Úvod v překladu anglickém pořídila nám N. J. S.) a v časopise Sokol (1871) který sám založil a jehož byl redaktorem.

Tyršova soustava přijatá byla veškerými tělocvičnými jednotami slovanskými a také za základ tělocviku školského.

Nemalý význam má Tyrš jako důmyslný organizátor. Pracoval na tom, aby věc sokolská spojila celý národ v jedinou mohutnou organizaci, jdoucí za jedním cílem. Avšak nedočkal se uskutečnění svých ideálů, ba nedočkal se ani založení Č. O. S. a tím méně dočkal se toho, že v jeho ideji uplatnila se vzájemnost slovanská.

Po 22-leté vědecké a tělocvičné práci vzdal se r. 1884 vedení Sokolstva a uchýlil se na radu lékařskou do tyrolských Alp, aby tam v pokojné přírodě osvěžil svého přepracovaného ducha, pro své vědecké a učitelské povolání, neboť roku 1883 jmenován byl mimořádným profesorem dějepisu, estetiky a umění na universitě pražské. Hledal v Alpách pokoj mysle a našel tam pokoj věčný. Jediný chybný krok aneb sklouznutí na hladkém kameni a silné tělo, smělé srdce a vlastenecký duch, vše to shroutilo se do smrtelných vln říčky Achy, v nedalekém Oetzu v Tyrolsku. Dne 8. srpna 1884 ztratilo se všechno, co na Tyršovi bylo tělesného, ale duch jeho zásad žije v jeho díle nadále.

A jaké jsou jeho zásady, co značí jeho myšlenka sokolská. Roku 1870 napsal Tyrš na svobodném ovzduší Švýcarska programový článek "Náš úkol, směr a cíl," monumentální to výtvar umělecký, který vyšel jako úvodní článek v 1. čísle časopisu "Sokol" r. 1871. A v tomto článku uložil celou svoji hlubokou duši, všecko nejlepší co chtěl Sokolstvu povědět. Tu vytknul Sokolstvu konečný cíl, udal mu vážný směr a určil prostředky, jak se přiblížit k cíli! A konečný cíl veškerého snažení sokolského. Přivést národ do popředí vzdělanosti a osvěty, kde už někdy stával. Nechceli náš nepočtený národ zahynouti, tu musí svou činností a rázností nad jiné vyniknouti. Nebo na úroveň s jinými neb v jejich čelo. Proto ne, ohlížení se po slavné minulosti, ale jen zdravá a činná přítomnost nás spasí. Jestli že nejde národ napřed, jde nazpět. Tedy pokrok na všech stranách a ve všem je první podmínkou existence. Úhlavní překážkou každého národa jest nepřipravenost. Proti tomu musí Sokolstvo bojovat, úkolem Sokolstva je zachovati národ při všestranné jarosti, síle a zdravé tělesné, duševní i mravní, které nedá vniknout žádnému zastavení, žádnému zpátečnictví. Tu pomáhá jen drobná práce každodenní a ustavičná. A tu zapotřebí práce každého jednotlivce, neboť jen tehdy dojde

národ ku konečnému cíli, když každý jeho člen dosáhne nejvyššího stupně lidské dokonalosti. Úplný a souměrný vývoj veškerých sil lidských, má být heslem a záměrem každého Sokola. Především ale přesnost a čistota mravní je potřebná. Co jsi cvičením nabyt, to necht' mrav a střídmost tobě zachová. Nebot' když zachováš sebe přispíváš k tomu, aby se celý národ od zkázy uchránil. Tyrš chtěl, aby každý Sokol byl klasičtým ideálem muže a není etnosti mužské, kterou by Sokolu nepřikazoval. Obzvláště jsou to ráznost, otevřenost a odhodlanost, láska k svobodě a volnosti ušlechtilosti a vlastenectví. Ale ne vlastenectví řečí, nýbrž vlastenectví skutků, které se jeví poctivou prací ve zvoleném odboru. Ale nejen mužové, ale i ženy mají se účastniti národního života, nebot' běda tomu národu, jehož mužské snahy nejsou oceněny ženami.

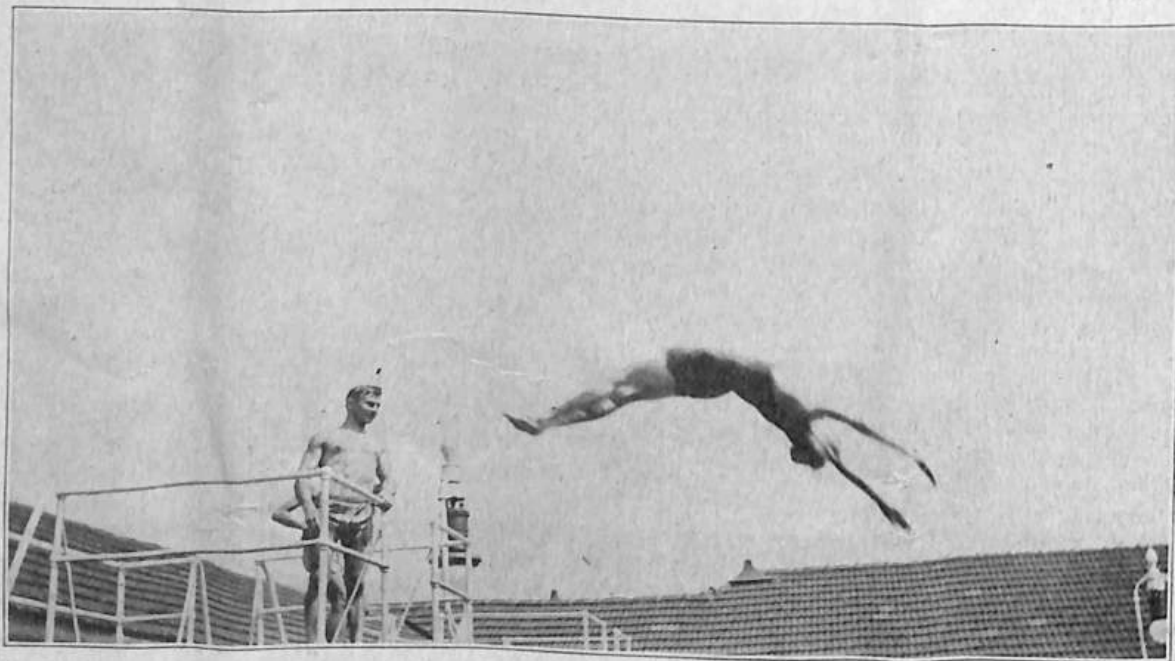
A veškerý českoslovanský lid bez rozdílu stavů, zaměstnání, politického přesvědčení má se na konci sejíti v národní činnosti.

Přirozeným výsledkem této práce jest demokratism a bratrstvo. Národní práce může se dařiti jen při největší

hledu tělocvičném jevílo takový pokrok, že bylo všeobecně cizinou uznáno, ba v mnohém směru stálo jiným národům za vzor. V mravním šlechtění, v činnosti osvětové nezůstává rovněž pozadu, což dokazuje zakládání knihoven a pořádání přednášek nejen pro členstvo, ale také pro široké vrstvy lidové a mládež škole odrostlou.

A kde se vytýká Sokolstvu, že se v něm některé živly uplatňují, děje se tak neprávem, nebot' Sokolstvo pamětlivo odkazu Tyršova, žárlivě střeží své dobré jméno, aby povzneseno zůstalo nad stranami. Často se vytýká mnohým členům jejich protizásadné jednání nesokolské. Avšak podobní lidé najdou se všude a nic není tak svatého, co by v rukou těchto lidí zůstalo ušetřeno a neznesvěceno.

A potom, když mohutní řady, je přirozeno, že se zrnem přibývá také plevel. Sokolstvo zná své nedokonalosti, zejména v tomto ohledu, avšak na štěstí Tyršovy zásady zabezpečily mu navždy cestu k nápravě. A ta cesta jest "Slovo volné kritiky". Sud'me a provozujme kritiku nad vším, co vážného se ve spolku koná. Mnohé varovné a pobuzující ba mnohdy i bezohledně kritisující hlasy. ozývají

Závody v plování Župy Střední v Chicagu.

svornosti společné, ovšem mimo jednomyslnosti, pokud se týče různosti náhledů při vyhledávání prostředků, v tomto ohledu strany, necht' mají volné pole.

Kde není stran, tam není ještě vždy svornosti. Ale Tyrš rozhodně zamítá každé sdružení s určitými stranami politickými, aneb náboženskými!

Naše věc není pro strany, ale pro celý národ! Tedy každý jednotlivec třeba má v sokolském spolku dopřání úplnou svobodu, musí se podříti prospěchu celkovému. Z tohoto požadavku rodí se dobrovolná kázeň. Až bude národ složen z jednotlivců vyzbrojených silou tělesnou, mravní a duševní a všemi cnotmi mužnými, může bez obavy účasti se závodů s ostatními kulturními národy ve světovém zápolení. Z toho plyne úkol Sokolstva a sice tělesná a mravní výchova a šlechtění veškerého národa českoslovanského.

Totot' jest obsah Tyršových zásad uložených v článku "Náš úkol, směr a cíl" a v jiných jeho úvahách též stručný nástin myšlenky sokolské.

Sokolstvo věrně ba úzkostlivě plní tento odkaz Tyršův, ale také ví velmi dobře, že doposud nedospělo tam, kde ho chtěl míti Tyrš. Ale proto rozhodně odmítá výtky, že by se zpronevěřiti chtělo zásadám Tyršovým, nebot' v o-

jí se od počátku až do dnes v časopisech sokolských, vydávající svědectvo o tom, že v Sokolstvu vždy žije tužba po zdokonalení, tužba po pokroku, tato Tyršova věčná nespokojenost "věčný ruch."

PAMĚTIHODNÉ UDALOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

SRPEN.

4. 1306 Zavražděn dýkou v Olomouci v děkanském domě Václav III., poslední Přemyslovec.
5. 1852 † v Praze básník Frant. Lad. Čelakovský.
6. 1904 Slet Sokolstva Amerického v St. Louis, Mo.
8. 1884 † v Oetzu v Alpách Miroslav Tyrš, spisovatel a vůdce českého Sokolstva.
12. 1881 Vyhořelo Národní divadlo v Praze.
14. 1901 McKinley W. úkladně zavražděn.
14. 1431 Strašná porážka německých křížáků u Domažlic.
19. 1866 Založen Sokol v Chicagu.
27. 1791 Ve Francii prohlášeno manželství za smlouvu občanskou.
30. 1899 I. kurs evi. N. J. S. v Chicagu.

Jan Sedlák:

POSLEDNÍ POKUS.

Jsmě Čechové a vlastnost máme zlou, že dovedem se do poslední kapky krve bít — ne však s nepřitelem odvěkým, jak bychom měli, nýbrž sami mezi sebou v dobách těžkých, zlých, kdy jedná se o bytí naše i národa celého. Zapomínáme bratrské sobětnosti a nepouštíme ze zřetele sobeckost, ano nenáviděné "já" a bijeme tak ve tvář vlastní zakladatele, kteří pro věky svědomí našemu uložili, abychom v zájmu celku jedině pracovali, že prospěchu celku vždycky musíme ustoupiti prospěch jednotlivce.

Jsmě rozprášeni do všech koutů Ameriky a práce naše tím jest nesnadnější, čím dále jsme od sebe. Jsme rozbiti ve tři, se Slováci ve čtyři samostatná sdružení, které jedinou řečí neb zcela blízkou jednají, jež jednoho národa jsou děti, nešťastného, jež za jediným cílem jdou a jednu mají myšlenku, které však pro svůj vlastní prospěch a zhusta i proti sobě pracují tím proti prospěchu celku a k zhoubě naší věci sokolské.

To jsou, bratře, Sokolové američtí, jichž počet úhrnný jest 17,000 — sedmáct tisíc, pravím, kteří v jednotě by nesmírně mnoho znamenali, však roztrženi ve čtyři jsou, jako hrstka písku v poušti rozsáhlé. Národní Jednota Sokolská přes 7,000 členů, Slovenský Sokol přes 6,000 členů, Župa Fugner Tyrš přes 2,000 členů a Dělnicko-Americký Sokol 1,500 členů. K smíchu v počátku, však zármutku podruhé, že malý kmen národa tak jest roztržštěn. A národ celý ve vlasti jedno má Sokolstvo k veliké etí vlastní a prospěchu dávno již poznaném.

Aby usmíření byli bratři rozvadění, byli schopní bratři z vlasti sem posláni, aby spojili vše v celek jediný. Byly mnohé slzy tehdy v prvním zápalu nadšení náhlého, bohužel zas tak rychle mizícího, bylo slibováno a přísaháno, však vše zase brzy zrušeno zjevnou neschopností jednajících v míru žádoucím a ku prospěchu všeobecnému nutným. Osobitost zvítězila, tím prospěch myšlenky sokolské byl poražen. A cestou podobnou šlo se bezúspěšně dál, šlo se nazpátek namísto ku předu. Rány zasazené nemohou se zahojit, protože jsou stále drásány. Čech nesmí zapominat křivdy jemu třebas bratrem způsobené, jen dobro prokázané brzy mysl a svědomí jeho opustí.

Tam ve vlasti se pojí k druhu druh, chvíle těžké tam je naučily svornosti, tam strany rozvaděné, kdysi bezohledně proti sobě pracující, ve smíru blahém se spojují. Však my toto nechápeme neb nechceme rozuměti, k nám hlas odtud smutný snad ani nezalehá, neb ve vlnách oceánu někde umírá, na nás ty smutné chvíle a doby těžké dosud ještě nedolehly, my v plné hojnosti a blahobytu, poskytnutím nám zemí štěstí a svobodě a plné volnosti, nechceme svornosti rozuměti.

"Zákon jež ani slovy sebeklamnými zažehnati nelze" (Tyrš), brzy nám ukáže směr a sílu práce naší nesvorné, až příliv bratří z vlasti poměry pochopitelnými se zastaví, až na svých schopnostech a síle budem závislími, až češství ještě více než dosud bude trpěti. Potom snad již bude pozdě třebas v šiku semknutím vše zachránit a zahynem, nežli se rozejdí" (Bezruč), než svornou práci pochopíme, jak neodvratný zákon přírodní slabému káže.

"To vše nám ukládá čilost a bdělost zvýšenou" (Tyrš) ve chvíli zvláště důležité pro národ náš, a práci společnou a svornou žádá prospěch národa. Však ve spojení jen síla úplně spočívá, ve spojení silám a úplným, bratře můj, cíle dosáhnem, neb blízko něho se přiblížíme. A čeho jsme nebyli schopni vykonati za plných téměř sedm let, od příjezdu Sokolstva českého do Ameriky, učiníme tak po trapně dlouhých přípravách, zcela bezúspěšných, v době nejkratší. Nám není potřeba již dlouho uvažovat, těch úvah dosti bylo již

a smutných také dosti, zde čin již jenom nutným jest — ten jedině prospěje.

A kdo z vás kdys se sklamal v snahách spojovacích, vyhni se již těm možným nepříjemnostem a postup úkol ten silám novým, mladším, které bolestně vzpomínky na ony chvíle s Tebou nesdílejí a jsou snad nadšenější v době této, a my pak doufáme, i ku Tvé radosti dílo dobré vykonáme, neboť zde se jenom a jedině o nás mladé jedná, v udržení prospěšné a vydatné činnosti tělocvičné, která hlavně mladí, pak mužnosti přísluší.

Těž neříkej, že nadšení naše jen chvíli potrvá, my též rozumu dostatek při něm užíváme, my neplácem v tak prudkém zápalu jak bratři kdysi, však vidíme potřebu semknutí, abychom dílo větší mohli konati a národ svůj a Sokolstvo před veřejností americkou plně a platně reprezentovati. Také vzpomeň onoho blahodárného vlivu budoucího

Skok o tyči br. Kňourka T. J. S. Chicago.

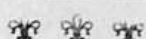
spojení našeho na poměry naše ve vlasti, at' poznají tam, že máme vůli k sobě a říší černožluté také tím jistě nebude prospěno.

Nadšení sletové 1912 sokolské věci neškodilo, nadšení pro společný postup práce sokolské ve veškerém Slovanstvu našemu celému kmeni nesmírně prospělo a nadšení pro spojení Sokolstva Česko-slovenského v Americe také věci prospěšně splodí.

Bratři v Národní Jednotě Sokolské, Slovenském Sokole, Župě Fugner-Tyršově a Dělnicko-Americkém Sokole, učiníme jistě prospěšný, pro celkové, úplné spojení, však také již rozhodně poslední pokus. — Na zdar!

DOPISY.

Tomsk, Sibír, 1. června.

Drahý bratře! S bratrským pozdravem, žádám tímto Tebe zdvořile, buď tak laskav a zašli přiložený dopis do Rakouska na adresu, která jest na obálce. Jsem nyní zde na Sibíři v zajetí a velice málo dostanu z domů zpráv, tak prosím, tudíž Tebe o zaslání toho dopisu, (zalep jej) by alespoň oni obdrželi můj dopis. Jsem z Mostu a byl jsem náčelníkem Sokola, tak doufám, že mé prosbě vyhověš. Váš časopis 'Sokol Americký' dostáváme a odevzdáváme si je mezi členy jednot našich a potom dále. Děkuji Vám jménem zdejších bratrů za zaslání tohoto časopisu, což nám působí nesmírnou radost. Pozdrav od zdejších českých boreů Vaší milé bratrské jednotě.

Děkuji Ti milý bratře předem za laskavost a doufám, že přání mé vyplníš, s bratrským pozdravem Na zdar! Frant. Jakubský, Tomsk, Sibír.

Usman, na Rusi, 17. června.

Bratři: Já níže podepsaný zděluji Vám, že jsem šťastnou náhodou dostal do rukou Váš časopis 'Sokol Americký' a s velikou radostí jsem ho přivítal, neboť též jsem Sokolem a takového něco jsem již nečetl dlouhou dobu nic, velice jsem se potěšil a protože se obračím s prosbou jestli byste byli tak laskaví a poslali mně stará čísla 'Sokola Amerického', velice bych Vám byl povděčen.

Nalezám se již 18 měsíců v zajetí a s domovem žádné spojení nemám. Doufám, že moji prosbu neodmítnete a něco ke čtení mě pošlete, zdali byste Vy nemohl prosím předat dopis některému jinému členu Sokola, a ten aby mě splnil moje přání, a ke čtení něco pošle, velice mě bude těšit a budu Vám povděčen za laskavost.

Předem přijměte moje díky za ochotu pro mě prokázanou a budu se těšit.

S bratrským pozdravem

Josef Bukovský,

bývalý člen Sokola v Drážďanech.

St. Paul, Minn., 31. června.

Jest mi velice líto, že nebylo možno mě zavítati na slet do českého Chicaga, s našimi bratry Sokoly a Sokolkami dne 23., 24., 25. června. Jak spatřil jsem obraz prostných našich Sokolů, tu se ve mě co's hnulo. Slet tento zajisté zanechal památku všem Sokolům a častokrát mnohý švarný Sokolík vzpomene, a nejen to, ale též vzbudil sílu v mnohých koncích Ameriky. My zde na Západě počínáme též pracovati na sletu, který se bude odbývat roku 1917 v Hopkins, Minnesota, a doufám, že bude 2krát tak mohutný jak roku 1915. Tu je čas, aby naši Sokolové v Minnesotě pilně navštěvovali cvičení, a ne si sednouti do chládku a odpočívati jak nějaký stařec, zvláště když máme cvičiště, jako sotva kde a tu každý Čech je hrdý může-li ukázati jiným národnostem co 'Sokol' dokáže, nejenom v umění, nýbrž výchovou našeho těla a síly. Bratři a sestry z celé Minnesoty, snažme se každý vykonati co nám jest br. náčelníkem uloženo a povzbud' me nebdalé, jak pozorují, těch stále přibývá. Mám za to, že každý Čech chápe co Sokol znamená, a tu jest také otázka, aby každý úkol svůj vykonal. Tento příklad též se týče rodičů naší omladiny, aby své mladé syny a dcery pilně do cvičení posílali, zvláště když nyní máme dobrého cvičitele. Doufám, že každý četl v 'Sokole Americkém', jak krásné bylo se podívat na tu omladinu, na sletu v Chicagu. Mám ještě malou poznámku totiž: aby naši bratři a sestry navštěvovali více schůze, neboť nevíte jak rád každý pracuje má-li silné náčiní a to jest totéž s námi, je-li nás více milerád každý s chutí do práce vpadne. Nuže Sokolové a Sokolky ku předu! Na zdar!

Josef Landa.

Chicago, Ill., dne 3. července.

Žádáme o laskavé uveřejnění následujícího v Sokole Americkém. — Dovolujeme si učiniti malou opravu zmínky, týkající se Sokolek Chicago v Památníku Sletu a Závodů Župy Střední N. J. S. a Č. A. O. S. Sbor Sokolek Chicago založen byl v roce 1896 a nerozpadl se, jak jest mylně udáno v Památníku, nýbrž v roce 1899 nastala v činnosti jakási ochablost a nebýti některých neúnavných pracovnic, možná že by se Sbor Sokolek Chicago nebyl udržel. Díky však jejich nadšení a práci sbor se nerozpadl, od té doby utěšeně vzkvétal až dne 25. března t. r. slavil své 20ti leté trvání. Nikdy se nenazýval Dámským Odborem Sokola Chicago, nýbrž Sbořem Sokolek Chicago.

Dle usnesení Sboru Sokolek Chicago.

Vlasta Procházková, taj.

Růžena Hanzlíková, star.

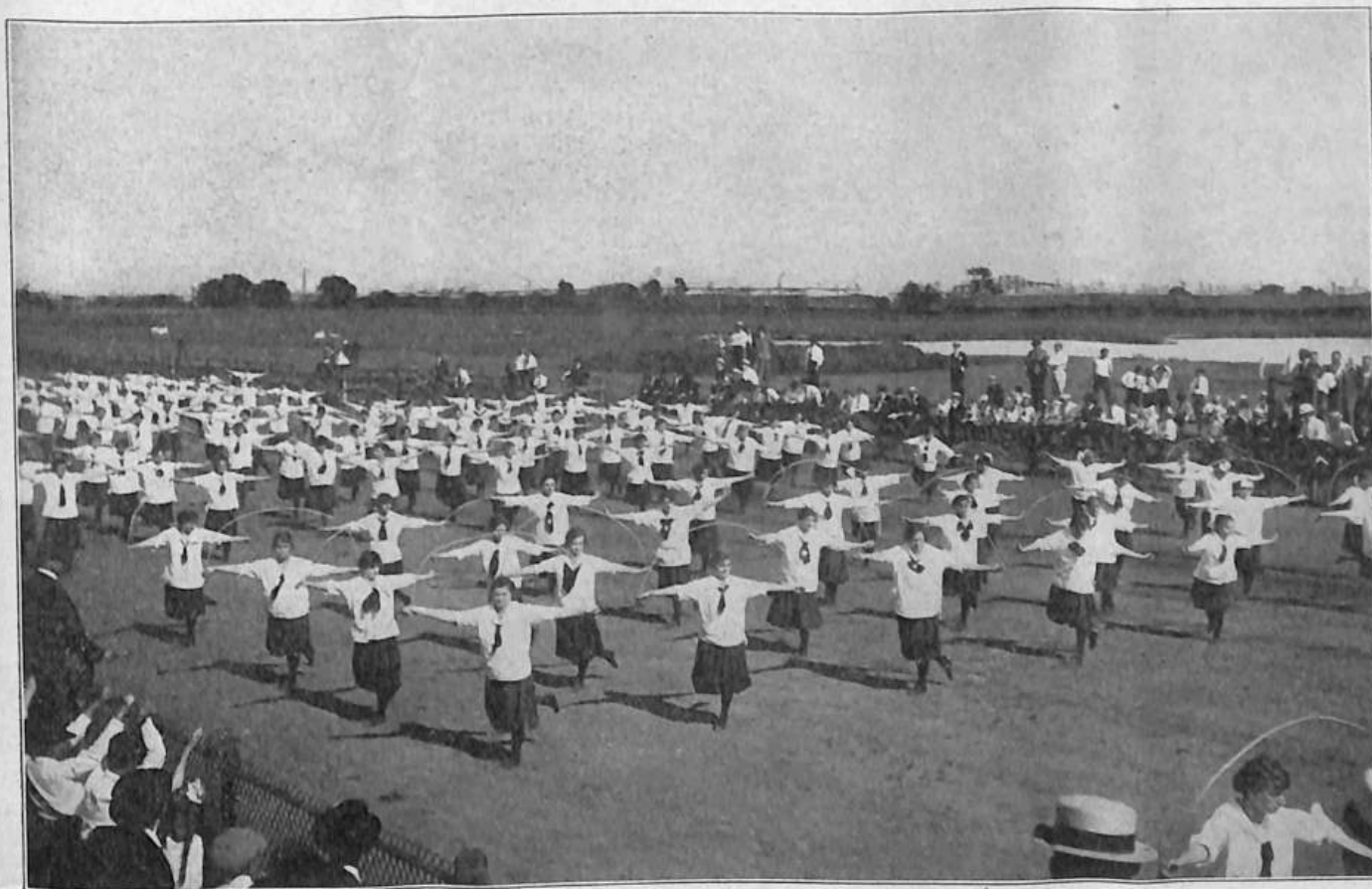
Irwin, Pa., 10. července.

Je tomu již půl roku, co zde v Irwin, Pa. trvá naše T. J. Sokol a ještě žádné zprávy o činnosti naší jednoty zde v 'Sok. Amer.' uveřejněny nebyly. Protož co dopisovatel, nechci, aby bratři neřekli, že snad neumím psát, rozhodnul jsem se, že něco o činnosti naší napíši, neboť mám nyní nejlepší příležitost. Tedy od počátku.

Naše městečko Irwin jest malé a usazených Čechů jest zde (počítám i okolí) při nejmenším 100 rodin. Máme zde 2 řady Č. S. P. S. 1. Řád Č. N. O. P. F. 2. Řád J. Č. Dam a nyní našeho milého Sokola Irwin. Mimo Sokola trvají zdejší spolky zde nejmén 20 roků. A co to spolky jsou tu platné? Myslím jenom, když je člen nemocen, že dostane podporu, aneb když zemře, pozůstali dostanou to úmrtí. Jinak zdá se, že ani pracovat neumí. Ale ta naše mladá generace, ta mládež, kdo pak pro ní co udělal, aby nezapomínala český mluvit, český jazyk nezahazovat, a český národ ctíti neb nějaké poučné zábavy, divadla jim zde ukazovati. Zde ještě žádnému ani nenapadlo a zůstalo tak jen to velké — nic. Avšak stala se náhoda. Přijel sem jeden Sokol z Čech (nechce, aby jméno jeho bylo uveřejněno), ten teprve před dvěma roky v r. 1914 byl zvolen u Řádu Č. S. J. S., učitelem svobodomyšlné školy, k tomu si na sebe vzal velký úkol a to tělocvik. Žáků a žákyň míval i přes 40 do cvičení si vybral, jen ty starší, dívky do 9—14 let. Provedl s nimi po dvakráte veřejné cvičení, jež dojalo zdejší lid český, kterýž snad nevěděl, že by mohly jejich dívky tak krásně sestavená prostná, s kroužky aneb praporky se naučiti. Tak se stalo, že i ta naše česká omladina v Irwin, Pa., se probudila a vzala si příklad z těch maličkých žáků a začek a požádala onoho bratra Sokola, zdali by nemohli i oni cvičiti. Avšak onen Sokol dlouho neváhal a s pomocí několika členů od řádu Č. S. J. S. Bratři Osvěty čís. 153 svolali na den 20. listopadu v r. 1915 veřejnou schůzi a zároveň požádali T. J. Sokol Říp s N. S. Pittsburgh, Pa., by jim při založení nové T. J. Sokol byli nápomoeni. T. J. S. Říp tento požadavek byl přijat a vyslán byl do Irwin tříčenný výbor br. starosta Nepeřený, br. náčelník Jan Nábelek a br. Alois Klein. Na oné schůzi nás bylo dosti velký počet. Br. starosta Nepeřený od Sok. Říp zahájil schůzi a nehledanými slovy vyjasnil nastávajícím členům N. J. Sokol, cíl Sokolstva, též br. Nábelek, promluvil o výchově tělesné a br. Klein promluvil o dorostu americkém. Pak byl zvolen výbor. Netřeba se opět zmiňovati, kdo byl zvolen. Byly uveřejněny volby již dříve. Pak se začalo pilně cvičit, avšak nářadí jsme neměli, tak jsme museli bez nářadí. A to pořadová cvičení a prostná atd. Pak jsme se dočkali našeho nezapomenutelného dne 29. ledna, kdy jsme byli uvedeni do N. J. Sokol. Tato slavnost bude zapsána dlouho v paměti našich bratrů. S pomocí T. J. Sokol Říp jsme pořádali velkou slavnost. Nebudu se o té slavnosti rozepisovati. Br. starosta Župy Severovýchodní Leo Všečka, který nás

uváděl do N. J. Sokol, sám podal zprávu o té naší slavnosti. Pak se začalo pracovat. Na závody naší S. V. Župy a na naše veřejné na den 25. června. Avšak závody jsou odloženy a byl odbýván jen župní slet 2. 3. 4. července t. r. v Clevelandě, O. Chci pouze podati zprávu o našem veřejném, dne 25. června, na farmě našeho br. Hrabaka (totiž v přírodě). Súčastněny byly jednoty sokolské: Chorvatský Sokol z Pittsburghu s jedním družstvem a T. J. Sokol Říp 14 evi. Též byly pozvány Sokolky odboru Sokola Říp, oba N. S. Pittsburgh. Avšak odbor Sokola Říp evičení se nesúčastnil. Nedivím se, neboť měli též velkou úlohu před sebou a to slet župní. Za teplého letního odpoledne započato evičení. Nejdříve vystoupilo družstvo chorvatského Sokola z Pittsburghu, k prostným evičením. Převičili 4 oddíly, jež byly velkým potleskem odměněny. Potom nastoupili borci Sokola

Necht' přijmou naši bratři hudebníci náš sokolský dík za jich námahu před i o veřejném. Však hlavním činitelem byl br. kapelník Frant. Křivánek. A nyní něco o sletu Župy Severovýchodní, který byl uspořádán ve dnech 2. 3. a 4. července t. r. Súčastněných všech bylo nás 15 členů a 6 ženských, mezitím je započítáno i družstvo Sčlenné, které seúčastnilo evičení. Mám za to, že jest to dosti velký počet na naši mladou jednotu, která čítá jen 26 členů. Je-li jsme společně se Sokolem Říp N. S. Pittsburgh v sobotu 1. července a přibyli do Clevelandu téhož dne večer, kde na nás již čekal ubytovací výbor. Též nás zavezl do Sokolovny clevelandské, kde jsme byli srdečně uvítáni. Nechei se o sletě mnoho rozepisovati, vím že Župa o tom dá zprávu sama do "Sokola Amer." Jenom podotýkám, že jsme si odnesli ze sletu milou upomínku, a že nikdy na to

Cvičení se švihadly Sokolek o sletu Župy Střední.

Říp z Pittsburghu společně se Sokolem Irwin, k evičení prostných a to sletová, která se evičila na sletu clevelandském Župy Severovýchodní v červenci t. r. Převičili též 4 oddíly a byla jim též projevována čest potleskem. Nastoupilo družstvo chorvatského Sokola na bradla. Po ukončení byli zase odměněni potleskem. Pak nastoupilo družstvo Sokola Říp na hrazdu a družstvo Sokola Irwin na bradlech. Ke konci promluvil br. Vořech od Sokola Říp: Sokolstvo před 50 lety a Sokol v době nynější a napomínal rodiče, které mají dítky, aby nezapomínali je posílati do tělocvičny. Po programu nastala volná zábava.

Bratři, žádám vás, byste neopomenuli pracovat dále tak, jak jste pracovali do doby dnešní a ukázali lidu zdejšmu více, nežli jste ukázali dnes, to jest, abychom se snažili a brali se stále v před. Zároveň vás upozorňuji ještě na řádku br. Leo Všečeky, který nám píše: Jen s chutí do práce, dle našeho hesla: "Ku předu, zpátky ni krok!" nezapomeneme, co jsme viděli a co pro nás Župa učinila.

Necht' přijmou bratři clevelandští náš srdečný dík za vše, co pro nás a naši jednotu skutkem se stalo. — Na zdar!

Josef Chadima.

Baltimore, Md., 22. července.

S upřímným potěšením četl jsem všechny ty zprávy o zdařilých sokolských slavnostech v Chicagu. I ten, kdo nebyl přítomen a musel se spokojiti čtením novinářských zpráv o sokolských závodech a veřejných evičeních, pocítil radost nad tím, jak Sokolové američtí dokazují světu svoji zdatnost a vyspělost; ti pak, kteří byli tak št'astni, že na vlastní oči mohli spatřiti ty krásné výsledky snah našich jednot sokolských, zajisté zas na dlouhou dobu načerpali nadšení pro krásnou a vznešenou ideu sokolskou, která zaujímá první místo v srdcích našich, protože sloužíce jí, sloužíme naší drahé vlasti a posilujeme ideály, jež vytýčeny byly národu našemu a pracujeme na sdemokratisování veškerých vrstev lidu českého. Každý úspěch věci sokolské je úspě-

chem celého národa a protože toto ztotožnění obou myšlenek — sokolské i národní, bylo dávno připuštěno a uznáno, veřejná vystoupení jednot sokolských těší se vždy tak velké pozornosti v celé české veřejnosti. Přirozeně, že i zodpovědnost naše tím též nad míru vyrostla, ale my jistě zodpovědomosti se nelekáme a s plným vědomým břemem ji na sebe. Na vzdor houkání různých sýčků, až přijde chvíle pravá, přesvědčíme svět, že idea sokolská nebyla rázem zdrcena výbojným násilím živlu germánského. Sokolská myšlenka stala se drahou mužům i ženám českým a oni nosí ji v srdci ukrytou jako poklad nejdražší a až nastane pravá chvíle, sokolská idea zazáří opět ve vlasti naší v plné kráse a mohutnosti. Pobělohorská persekuce vyrvala lidu českému jeho přesvědčení, jak se ukázalo po prohlášení toleračního patentu a tři neb čtyřletá persekuce doby dnešní nevyrvale lidu našemu ze srdce lásku k Sokolství. Jsem jist, že obroda našeho národa bude se dít ve znamení velkého životního díla Tyršova.

Když tedy ve vlasti bratři nyní nemohou a nesmí pracovat na úkolech našich, pracujeme aspoň my a pracujeme opravdově, se zánícením, láskou a odvahou. Je tolik práce před námi, práce sokolské i národní, že pomoc každého jedince je vítaná, ba nutná. Před českou veřejností v Chicagu ukázala se naše N. J. S. i jiná sokolská sdružení, že vlastní silou se zdarem tu udržujeme nadšení a chut' k práci na prospěch národa a nedivím se, že v různých úvahách ozívá se otázka: "Proč že veškeré ty výsledky našich snad nemohly býti podány v šiku jediném, společně pod jedním praporem..." Na jiném místě pustil jsem uzdu svému pessimismu, ale upřímně se přiznám, že přece jen rád vítám každý projev, mající účel naše zcelení. Kdo před léty byl by řekl, že tady na Východě zavládne sjednocení a přece stalo se skutkem. Mohly-li se spojit dvě sdružení v rozumném svazku, proč nemohly by přibrati k sobě i sdružení třetí.. Br. redaktor rozvinuje plán dále, vidí svaz jednot slovanských národů. I to je možné, ale je k tomu ještě daleko, jak přesvědčuji se každodenně u nás. Bratrům Polákům i některým Slovákům musí napřed vzejítí pravé pochopení myšlenky sokolské, než bude možno mluvit o všeslovanském svazu sokolském. Za důvody uvádím následovně: Měli jsme tu také pouliční demonstraci na prospěch vojenské připravenosti a někteří naši bratři těžce nesli, že jsme se nesúčastnili; mysleli, že bychom tím národu našemu velmi prospěli. Já o věci měl poněkud jiný náhled, ač jsem netušil, že i V. V. náš stejně zaujme stanovisko. Za to ale bři. Poláci šli! Byli v anglických časopisech oznámeni co "Polish falcons" a já náhodou jsa ve městě, podíval jsem se na tu demonstraci. Bratři Poláci mne překvapili nejvíce; objevili se v plných vojenských krojích s ručnicemi na raménou. Ne — to nebylo pokojné vojsko Tyršovo. Ten jejich bodák je zbraň nebezpečná, tím spíše, že není ovládána rozumem, ale povelom kněží. Má-li dojít ku utvoření svazu Sokolstva všech slovanských národností, tu musíme napřed raziti porozumění myšlenky naší a odstraňovati Sokolství militaristické a klerikální. U Slováků je lépe, ale ne všady. Mají v br. Milanu Gettingovi dobrého vůdce a učitele, i ve sborech jsou dobří jedinci, ale u nás jednota slovácká stále nemůže se jaksí probrati. Mnoho živlu usiluje o nadvládu a že "svatí" nejsou při tom poslední, dá se mysliti. I maďaronsství bují zároveň s udavačstvím a upřímně je mi mnoho líto těch bratří dobrých, kteří to s věcí myslí poctivě a pro své ryzí slovácké i sokolské přesvědčení, prožívají mezi těmi pravé peklo. Jak velké pole působnosti se nám tu naskytá a my se práci té vyhýbati nesmíme. Tolik připomínám ale, že chceme-li přikročiti ku řešení otázky vzájemnosti na poli myšlenky sokolské, že nutně musíme předem upravití vzájemný poměr českých sokolských sdružení. —

A nyní ku zprávám místním.

Na den 3. července pořádala jednota naše výlet do West End parku, spojený s veřejným cvičením žactva a dorostu. Den ten byl prohlášený svátkem ve spojení s následujícím Dnem Neodvislosti a proto uspořádali jsme též slavnostní průvod. Účastenství bylo značné a průvod svým pěkným uspořádáním a přímo vzorným pořádkem vzbudil nemalou pozornost u jinonárodovců. Dnešní dobrá znalost pořadových cvičení se při průvodu značně uplatnila. Cvičení odbývalo se odpoledne v parku a zahájeno třídou žaček do 12 let. Cvičily tři oddíly prostných, spojených s ozdobnými kroky a ač sestava nebyla tak lehounká, jak u malých žaček bývá pravidlem, přece provedení bylo i u těch nejmenších více než uspokojivé. Následovali žáci do 12 let. Jejich prostná byla lehčí sestavy, každý pohyb prováděn na dvě doby, ale provedení celkové bylo znamenité. Diváci dorost provedl velmi pěkně překrásné cvičení se švihadly. Zprvu cvičeno ve čtyřstupech, jež proměnily se ve dvě řady; následoval kruh, v němž cvičeno zevně i dovnitř, načež utvořeny řady přetínající. Cvičenky v těchto pěkných skupeních cvičily s ladností, která jim vynesla mnoho pochvaly. Dorost sokolský cvičil naposled a sice cvičení skupinová v šestistupech. Číslo toto vzbudilo pravé nadšení, neboť hoši cvičili překrásně a těžké skupiny tvořili s rychlostí a přesností obdivuhodnou. Konečné seskupení celku bylo tak zdařilé, že si zasloužilo zvěčnění kamerou. Hoši si plně zasloužili velkého potlesku, jehož se jim dostalo od četného obecenstva. Potlesk ten do značné míry patřil i br. cvičiteli Fr. Štětkoví. I v jiných ohledech výlet byl zdařilým a vyznamenával se pravou sokolskou náladou.

Na neděli, dne 13. srpna se těšíme, neboť na ten den pořádáme výlet vlakem do Gettysburghu, kde bude podniknuta prohlídka velkého bojiště, na němž rozhodovalo se o celistvosti této velké republiky a o zrušení otroctví. Co upřímní synové této nové vlasti naší, půjdeme na bojiště to vzdáti hold hrdinům, kteří životy své obětovali za statky člověka nejdražší, za svobodu a rovnost každého. Nebyla bitva u Gettysburghu poslední v obrovském zápase občanském, ale pro Sever znamenala tolik, co dnes Věrduun znamená pro Francouze. Tam štěstí válečné se obrátilo na prospěch těch "hochů modrých", jejichž krojem my dnes se odiváme. Ve válce občanské národ americký byl znovuzrozen a jen činem povinné úcty od nás, pakli časem vzpomeneme těch, kteří bojovali za myšlenku velkého Lincoln. Doufáme, že i mnoho krajanů pojede s námi. Nebudou toho litovati, neboť na cestě zpáteční zajedeme do hor blue-ridgeských, kde příroda přímo hřívá svými pohorskými krásami.

Než toto léto přežene se přes hlavy naše, chceme též užítí rozkoše propjízdy na vlnách zálivu Chasapeake. V neděli, dne 26. srpna bude uspořádán tento opravdu velký výlet po vodě. Najmeme velkou loď, která nás poveze daleko po zálivu a teprve za pozdního večera se vrátí zpět k městu. Jsem jist, že česká veřejnost s radostí uvítá i tento náš podnik, který poskytne každému zábavu co nej-příjemnější.

Divadelní Odbor oznámil, že zahájí svoji novou sezonu, dne 4. září, na Den práce. Nevím dosud, kterou dramatickou prací bude divadelní sezona zahájena, ale rozhodně bude prý to práce původní, nějaká hra s historickým podkladem. Týž den odbývají se závody a veřejné cvičení Děln. Amer. Sokola v New Yorku, kamž jsme důtklivě zváni Ústř. Výb. Župy Východní. Co píší tyto řádky, nevím ještě jak jednota bude na závodech zastoupena, ale doufám pevně, že přec k nějakému oficiálnímu zastoupení dojde, neboť je povinností naší dáti na jevo, že si sloučení s Děln. Amer. Sokolem vážíme.

Z činnosti naší mohu zdělit jen tolik, že cvičení bratrů poněkud vázlo za posledních dva měsíce. Bylo město naše postiženo vedry, které pobyt i v době větrané tělocvičně

nečiní příjemným. Cvičící bratři v té době raději vyhledávali veřejná hřiště v městských parcích, kde je přece jen příjemněji. Cvičení žactva bylo přerušeno jen na kratší dobu, kdy se v tělocvičně prováděly různé nutné opravy. Vybratí, kteří máte děti, dbejte toho, by cvičení navštěvovaly. Mluvit k vám o výhodách tělesného výcviku, zdá se mi více než zbytečno a proto bratři konejte povinnost svoji nejen vůči svým dětem, ale i vůči své jednotě. Budoucnost naší jednoty bude spočívat jen na té mládeži zde rozené a proto ji vychovávejte pro Sokolstvo. Agitujte pro věc naši i mezi svými známými. Česká osada zdejší je tak veliká, že naše tělocvična by už měla být malou pro všechny tu naši mládež. Vezměte si bratři tuto výzvu k srdci, vzhopte se k činu a konejte svoji povinnost. Neříkejte, že děti vaše do tělocvičny chodit nechťejí; jste otcové a vaše vůle musí vašim dětem stačit. A nedbejte výmluv, že to neb ono se jim v tělocvičně stalo neb znelíbilo. Vyšetřte si osobně a jsem jist, že shledáte v každém případě správné jednání cvičitele. Nemáme cvičitele proto, aby po-

sti ohledně výkazu příspěvků od sokolských jednot Česko Národnímu Sdružení. Náš sbor odeslal až dosud úhrnem \$47.15. Do Chicaga bylo odesláno \$19.65, \$5.00 jako členský příspěvek a \$14.65 co dar, a \$26.50 bylo darováno zdejší odbočce. Jinak členové jednoty jsou členové odbočky, skorem všichni. Závodu Župy Západní se nesúčastníme, příčiny, malá účast ve cvičení a druhé, finance jsou slabé, snad na povinné závody se polepšíme. Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol Praha

Cyril Sádlo.

Clarkson, Neb., 24. července.

Musím se pochlubit, že naše jednoty, jakož i jednoty Sokolek nyní nedřím, a to od příchodu sem br. Sedláka, od té doby cvičí se pravidelně dvakrát týdně. Br. cvičitel Frant. Lamplot věnuje se práci velmi pilně a nadšeně.

V neděli, 16. července uspořádán zde v rozkošném parku br. Bernarda Jonáše veřejné, za spolupůsobení Sokolek a Sokolů ze Schuyler, Dodge a Howells. Počasí bylo až na

Ze závodů Župy Střední. Br. Sedlák na bradlech.

slouchal a řídil se dle rozmarů některého přemoudřelého kluka. V tělocvičně musí panovati kázeň, které se dobrovolně podrobuje i staře a proto nějaké uvolnění u mládeže je nepřipustné.

Vzdělávací odbor bude pokračovati ve své práci a uspořádá opět několik přednášek. V činnosti vzdělávací budou mu nápomoeni ochotníci i zpěváci; tito poslední cvičí po celé léto, ne sice tak pilně, jako v době zimní, ale přece se udržují pohromadě. Slibují nám uspořádati opět veřejný koncert, někdy na podzim. Ku konci znovu bratři k Vám volám: "Odložte všechnu liknavost!" Navštěvujte schůze, navštěvujte cvičení a buďte všichni dle svých sil účastní práce naší. Všechny naše odbory mají pilné činovníky, kteří chtějí pracovat, nuže podporujte jejich snahy aspoň svojí účastí. Navštívte divadlo, přednášku, koncert neb jinou zábavu, to přece snad není žádnou obětí. Bud' me vždy sami na místě a tím nejlépe si získáme přízeň ostatního českého lidu. — Na zdar!

Karel Matoušek.

Prague, Okla., 23. července.

Bud' tak laskav br. jednateli a zašli nám nějaké čtvrtletní zprávy, vyšli jsme z nich úplně. Též vyhovujem žád-

veliké vedro dosti pěkné, proto také bylo účastenství obecnstva dosti velké.

Průvod vyšel ve 2 hodiny odpoledne ze síně Z. Č. Z. J. V čele kráčela kapela Jos. F. Jirovce a za ní následovaly: dívčí dorost z Dodge, pak Sokolky z Dodge, Schuyler, Howells a zdejší a za nimi Sokolové v tomže pořádku. Všichni ve čtyřstupu, což se velmi krásně vyjímalo. Všechny cvičící Sokolek a Sokolů bylo 90. Sokolek 32 a Sokolů 58. Celkový počet všech Sokolek a Sokolů, kteří se průvoduúčastnili, bylo přes dvě stě.

Cvičení provedeno bylo velmi zdařile. Veškerému obecnstvu se velmi líbilo, zvláště cvičení Sokolek.

Za zdařilé provedení a dobrý výtěžek zasluhují náš dík cvičitelové: Frant. Vacek z Dodge, Emil Klobasa ze Schuyler, Petr Kulháněk a Jos. Staně z Howells a náš neunavný Franta Lamplot, jenž o veškeré přípravy se sám postaral. Zároveň zasluhuje náš srdečný dík br. Bern. Jonáš, jenž nám svůj utěšený park pro ono veřejné a večer taneční zábavu zdarma propůjčil.

Nyní se připravují naši cvičenci velmi čile do Howells na závody Západní Župy, ku kterým není již tak moc daleko. Na zdar!

Ant. Odvárka.

St. Paul, Minn. — V neděli, dne 16. července sjeli se zástupci všech jednot sokolských v Minnesotě a zároveň z La Crosse, Wiss., aby poradili se o pořádání druhého sletu v Minnesotě. Sjezd zahájen byl v 9.30 hodin ráno a jednání trvalo až do čtvrté hodiny odpolední. Za předsedu sjezdu zvolen byl předseda vzdělávacího odboru br. A. Trojan, St. Paul, za tajemníka br. V. Miller z Hopkins, Minn. Místo pro druhý slet určeno v Hopkins, Minn. v měsíci červnu 1917. Dále zvolen výbor sedmi členů, aby vypracoval pravidla pro slet, aby každá jednotka dobře porozuměla svým povinnostem k takovému společnému vystoupení. Dále zvolen odbor technický, aby vypracoval cvičení pro závodů a veřejné, dále tento samý výbor byl pověřen, aby vedl správu celé části technické Při sletu, samo sebou se rozumí, Odbor tento spadá pod správu Tech. Odboru Č. A. O. S. v Chicagu. Náčelníkem zvolen Fr. Drassal, prvním podnáčelníkem br. V. Miller, Hopkins, druhý podnáčelník br. J. Ptáček, Nová Praha. Po volbě této dožádán náčelník, aby si jmenoval dostatečný počet schopných sil do technického odboru, načež jmenování byli: Br. Bodlák Josef Kocour, St. Paul, V. Fořt, Karel Chmelík, Minneapolis. Tomuto výboru dána byla plná moc vedení sletu pod dozorem T. O. Č. A. O. S. Dále sjezd doporučil všem jednotám, aby dočleněno bylo sjezdu cvičitelů a náčelníků ve státu nejméně třikrát do roka do poradních technických schůzí, což uznáno za dobré a potřebné, aby se cvičilo všude stejně a bez omezení. Dále po veškerých úvahách přijata resoluce čili přímluva k V. Výboru N. J. S. a Župě F. T., aby obě tělesa se alespoň po technické stránce spojila, neboť přáním Sokolů minnesotských a z La Crosse jest, aby obě výše zmíněná tělesa se potkala půl cestou a v jeden celek spojila, což uznáno za sokolské. Dále podávali zástupci všech jednot zprávu o činnosti, která byla dosti uspokojivá vesměs. Na to náčelník a předseda sjezdu promluvili k zástupcům a pobízeli k další spojené práci všech jednot, načež ukončen sjezd s hřímavým Na zdar! Nuž tedy, bratři Sokolové a vy sestřičky naše, přičiňte se, aby tento druhý podnik náš se skvěle vydařil, aby městečko Hopkins proměnilo se v český ráj o těchto slavnostech sokolských a abychom ukázali naši vyspělost tělesnou i duševní, aby celá naše organizace, Národní Jednota Sokolská, stála na prvním místě i zde v Minnesotě, abychom hodni byli hlásiti se pod prapor její. Na zdar!

Portland, Oreg., 28. července.

Podíváme-li se na činnost naši v tělocvičně za uplynulých šest měsíců můžeme s potěšením říci, že činnost naše neochabla co Sokolek a mladého družstva se týče. Nevím proč stará naše družstva nenašla ve cvičení takový zájem, aby se mohla scházeti v plném počtu, aby ve cvičení mohlo se pokračovati. Doufám, že po letním období opět se vzpruží ku další činnosti.

Dne 16. června sehrál náš dramatický kroužek veselohru o třech jednáních, začal byl odměnění bouřlivým potleskem, což bylo ukázkou, že celý děj byl sledován s velkým zájmem všech přítomných. Jest si jen přát, aby nadále v činnosti bylo pokračováno. Na čtvrtého července pořádala jednotka naše zájezd do Scio, Ore., spojený s veřejným Sokolů i Sokolek.

Byl to pravý svátek jak pro nás tak i pro naše krajany ve Scio. Po zdlouhavé cestě dojeli jsme na místa 3ho o 6. hod. večer, kde přivítala nás místní hudba.

Po stisknutí pravice přítomným vsedli do připravených automobilů a jeli do města míli a půl vzdáleného od nádraží.

V městě, v síni p. Veselého přivítali nás členové "Řádu Scio Z. Č. B. J.", jichž byli jsme hosty.

Po občerstvení přecvičována prostná při hudbě. Po cvičení rozlítili jsme se každý jinam ku kýženému odpočín-

ku. Čtvrtého počasí nám přálo, slunečko hřálo příjemně, což působilo radost, že možno cvičiti venku.

Každý dostavil se v čas do síně odkud pochodováno na místo určené ku cvičení, kde sešla se četná společnost čítající blízko dvou tisíc osob různých národností, hlavně Čechů. Cvičena prostná z brněnského sletu, vedením br. náčelníka; počtem devět. Nářadí: Hrazda, bradla, cvičeno s chutí a dobrým výsledkem.

Dále nastupují sestry počtem devět ku cvičení tanců a prostných, cvičení provedena nad očekávání dobře. Dlužno doznati, že jen vytrvalou pílí jak sester samotných tak i br. náčelníka bylo dobře nacvičeno.

Cvičení zakončena živým obrazem. Načež následovala pro nás volná zábava.

Pátého července časně ráno opouštěli jsme Scio s uspokojeným vědomím, ne proto, že jsme se ukázali, ale u vědomí, že jsme vykonali jen naši povinnost.

Jsem přesvědčen, že v dohledné době dojde ku zbudování nové jednoty v Scio v jiném prostředí, na jiných základech. Jaká to ironie; pět mil od města Scio, vzdálena stojí síň sousedního "Řádu Z. Č. B. J." Stánek to, který bývalý Sokol pomáhal budovat; tamější členové byvše pozvání aby slavnosti společně se účastnili pořádali v oposledí taneční zábavu. Místo to, na které se dnes jen vzpomíná, že tam kdysi bývalo mílo a živo. Nyní, když stojí dva Češi vedle sebe jest tam o jednoho moc! Nemusí býti pak divno v takovém místě, kde staví se proti každé práci národní i pokrokové nezbylo té hrstce tamějších Sokolů, nežli se rozejít, s tou myšlenkou, by založena byla jednotka nová v městě kde poměry jsou příznivé a kde tolik, tolik české mládeže. Zdar budiž práci jejich!

Na zdar!

V. Bubeník.

Berwyn, Ill., 28. července.

Slavnost odhalení praporu, jež v neděli, dne 11. června Těl. J. Sokol Berwyn slavila, vydařila se zvláště morálně tak, jak si Sokolové přáli. Návštěva sokolských jednot byla malá neb dočista žádná, ač příležitost tohoto rázu zasloužila si součinnosti všech v N. J. S. v okolí zastoupených. V prvé řadě nutno zmíniti se o Těl. Jed. "J. A. Komenský", Župy Fugner Tyrš a Těl. Jed. Sokol Oak Park, N. J. S. jichž četné deputace dostavily se s prapory a Těl. J. Sokol "Karel Jonáš" ačkoliv tito jakožto přímí sousedi mohli býti silněji zastoupeni z jednot žen pak Sokolky Berwyn, Hawthorne a Karel Jonáš a ostatní, jež uvedeny jsou mezi dárci na konci zprávy.

Bylo již po poledni, když po marném čekání nastoupeno v průvod a za zvuků hudby pochodováno k síni Sokola, kde na nádvoří postavena a národními barvami okrášlena byla řečnická tribuna. Slavnost zahájil starosta F. J. Špaček a uvedl krátce vzrůst a jednání jednoty po dobu jejího 5letého trvání. Po té ujala se slova starostka odboru Sokola Berwyn, jež prapor daroval, sestra E. Kloboučnicková a dobře připraveným proslovem sňala pouzdro praporu, jež pak do rukou starosty odevzdala, vysvětlující znamení souměrných pruhů barev a hvězd na straně americké a červené a bílé na druhé straně, české. Proslav ten byl pln duchaplných slov. Starosta dojat slovy mluvkyň přijal vlajku pod správu jednoty, připomenuv členstvu povinnosti, aby ke cti praporu pracovali a čestně jej hájili, a předal pak prapor nově zvolenému praporečníku br. Jindř. Vydrovi, který jej s jiskřícím zrakem v pečlivé opatrování přijal. Hudebníci zahráli "Star Spangled Banner". Při rozvinutí praporu zatroubila trubačů četa pozdrav, jež končil hřmotným potleskem co čestný pozdrav obecnosti. Hudba zahrála "Kde domov můj".

Po té představen byl br. Tomáš Vónásek, který zastupoval starostu V. V. Jana Šimana, omluviv jeho nepřítomnost

nastýdnutím hlasivek. Upřímnými slovy zmínil se o snahách sokolských i příčinách, proč rakouská vláda rozpustila a pronásleduje sokolské jednoty v Čechách a připomněl Sokolům, aby nadále pracovali pod novou vlajkou na národním poli práce. Vzpomněl těch strádajících rodin, které vůli tyranů snášeti musí bídu a utrpení jen pro věc svou, pro věc českou, a nabádal, abychom my zde stáli dobře připraveni, až naši pomoc bude možno uplatniti.

Od srdce k srdci vyzněla řeč anglická dra. J. F. Pecivá-la. Vysvětlil mládeži a zvláště žactvu účel a výsledky Sokolství, co dalo podnět k jeho vzniku a proč každý Čech a Češka mají státi se členy Sokola, eviěti, hájiti naši českou řeč a národnost při každé příležitosti.

Na to pak zástupci různých jednot a spolků nadšeně vyfyzovali vzkazy upřímného pozdravů a blahopřání. — Slavnost pak zakončena starostou jednoty, jenž poděkoval zástupcům i účastníkům slavnosti za účast na této slavnosti, pro Jednotu Sok. Berwyn tak významně. Mezi číslky programu mísila se hudba Sokola K. Tůmy. Na to pak opět nastoupilo v řady a s praporem v čele pochodovalo se do zahrady br. Horálka v Lyons, kde se rozvířila v pravdě sokolská zábava.

Dary, jež odevzdány byli zástupci neb jednotlivými dár-ci, jsou tuto s vřelými díky kvitovány: Sok. Komenský Župy Fugner Tyrš \$5, Sokolky Hawthorne \$6, Sokolky Karel Jonáš \$5, Sok. Karel Jonáš \$5, Sokolky Tábor Slov. Lípa \$5, Sok. Tábor Slov. Lípa \$5, Sokol Oak Park \$5, Sokol Česko-Americký \$5, Slovenský Sokol \$3, Berwyn Improvement Ass'n \$10, Stan Královských Sousedek v Berwyn \$5, Sokolka Anna Řáhová \$10, Sokol Jan Mayerhofer 3 láhve šampaňského, pan J. Michálek dvě krabice doutníků a obě. Jakl z Morton Parku \$1.

Měl bych ještě mnoho psáti ale nebudu předbíhat až opravdu k nějakým krokům ku sloučení Sokolstva dojde; můj dopis jest již dlouhý. Se sokolským Na zdar!

E. B. Čámský.

Chicago, 31. července.

Závody odbyty. Jednota naše účasteněna byla tentokrát slabě. Cvičenci první čty nechtěli závoditi dle stávajícího závodního řádu, poněvadž neměli mezi sebou profesionální skokany a tak i dobrý závodník br. Stránský byl poražen, a že druhá až připravena, nebyla úplná, jest vinou br. Zárobského a mojí, neb následkem rychlé odeslání milice do Mexika museli jsme zaujmouti místa jiných a tak na co jsme se celý rok těšili, museli jsme se zříci. Bratři, kteří zůstali v neúplné četě, drželi se statečně; br. Lebeduška dobyl místo druhého přeborníka a tím byl odměněn za poctivou svoji práci. Br. Kubrich, Kratochvíl a maličká Kapoun se statečně drželi na bradlech neb byli všichni prvními i na jiném nářadí docílili pěkných bodů a i ty skoky nebyly tak zlé, jen že Technický odbor nemůže na cvičenci pět stop žádat skok přes pět st. a o tyči 12 st. a proto by měl trochu o těch skocích uvažovat, zdali nechce menší postavy evičence závodů se straniti a je z tělocvičen ztráceti. Třetí četa, nováčkové evičili pěkně na nářadí, jen že skoky dobře neovládali, poněvadž byli všichni postav malých. Jsme úplně spokojeni s výsledkem závodů, neb evičenci naši se úspěšně závodů účastnili a jako Sokolové si počínali.

Jsem proti tomu, aby některé jednoty měly výhody evičence před závody od jiných jednot aneb klubů přibíratí do svých čet, aby čty sesílily a pak vítězstvím se honosily, není sokolské a Sokola důstojné a věřím, že evičence má býti rok před závody členem jednoty, kterou zastupuje, bratři bud' me již jednou Sokolové a ne obchodníci se evičenci.

Pravidelné evičení žactva Sokolek a Sokolů začíná v září po Dělnickém svátku a tak záleží na vás, bratři a sestry, aby návštěva byla zase jako léta minulá a trochu více chu-

ti ku práci, aby výsledek byl mnohem lepší. Hlavně upozorňuji členy, kteří mají dítky, aby je co nejdříve nechali zapsati a do tělocvičen je posílali.

V "campu" se všem dobře daří, neb počasí letos jest výborné. Bratři, kteří máte čas, nezapomeňte navštívit a zdali chcete na Dělnický svátek se do campu podívat, zašlete lítek mayoru Babkovi, aby jste si místo zabezpečili, neboť ty dny jest sezona ukončena. Na zdar!

Fr. Macák.

New York, N. Y., 3. srpna.

Během posledních tří měsíců nepodal jsem zprávy o činnosti v jednotě naší, leč nebyla toho snad ta příčina, že by vůbec žádná činnost u nás po tu dobu se nejevilo, nýbrž naopak byly u nás sokolské udalosti, které zajisté každého Sokola zajímají a chtěl jsem tudíž podati celkový přehled začátečních udalostí, jichž další úspěšný vývoj bude jen ku prospěchu věci sokolské.

Významné sokolské udalosti staly se během doby té v naší osadě. První dle svého rozsahu a velkého významu dosud snad největší sokolská slavnost v New Yorku pořádaná, byl Vseslovanský Sokolský Den, pořádaný, 7. května ve zbrojnici 71. pluku. O celkovém průběhu a významu této slavnosti podána již zpráva v našem časopise a to od bratra, jež ve věci je více zasvěcen a nemožno mně více o tom napsati. Naše jednota podílela se plně veškerým svým členstvem a taktéž i ostatní jednoty z nejbližšího okolí v N. Y. S. sdružené. Slavnost tato byla nejenom ukázkou tělesné výchovy naší, ale byla též zároveň ukázkou síly a krásy idee sokolské, která spojuje národy slovanské, vychovává je síle, statečnosti a lásce k rodné zemi, aby ve světovém zápolu bratrsky k sobě hlouce, společně svoji svobodu si hájili.

Všeobecný úspěch tohoto Sokolského Dne jistě nadehne veškeré pracovníky ve Svazu Slovanského Sokolstva ku další zdárné činnosti, aby příští podobná sokolská slavnost daleko ještě předčila tuto první.

Druhé významné slavnosti byly náš výroční výlet a výlet D. A. S. Výlety samy pořádaný tak, jako léta minulá, leč letošní význam jejich byl ten, že naše jednota a jednota D. A. S. pracující ve smyslu vzájemného spojení, účastnily se. Toto společné vystoupení bylo se zájmem sledováno naší českou veřejností, neboť jest známo, že jsme nyní technicky spojení a očekávalo se tudíž, jaký výsledek se bude při tomto prvním vzájemném užinkování jeviti. A výsledek byl ten nejlepší a potěšil jistě každého upřímného Sokola, jenž snaží se o prospěch věci sokolské, tak že i na jiné spolky a sdružení česká bude míti morálního vlivu. Na výletě pak, kde rozproudila se bratrská zábava, bylo viděti, že každý se těší, že každý se raduje, že svornost zavládla v řadách sokolských a že tím více budou se moji společně napnouti síly ku prospěchu nás všech. A ani ten kraj nikomu nevalil, nýbrž bylo dobře cítit, že jest něco jiného zapotřebí, než snad pouze kroje, abychom se mohli zváti Sokoly. Snad někteří v jiných jednotách vidí tu záchranu českého národa snad pouze v českém kroji sokolském, ale kdo přítomen byl našemu Sokolskému dnu a obou výletů, poznal, že ne kraj, leč činnost zachovává a staví do popředí jednoty sokolské a jistě u nás nikdy nepřijde na váhu, zda ten neb onen kraj Sokolstvu více prospěje. Máme v úctě český kraj sokolský, který nám připomíná první nadšené průkopníky sokolské a mnoho jiných krásných vzpomínek vyvolává v mysli naší. leč vážíme si též našeho amerického kroje sokolského, jenž dobře odobírá snůsobům národa, v němž žijeme a o kroji jistě dobře platí, že kde se kdo zrodí, tam se též nejlépe hodí a ani u našich nejlásnějších přátel Francouzů nevzbudil český kraj žádného podobného dojmu. Na jaký jsme zvykli v zemích slovanských. Jest to jenom činnost, která prospěje nám všem a toto přesvědčení zůstane u nás na věčné časy.

Nyní, ač horko, připravujem se pilně na závody D. A. S., jež odbývati se budou, dne 4. září a k nimž jednoty hodlá vyslati několik čet.

Z laskavé ochoty se uvolil br. Dr. J. Radda pořádati hlavně pro cvičící členstvo řadu přednášek o první pomoci, jichž bude asi deset a podílí se na nich 25 členů. Bylo by prospěšným něco podobného i při příštím župním kursu cvič. pořádati.

Příležitosti k vystupování v kroji měli jsme opět dosti. Mezi jinými účastnili jsme se sborově, dne 27. května Českého Dne, pořádaného při městských slavnostech v Newarku, N. J. a dále při kladení základního kamene ku Národní Budově v Bronx. Mimo zmíněných sokolských výletů, sborová účast naše všude byla poměrně na počet našeho členstva slabá. Ve schůzích se často s nadšením hlasuje pro sborovou účast a když se přijde k věci, tak se nás sejde velmi málo. Kde jsou ti bratři, kteří si před několika měsíci při jedné schůzi stěžovali, že se málo vystupuje v kroji, nyní měli příležitosti hojně.

Cenného daru dostalo se jednotě naší od bývalého čtenářského spolku "Vlast", který rozchází se, daroval jednotě naší přes dva tisíce svazků čítající knihovnu, obsahující nejlepší české knihy. Dar tento byl s upřímnými díky radostně jednotou naší přijat a knihovna naše rozmnožena o více jak tisíc nových knih, bude zajisté pilně našim členstvem navštěvována.

Druhého podobného daru dostalo se nám od bývalého našeho člena pana V. Vimra, jenž knihovnu naši obohatil řadou cizojazyčných knih, hlavně anglických. Též i zde platí náš upřímný dík. Jest si jen přát, aby členstvo naše pamatovalo si slova našeho básníka Machara, by považovalo dobrou knihu za nejlepšího přítele, který je k nám stejně věrný v dobách radostných i smutných nikdy nás nezradí, neboť lidé nejlepší uložili tam to nejlepší co v myslích měli. Na zdar!

V. Lipský.

Cicero, Ill. 4. srpna.

Nepřislouší mě tato funkce dopisovatele, ale aby nemyslelo se, že jsme zaospali, chei částečně zdělit o naši činnost od veřejného, dne 2. ledna 1916. — Veřejné bývá vzpruhou k nové činnosti, avšak tu byl opak. Tak ku příkladu máme třetího náčelníka letos br. Čmolíka vysloužilého, vlastně otužilého, který, doufáme vytrvá a bude dlouho s námi pracovat. Při výletech nebyli jsme letos šťastni; vždy něco do toho přišlo, že členstvo nemohlo se plně účastniti. Také měli jsme klub mládeže, jenže chyba lávky byl přítěží. Snad nejsou toho vinní profesori na "High schools", kteří rádi házejí mládež, která nucena jest do práce dohromady s onou, jenž ledabyly se potlouká a postrachem jest... takže ti mnozí "High school boys" pohlíží stejnou měrou na ty hochy, kteří do práce chodí, jako na "low educated" sama sebe vysoko stavíce, ruší často v nejedné tělocvičné harmonii. Pohlíží mnohý hoch z "High school" na Sokola jako na něco méně cenného, nedokonalého. Myslí si, že jeho cvičitel ve škole má tolik a tolik, musí jistě být dokonalejší cvičitel, který pracuje v dílně a pojednou jest učitelem. Těžko chápe, jak jest to možné. To vše by se časem nechalo překonat, vyjasnit, ale stárne ten hoch příliš ve své mladosti, aniž by mladost poznal pro přílišné studie a hnání se v před za dosažení mety vysoké, jež vrehol v dolaru. Někdy lhaní u této mládeže jest něco zcela dle ovzduší jeho všedním zjevem. A takový vyhne-li se sokolské tělocvičné, netřeba litovati, jen tolik, že ztrácí česká větev v Americe jednotku začastu škodlivou. Kázeň sokolská, tot' bod, kterému těžko v Americe se přivývá, a přece bez kázně sokolské, jaké jest možné Sokolství. .. Ano, nutno přiznati, že velké procento členů si kázeň za komando vojenské a slepou poslušnost vykládá. Sokolskou kázní rozumí se: Sám sobě si poručiti, konati po-

vinnosti tak, jak toho potřebu celku vyžaduje v souhlase s celkem, na prospěch celého národa. Jest třeba anglické části v S. A. vzhledem k budoucnosti. Daleko úspěšnější jest působiti na mládež a mladé americké členstvo tiskem, nežli pouze slovem, které neupíná se v mysl tak jako čtené. Zvláště u nás v Ciceru máme pouze 4 cvičící členy rodáky z Evropy. A z Američanů snad 2—3 umí česky číst a psát. Sokolky vesměs v Americe rozené. Nemůže nikdo nám zazlívati, že výchova mládeže se jiným směrem, nežli ve staré vlasti. Jedině z té příčiny, že víme o mládeži zdejší, že nepůjde žít do Evropy, že Amerika jest jí domovem. — K naší letní práci: Nemáme úplně prázdniny. Na prázdném lotu, jenž byl nedávno zakoupen vedle Sokolovny, postavili jsme letní tělocvičnu. Přijde nás do cvičení s dorostem až 22. Cvičíme volně. Pořádali jsme již 7 vycházek, hlavně i k vodě. Účast byla: 32, 95, 14, 15, 18, 12 a 18. Noční vycházky se neosvědčily. Málo spánku a nezvyklost. Asi tučet hochů se naučilo plovati a též i děvčátka začínají. Volný břeh jezera u Evanstonu stal se našim oblíbeným místem. Sokolky naše ani v letě nedají si zadat v činnosti. Zorganizovaly Pěvecký sbor, který čítá 39 členů obého pohlaví a již 11. září bude se zpívat. Učitelem bude obě. Coufal. Bázárový výbor již se schází a činí přípravy. Dramatický odbor, jehož říditelem pro tento rok jest br. Jeníček, chce sehrát 12. divadelních představení za sezonu. Cvičitelský sbor se reorganizuje a slibuje býti lepší, neboť osvědčení Sokolové nechali si říci a slíbili br. náčelníkovi státi na místě, kde jest jich třeba.

A nyní naše říditelstvo: Zdálo se, že příliš mamoni. Poznamenat sluší, že to byl mnohých náhled. Skutečnost však jest opáčná. Osada veliká a nezámožná. Vlastníme \$20.000 majetku. A tito otcové naší budovy se postarali, že Sokol se \$100 mohl se odvážit stavět za \$20.000! A když za první rok se uplatilo \$9.050, tu nezasvěcený řekne: jak jest možné? vždyť to nikdo dosud nedokázal. Ale zde to dokázala obětavost! a snad býti ti naši obchodníci bohatší, nebyli by tolik darovali. Jízlivci řeknou: Dělalí to z businessu! A tu nad takovým výrokem českým, české srdce, poměrů znalých, zabolí a ten dárců, nadšenec ochabuje, neboť mnohdy tak neopatrným jest i člen Sokola. Bratři, než proti bratru škodolibě mluvit, jest lépe mlčet, nemůžete-li prospět, neškod'te! — Máme 4 loty a škola 2, což nemohla by státi na těch 4 lotech Sokola naše škola s průčelím do ulice? Muzejí stranické zájmy i zde štěpit české síly? Což nesdružuje Sokol lidi různého smýšlení od lhostejných až po krajní socialisty radikální? A když nemožno dokázati polovičatost, neupřímnost' těm v Sokole a snáší se bratrsky s jinými, proč ti ostatní by nemohli se snésti? — Nemožno Sokolu jako celku stranickým zájmům přizvukovat. Sokol jest výchovná instituce a proto, co moderní lidé uznávajíme volnou výchovu, proto i ten ústav jest nenáviděn církevníky, jak náboženskými tak politickými pro tu svoji volnost, kterou si podrží! — Sdružení jsme jako čeští volní lidé a také vespolek tak jednáme. V žádné škole nejsou sami profesori, také žáčkové, a tak jest i u nás. — Máme v Cicero spolek Českých Millionářů, z nichž mnozí jsou členy Sokola. Práce se však neštítí, ba pomahali stavět kol letního hřiště našeho plot. Možná, že někdo z nich má million centů. Inu, jest to million. — Možná dost, že mnohé jsem zapomněl, nuž at' bři. mě připomenou co prospělo by pomocí listu našim bratřím zdělit, jichž jest kol 280 a 140 sester, a tak udržovati soulad, povzbuditi mnohé k práci. — Již, dne 5. září jest zápis do tělocvičné školy a také jest záhodno převézt školu zorganizovat záhy, aby takto pokrok šel rychlejším tempem v před. Agituj každý ve svém okolí a tak břeš část práce na sebe. Seznam se s poměry uvnitř, abys mohl pomluvy ubíjet, tot' také třeba. Na zdar!

Jan Tesar.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

Zápis o pravidelné schůzi Výkonného Výboru N. J. S., konané dne 31. července, 1916.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman, za přítomnosti 20 zástupců. Nepřítomni byli brři: Matas, Roubal, Továrek a sestry Šístková, Schefflová, Šlaufová, Splavecová a Pertlová. Z těchto omluvení brři. Matas, a sestry Splavecová, Šlaufová a Schefflová.

Zápis o pravidelné schůzi, odbývané dne 26. července přijat, jak byl čten.

T. J. S. Tyrš z Waco, Tex. zaslal dotaz v záležitosti člena, který jen něco málo českého jazyka jest schopen. Jednatel má poukázat na stanovy.

Čten dopis od Fr. Jakubského, zajatce v Tomsku v Rusku, v kterém děkuje za zaslání Sokola Amerického zajatcům a žádá o dopsání jeho přátelům ve vlasti. Jednatel požádán přání vyhověti.

T. J. S. Berwyn v zasláném dopise žádá o další poshovění příspěvků. Usneseno prozatímne vyhověti.

Fr. Žabka z Prague, Neb. zaslal dopis, týkající se uvedení T. J. S. Prague, a žádá zaslání diplomu. Odkázáno jednatelem k vyřízení.

Br. F. Kopecký, náčelník Župy Západní oznamuje dopisem, že učiněn bude od jednot Župy Západní zájezd do Prague, Neb. ku příležitosti uvedení tamní jednoty. Vzato na vědomí.

B. L. Hatka z Taylor, Tex. žádá o zaslání agitačních brožur. Br. jednatel oznámil, že žádané již odeslal.

T. J. S. Praha, Okla. zaslal čtvrtletní zprávu a výkaz příspěvků Českému Nár. Sdružení. Zpráva a výkaz přijaty.

Čten dopis od Bohemian Literary Society, žádající, by V. V. N. J. S. přistoupil za člena této organizace. Odkázáno Vzdělávacímu Odboru. Sokol Tábor Slov. Lípy žádá záslužné listiny pro br. Jana Šmídla, Franka Svobodu a Karla Mikuláše. Odkázáno jednatelem k vyšetření.

T. J. S. Edwardsville, Ill., zaslal splátku na dlužné příspěvky.

T. J. S. Oak Park, Ill. zaslal dopis týkající se vynechání některých bodů jejich závodníků ve zprávě ze závodů Župy Střední, a obstarání povolení ku pořádání přednášky v Douglas Parku v Chicagu. Záležitost závodníků odkázána Ústř. Tech. Výboru. Br. Šiman slíbil žádané povolení obstarati.

T. J. S. Galveston dopsal o stavu jednoty a chybě ve čtvrtletní zprávě. Vzato na vědomí.

T. J. S. Bruno, Neb. oznamuje vyloučení členů a žádá by těmto byl ihned časopis zastaven. Ponecháno v rukou jednatele.

T. J. S. Čten. Záb. Besedy v Portland, Ore. zaslal různé zprávy a oznamuje, že učinil zájezd do Scio, Ore. k veř. cvičení tamtéž.

T. J. S. Milwaukee zasílá potěšitelné zprávy o vzrůstu jednoty a žádá 50 navrhujících listin. Br. jednatel oznámil, že tyto již zaslal.

T. J. S. Schenectady zaslal poplatky, žádost o odstupní listiny a knihu pro pokladníka. Ponecháno jednatelem k vyřízení.

Čten dopis T. J. S. Podlipný, v kterém oznamuje, že záležitost br. Jirásky bude znovu projednána dle doporučení V. Výb.

T. J. S. Čechie zaslal stížnost týkající se minulých závodů Župy Střední. Odkázáno Ú. Tech. Výboru.

Čten dopis výboru všech sokolských jednot v Clevelandu, v kterém vyzván jest V. V. aby zahájil kroky k možnému spojení N. J. S. z Župou Fuegner Tyrš.

Br. Sedlák, spol. cvičitel zaslal dopis o poměrech v Clevelandu a nabádá ku spojení Sokolstva.

Výbor za okrsek Minnesotský zaslal resoluci, v které jest projevováno přání, by co nejdříve došlo k uskutečnění spojení českého Sokolstva v Americe.

Čten dopis br. F. Drassala, ze St. Paul, týkající se spojení Sokolstva Ú. V. Župy Severo-Východní, žádá dopisem, by zvolen byl výbor ku poradě se zástupci Župy Fuegner Tyrš, směřující k možnému sloučení. Na veškery tyto projevy, týkající se sloučení, usneseno odpovědět svoláním vypracovaným br. Čermákem, objasňujícím stanovisko V. V. aby nestávalo klamně domněnky, že V. V. si sloučení nepřejí.

Dále čten dopis od Výk. Výboru Župy Fuegner Tyršovy, v kterém jest uznána potřeba sloučení českého Sokolstva v Americe, a žádost, by V. V. N. J. S. zahájil v této vážné době kroky k možnému docílení úspěchu v tomto směru. Dopis přijat a usneseno zvoliti 3členný výbor ku předběžným poradám s výborem Župy Fuegner Tyrš. Na výbor zvoleni brři. Šiman, Čermák a Vlk. Náhradníkem tomuto výboru zvolen byl br. Vonásek. Tajemníku uloženo toto usnesení Župě Fuegner Tyrš oznámiti a požádati o zvolení rovněž tříčlenného výboru. Brři. Jičínský a Šiman oznámili, že navštívili sjezd Slovanského Sokolstva a zastupovali na tomto N. J. S.

Účetní výbor předložil zprávu.

Zpráva jednatele za měsíc červenec, zní jak následuje:

Příjem v červenci:

Úroky z banky za květen	\$ 5.53
T. J. S. Houston, Tex. přisp. \$22.80; na výměnu	
čeku 10c.	22.90
T. J. S. Wilson, Kans. příspěvky	12.60
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., příspěvky	5.95
T. J. S. Little Ferry, N. J., příspěvky	30.70
T. J. S. Lev, Bridgeport, O. na příspěvky	10.00
T. J. S. Oak Park, Ill., na příspěvky	19.25
T. J. S. Schenectady, na příspěvky	19.65
T. J. S. Prague, Neb., zápisné	5.00
Tereza Nováková za knihu "Hej Slované"	.26
D. A. S. Little Ferry, N. J., za 2 výtisky "Hej Slované"	.60
Sokolky Portland, Ore. za přisp. \$3.30, do fondu	
sjezdu \$3.00	6.30
T. J. S. Galveston, příspěvky	2.35
T. J. S. Los Angeles, příspěvky	8.70
T. J. S. Irwin, Pa., příspěvky	50
T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa., přisp.	53.90
T. J. S. Edwardsville, Ill., přisp.	7.25
Tábor Slovanské Lípy, za příspěvky	112.40
T. J. S. Minneapolis, za přisp.	13.35
Sokolky Vlastenky Schuyler, za přisp.	2.05
Za oznámku	15.00
T. J. S. Owatonna, Minn., za přisp.	14.10
Sokolky Malin, Ore., za příspěvky	1.10
T. J. S. Milwaukee, za přisp.	56.60
T. J. S. Irwin, Pa., za příspěvky	12.80
T. S. D. a P. V. N. Y. za příspěvky	14.50
Sokolky Blesk, Baltimore, Md.	1.80
Sokolky R. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. za přisp.	5.20
T. S. D. a P. Little Ferry, N. J., za přisp.	2.65
T. J. S. Clarkson, Neb., za příspěvky 14.10 a 23.45..	37.55
Sokolky Omaha, Neb., za příspěvky	4.65
Sokolky Libuše, Omaha, Neb.	1.90

T. J. S. Plattsmouth, za příspěvky	13.15
T. J. S. Čechie, za příspěvky	28.80
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb, za příspěvky	42.45
Sokolky Chicago, za příspěvky	11.60
Sokolky Chicago, příspěvky	11.45
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přisp.	85.80
Úroky z banku za červen	5.64

\$705.98

Za příspěvky	\$670.85
Zápisné	5.00
Do fondu sjezd.	3.00
Úroky z banky	11.17
Za oznámky	15.00
Za knihy	.86
Různé (na výměnu čeku)	.10

705.98

Zbytek z min. měsíce	3,497.22
----------------------------	----------

4, 203.20

Vydání	1,195.89
--------------	----------

Zbývá	\$3,007.31
-------------	------------

Vydání:

Čís. čeku.	
71 T. Šteffek, procenta z ozn.	\$ 17.25
72 R. Hanzlíková, za doprovod na piano při cvičení členů U. T. O.	2.00
73 Jos. Paskovský, za pošt. a tel.	1.80
74 Fr. Pecival, za služby soudce při závodech Župy Střední	6.00
75 Fr. Paul, za služby soudce při závodech " ..	6.00
76 Jak. Peroutka, za služby při závodech „	3.00
77 J. Hodr za štíty a za odznaky	55.50
78 Národní Tiskárna za 200 skupin cvič. tabulek	225.00
79 J. Paskovský za vypracování cvič. tabulek	90.00
80 Národní Tiskárna za tisk závodního řádu, za tisk rozvrhu cvičebních a za tisk stuh na věnce ..	63.12
81 J. Černý, proc. z oznámek	3.75
82 Národní Tiskárna za tisk 7,400 červenového Sok. Amer., za 8 dalších stránek, za 3 stránky číslic za dodávku na poštu	351.71
83 The Franklin Co., za štočky	56.56
84 T. Vonásek, služné za 2 čtvrt. 90.00 a pošt. 11.16.	101.16
85 Dr. J. Rudiš Jičínský, za red. červenového čís. S. A.	45.00
86 J. Čermák, za redakci Techn. Hlídky	15.00
87 J. Sedlák, za dva měs. červen a červenec služné 120.00 a cestovné 29.54	149.54
88 Denní Svornosti za oznámku účasti na průvod ..	2.00
89 Denní Spravedlnost za oznámku na průvod	1.50

\$1,195.89

Tisk Sok. Amer.	\$299.10
Doprava Sok. Amer.	52.61
Redakce	60.00
Štočky	56.56
Procenta	21.00
Služné spol. cvičitele	120.00
Tělocv. knihy	315.00
Závody	137.42
Služné činov.	90.00
Poštovné	11.16
Cestovné	29.54
Různé	3.50

\$1,195.89

Příjem za II. čtvrtletí.

Na příspěvkách ...	\$1,176.13
Zápisné	10.00
Do fondu sjezd. ..	17.40
Úroky z banky a dluhopisy	77.09
Oznámky	32.50
Knihy	7.11
Různé	75.10

\$1,395.33

Z min. ¼letí	4,685.66
-------------------	----------

\$6,080.99

Vydání	3,073.68
--------------	----------

Na hotovosti	\$3,007.31
--------------------	------------

Stav N. J. S.

Dluhopisy	\$3,000.00
Směnečné pohled.	1,475.45
Hotovost v pokl. ..	3,007.31
Záloha na nářadí ..	748.61

\$8,231.37

Vydání:

Tisk. S. Amer. ...	\$ 846.95
Doprava S. A.	154.02
Redakce	180.00
Štočky	71.59
Procenta	21.00
Společ. evič.	180.00
Tělocv. knihy	315.00
Závody	653.54
Úraz	34.50
Služné činov.	150.00
Poštovné a dovoz ..	17.69
Různé	404.69
Různé	44.70

\$3,073.68

Fond sjezd.	\$1,603.01
Fond sjezd. směn.	
pohledávky	109.00
Fond N. J. S.	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kursový	54.85
Fond Ů. M. Š.	6.20
Fond Č. N. S.	6.10
Fond Č. A. O. S. ..	814.62
Různé	15.15

\$3,312.93

SCHŮZE VÝBORU K VYBRÁNÍ SOUDCŮ.

konána, dne 14. června.

Odporučením Ústředním Župním výborem byli; za T. J. S. Milwaukee bři J. Zahořík, Jos. Turek, přijati; za Tábor Slovanské Lípy, Jos. Pokorný, Jak. Peroutka, přijati; za T. J. S. St. Louis W. Zavadil, Fr. Bursik, J. Bergstein, první dva přijati; za T.J.S. Iowa City J. Čermák, přijmut; za T.J.S. Oak Park Jos. Novotný přijmut; za T. J. S. Chicago navrženi: M. Franel, Fr. Slíva, V. Lukeš, J. Vondra, B. Magr, z těch vyvolení bři. Franel, Lukeš, Vondra a Magr; za Plzeňský Sokol: Hurt R., Hýbler K., Holas Jos., Haller Ant., Pecival Fr. a vybrání Hýbler, Holas, Pecival, ale protože tento se nemohl v pátek dostavit, vybrán místo něho br. Haller a později přibrán br. Paul br. župním náčelníkem, a br. Pecival se také dostavil. Za T. J. S. Cedar Rapids: Ferd. Engelthaler, Němec J., Filip Fr., K. Jadrníček, vybrání Engelthaler a Němec, za Klatovský Sokol vybrán br. Fr. Průša, Čechie, Berwyn, Česko-Americký a Rozvoj neměly navržených. Ustanoveno, aby plat soudců mimo Chicago byl za tři dny, t. j. za čtvrtek, pátek a sobotu, a to po pěti dollarech a plat místních soudců by byl za dva dny po třech doll. Jelikož nebylo známo zda župní výbor obstaral ceny neb diplomy, poslán do C. R. dotaz, a když došla odpověď záporná, uloženo jednání vše obstarati. Za počtáře se uvolili býti bři: Vonásek a Plaček, tento však poslal náhradníka br. Renského. Schůze soudců ustanovena na čtvrtek večer, 22. června.

Zápis o schůzi konaná, dne 6. července.

Jelikož schůze pravidelná připadala na 2. července, den sletu Župy Fugner Tyrš, kterého členové měli se účastnit, odložena schůze na čtvrtek večer, dne 6. července. Schůzi této byli přítomni bři: Paskovský, Čermák, Pecival, Pokorný, Fr. Slíva, Č. Jebavý, T. Vonásek, sestra Baumrukova. Br. Paul omluven. Od čtení zápisu o minulých schůzi upuštěno neb tento již byl uveřejněn. Výbor podal zprávu,

jak shora uvedeno. Pak čten zápis z poslední schůze soudců a usneseno projednání doporučení učiněná v několika po sobě jdoucích schůzích. Čten dopis Ústředního Výboru Župy Východní zdělující, že upouští od původní žádosti a že zvolí společného evičitele. Dále žádají o dovolení rozmnožení počtu zástupců a to o dva za každé těleso Sokolie jednu. Zdělují také úmysl pořádati na podzim evičitelský běh. Rozmnožení počtu členů povoleno a v druhých otázkách má se vyčkati dalšího zdělení jak slíbeno. Jednáno o posledním sletu Župy Západní. Činěna výtky, že ukázková čísla některá neodpovídala vyspělosti naší, ba zlehčovala ji. Usneseno by na příště nebyla připuštěna žádná evičení, která nedošla schválení Ú. T. O. Stěžováno také na nedopatření výboru — nedostatku pitné vody pro dorost. Jelikož někteří ze členů měli se ještě téhož večera účastnit schůze soudců Slovanské T. J. Sokol, usneseno další jednání odložit do schůze, položené na 14. července odpoledne, a usneseno konati během prázdnin více schůzí, aby různé důležité otázky mohly býti projednávány dokud členům čas dovoluje.

Zápis o schůzi konané, dne, 14. července.

Schůzi předsedal br. náčelník Paskovský za přítomnosti sestry Baumrukové, br. Čermáka, Jebavého, Pokorného, Pečivala, Vonáška. Čten zápis o schůzi, konané 6. července a beze změny přijat. Čten dopis bra. Sedláka, v němž odporučuje, by Župě Fugner Tyrš byl poslán přepis, vyzývající jí k přistoupení k Č. A. O. S. O návrhu tom rozpraveno dle rozpravy, na níž se podíleli všichni členové přítomní. Výsledkem rozpravy pak bylo, dopsati Župě Fugner Tyrš, zda je skutečně přáním jejím přistoupení k Č. A. O. S., že je k tomu bratrsky zvána a projev úmyslu toho má buď cestou písemní, neb zvolením výboru Ú. T. O. zdělit, aby vyjednávání mohlo být navázáno. Br. Paskovský podává zprávu ze sletu Župy Severovýchodní, jehož se účastnil co člen vzorného družstva N. J. S. vyslaného, a ta vyznívala dosti příznivě. Účet bra. Sedláka za cestovné, by jednatel vyjednal s Ústředím Župy Severovýchodní a s br. Sedlákem délku doby působnosti br. společ. evič. v Župě té. Br. Sedlák žádá o dvoutýdenní prázdniny. Tato žádost má být jednatelem vyřízena podle dohody vzájemné. Jednáno o účasti členstva na průvodech a uznávána potřeba přehlídky kroje u každé jednoty. Pak o četách bubnických a odporučováno zařízení šermířských čet. Probrána odporučení soudců, ale protože týkala se závodního řádu, usneseno nespěchat s opravami, ale náležitě je projednati. Rozhodnuto pouze v otázce souzení, kdy má být používáno i desetin. Jelikož do schůze této dostal se i br. Mysliveček, člen Ústředního Výboru Župy Východní, požádán o vysvětlení poměrů v Župě panujících, a když tak obsírně učinil, usneseno požádati br. výbor Župy by zdělil, jaká as vydání bude mít a dle toho má pak U. T. O. jednati. Br. Mysliveček má pak k dopisu tomu širší vysvětlení podati o ochotě Ú. T. O. pomoci, jak bude možno. Odporučeno vyzkoušení nějaké přeskočné tyče, které by se neprohýbaly a byly na celé délce stejně silné. Br. Paskovský navrhuje závody dorostu obého pohlaví a návrh ten došel ohlasu u všech členů. Pak požádán přítomný br. Húska od Slovanské T. J. Sokol, (první náčelník), by zdělil, jak přijat byl dopis Ú. T. O., zvoucí sjezd Sokola Slovanského, by Jednota se přihlásila o členství Č. A. O. Týž sděloval, že dopis, jehož i ústní přednesení pozvání podobného br. Šimana bylo přijmuto dosti příznivě všemi zástupci, ale že k určitému usnesení dosud nedošlo, neb vyřizovány záležitosti vnitřní. Předsedou pak požádán, by spojení působil dle možnosti své. Dále uloženo jednatelem, by vystavil ček br. Peroutkovi na 3 doll. za ztrátu času jednoho dne při závodech a br. Paulovi za dva dny. Jednatel poukazuje na účty některých venkovských soudců, žádajících náhradu za čtyři dny, ale pro pokročilost doby záležitost tato odložena do příští schůze, která má být konána

v pátek, 27. července odpo. v Sokol Chicago. Vydání: Soudcům: čerky čís. 45—62 \$238.50, ček čís. 65 za redakci Tech. Hl. \$15.00; úhrnem: \$253.50. Ve fondu \$1585.08, vydání \$253.50, zbývá: \$1331.58.

V. Vonášek.

VÝSLEDKY ZÁVODŮ ŽUPY STŘEDNÍ, V CHICAGU

23.—24. června 1916.

Oddělení vyšší:

1. cena "Sokol Chicago".

Přeborníci: 1. Jindřich Šmídl od Sokola Chicago; 2. Rudolf Novák od T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 3. Edvard Kňourek od Sokola Chicago.

Oddělení střední.

1. cena: T. J. S. Milwaukee.

2. cena: "Sokol Chicago".

3. cena: T. J. S. St. Louis, Mo.

Přeborníci: 1. Fr. Novák, T. J. S. St. Louis; 2. B. Lebduška, Plzenský Sokol; 3. Jiří Kolář, "Sokol Chicago" a Fl. Holec, "Tábor Slov. Lápa."

Oddělení nižší:

1. cena: "Sokol Chicago".

2. cena: T. J. S. Čechie (Chicago).

3. cena: T. J. S. Iowa City.

Přeborníci: 1. Švec Rudolf, "Sokol Chicago"; 2. Šmídl Karel, "Sokol Chicago"; 3. Kvasnička Václav, "Sokol Chicago".

Závody mimořádné:

Plování:

1. cenu Šmídl Karel "Sokol Chicago" 27 2/5
 2. cenu Kňourek Edvard, "Sokol Chicago" 29 1/5
 3. cenu Mudra Václav, "Sokol Chicago" 30
- Nedvěď Rudolf "Plzenský Sokol" 30

Krásoskok do vody:

1. cena Jan Martiny "Sokol Chicago".
2. cena Kňourek Edvard "Sokol Chicago".
3. cena Nedvěď Rudolf "Plzenský Sokol".

Skok snožmo z místa:

1. cena: Baumruk Jiří "Sokol Chicago" 9' 4"
- Kňourek Edvard, "Sokol Chicago" 9' 4"
2. cena: Neužil R., "Sokol Chicago" 9' 3"
3. cena: Šmídl Jindřich, "Sokol Chicago" 8' 11"

Trojskok z rozběhu:

1. cenu Šmídl Jindřich, "Sokol Chicago" 40' 8"
2. cenu Kňourek Edvard, "Sokol Chicago" 40' 1"
3. cenu Šmídl Jiří, "Sokol Chicago" 38' 3"

Trojskok snožmo z místa:

1. cenu Baumruk Jiří, "Sokol Chicago" 28' 10"
2. cenu Kňourek Edvard, "Sokol Chicago" 28' 1"
3. cenu Neužil R., "Sokol Chicago" 28'

Oprava výsledků závodů Župy Střední v Chicagu, Oddělení III.

	Číslo borečů	Hruzdá	Bradla	Kůň na šíř	Skok vysoký	Kůň na dél	Skok o tyči	Skok daleký	Vrh kouli	Běh	Prostná	Součet bodů jednotlivců
Fiala, Rud. (Oak Park)	115	31	34	25	33	12.5	8.5	8.4	14.8	8	15	190.2
Drassal, Fr. (St. Paul)	117	27	29	30	28	9	8.5	7.8	8.8	7	16	171.2
Novák, Edw.	118	17	9	26	12.5	6	10.7	11.3	10	12	114.5	
Ptáček, J. (N. Prague)	120	24	28	24	26	7.5	7	5.6	2.7	3.5	17	145.3
Holek, Fl. (Táb. S. L.)	122	32	34	34	36	7.3	7	8.5	4.8	9.5	17	195.8
Veselý, Boh. (T. S. L.)	124	18	26	24	29	8.5	..	4.8	9.8	5	19	143.9

Sestrám a bratřím Župy Západní N. J. S.

Jsouce si vědomi povinnosti naší, uloženou nám zakladateli Sokolstva, svoláváme Vás na dny 1. 2. a 3. září 1916 do Howells, Neb., k závodům župním, abyste ukázali naši veřejnosti, jak dalece jste vyspěli a jak myšlenka sokolská v oblasti naší postupuje. Dokažte, že k vytrvalosti, k mravnosti i k tělesnému povznesení jste tihli, jsouce životem nekonalou láskou k všemu českému, ukažte skutky svými, že jste příslušníky národa, jenž nepadne, ani když katané jeho nejkrásnější haluze z kmenu usekali a jenž vytrvá i nyní, když hrozí mu záhoba znovu. Rozrazili šiky sokolské doma a proto držme se tím silněji zde, kde svoboda nám zaručena. Přijďte a ukažte, že jste hodnými odkazu Fuegoera a Tyrše!

Omaha, dne 1. července 1916. Za Župu Západní N. J. S.
Simon Rokůšek, star. J. J. Mík, jedn.

Fr. Kopecký, náčelník.

. Naše sbírka ve prospěch Národního Sdružení.

Minule potvrzeno	\$60.00
Maruša, St. Paul, Minn., do tohoto čísla opět	2.00
Fr. J. Kubeš	1.00
Josef Čermák	5.00
Jos. Paskovský	1.00
Fr. Chmatal	2.00
Jos. Lang	1.00
Jan Šiman	5.00
A. Haller	1.00
Adolf Vlk	1.00
J. Mareška	1.00
K. Svoboda	1.00
Tom. Vonašek	1.00
J. Peroutka	3.00

Uhrnem do tohoto čísla \$85.00

Milý bratře! Při závodech Župy Střední vydělal jsem si zastáváje úřad soudce 3 dollars, přiložený ček na onen obnos odevzdej prosím na Národní Sdružení. Na zdar!

J. Peroutka.

PÍSEMNICTVÍ.

Nedostává se nám místa a nedostatek tento od čísla k číslu se stupňuje. Z toho také důvodu nemohli jsme dříve poukázat na román "Mirva", jakž čtli jsme v "Duchu Času" a na jehož základě spisovatel R. J. Pšenka napsal i divadelní kus svůj "Siréna". Účastníci jsme se premiéry této naprosto tendenční práce, českým duchem prodehnuté i zdůrazňujeme, že v době přítomné, kdy jedná se o zahraničnou akci českou není tu lepší pomůcky ku probuzení národních citů českých mezi námi jako právě dílo toto. Namítne se snad, že přibarveno hodně velikou dávkou romantiky. Však to právě působí, jakž Ludvíkovci souhrou svou i náležitým vystihnutím byli dokázali. Jest psáno svižně a má svou cenu, jednak proto, že pomáhá věci na ten čas u nás nejdůležitější a jednak i proto, že v celku jest novinka a z našeho života a vlastní tvorby. A v tom je mnoho, jako mnoho znamená, že dokumentuje se s náležitým porozuměním, že ta naše stará vlast jest schopna samosprávy, že dosti má silných lidí, kulturně vyspělých a takových, již za svobodu dovedou obětovati vše a není-li možné prozatím doma, pak děje se tak těmi dobrovolníky pod prapory francouzskými, ruskými a srbskými, již krev svou a statky své věnují proti nepříteli Slovanstva. Celkem zdá se nám, že kus sám jest námětem k větší práci a protože vykazuje tolik pěkného, tolik poutavého, lze jen našim ochotníkům doporučiti, neboť jest stavěno tak, že stává se přístupným každému našemu jevišti, kdežto román sám jest psán pro širší vrstvy lidu našeho. Spisovatel snažil se, aby propagoval českou věc a snaha ta musí se setkat se zdarem, kde bude pro práci tu

pochopení vůbec. Román "Mirva" objednat lze u vydavatele Aug. Geringra, 12. ul. a Clinton, Chicago, Ill.

Reznictví a uzenářství. — Pro české farmery a domácnosti vůbec vydána byla právě nová praktická kniha, pod názvem "Reznictví a uzenářství", v které obsáhlé podáno jest poučení o zabíjení dobytka, úchově a nakládání masa a o výrobě uzenin a kterou upravil Jan Janák. V knížce této nalézá se obsáhlé poučení o reznictví, o porážce hovězího i vepřového dobytka, o všech přípravách k tomu, jak zabíjeti, stahovati a vyvrhovati, jak zacházeti s kůží, jak vepře oškrabovati, sádlo škvařiti, jak zabíjeti a stahovati i vyvrhovati ovce a různou drůbež. Dále jak vychlázovati zabité kusy, jak se má maso vysekávati, tříditi, jak upotřebiti různé části hovězího, vepřového i skopového masa, jak zapékati pro letní potřebu, jako maso nakládati, při čemž uvedena je řada různých předpisů k nakládání masa v jise, atd., k nakládání šunek a slaniny na různé způsoby, jak nakládati hovězí maso, k uzení, atd. Polovice spisu věnována je části uzenářské, s dobrým poučením jak domácí udriny stavěti, — Za 40c třeba v pošt. známkách posílá knížku Národní Tiskárna, 406 So. 12th Str., Omaha, Nebr.

Oj, vzhůru pestrý Sokole! — Třetí číslo právě vyšlé "Revoluční Výzvy" přináší co titulní vyobrazení kresbu Američana obě. Fred. Chapmana, představující Sokola, ženoucího s nasazeným bodákem k útoku. V textu jsou zajímavé články o zlaté rumunské neutralitě histor. nástin rumunské politiky, z něhož je zřejmo, že zasažení Rumunska do války jest již jen otázkou času, ličení tureckých námluv Anglii a j. Dále je zde reprodukce rukopisu K. Horkého básně "Ztracené věno", a řada drobných jeho šprýmů "šasek krále Václava," s upozorněním na tuto novou originální sbírku Horkého. Miho toho jest tu básně Jar. Vrchlického, S. Kratochvíla a jiné pozoruhodné stati. Neodvislý politický měsíčník "R. V." vychází vždy prvního každého měsíce, číslo za 10 ctů. ročně \$1.00. Předplatné přijímá České Lidové Knihkupectví, 400 E. 72nd St. New York, N. Y.

"Myšlenky starší a nové" jest název nové agitační brožury N. J. S., jakž napsána byla pořadatelem listu našeho a jako pomůcka i námět k dalšímu rozvinutí vzdělávací činnosti věnována jest Vzdělávacímu odboru. Jsou tu vesměs věci pozoruhodné a takové, že na prvý pohled sokolskou školou prošlému člověku českému musí se zamlouvat, musí působiti a všude tam, kde není jednoty sokolské přivésti zejména členstvo jiných spolků, sdružení a Řádů podpůrných i klubů k vážnému přemýšlení o budoucnosti naší, zdravé a silné budoucnosti v nové této vlasti naší, vedle všeho toho co třeba vykonati na prospěch těch tam doma. Celá knížka pěkně úpravy rozdělena jest na několik statí, jež budete-li čísti pozorně a uvažovati o napsaném jistě všechny pročtete, osvěžíte trochu tu mysl sokolskou volnou a snaživou i budete pak tím spíše pracovati na Sokolstva svého postup a pokrok každým směrem! Ti pak, kdož chtějí dozvědět se něco o Sokolstvu, vzniku jeho, postupu v dobách minulých až na doby přítomné mají v knížce této upřímného a poetického rádece. Přihlaste se u br. jednatele V. V.: Tom. Vonašek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill. Rozdávají se na požádání členstva vůbec.

Domácí příprava vín, likérů a různých nápojů, jest název nového spisu, který upraven byl redakcí Hospodáře a vydán v knihkupectví Národní Tiskárny. Obsahuje velkou řadu výborných předpisů na domácí výrobu vína z různého ovoce. Rovněž jest zde dobrý návod, jak zhotoviti doma lis na víno. Knížka tato, nazvaná "Domácí příprava vín", přijde zajisté vhod zvláště v "suchých" krajinách, jelikož možno dle předpisů těchto snadno ze všelikého ovoce připraviti a vyrobiti různé chutné nápoje na okamžitou letní spotřebu, i na zimu. Cena tohoto nového spisu o výrobě vín a likérů jest 25 centů. Objednávky adresujte: Národní Tiskárna, 406 So. 12th Str., Omaha, Nebr.

Listárna redakce.

J. F.: Proč nelze použití psali jsme cestou soukromou.

Jos. F.: Díky za listky. Dokazuje jen, že není tak zle. Ostatně sporů žádných není v době přítomné vůbec. Druhé jest přímým porušením kázně. Jednota měla by vyšetřit, neboť dosud je u N. J. S.

J. S.: Od slov přešlo se k činu, nač tedy slova! Mimo to nesmíš zapomenout, že D. A. S. a N. J. S. tvoří Svaz a tu, že nejdříve se má začít. Viz usnesení V. V. a jeho prohlášení.

F. J. K.: Nutno vyříditi si u vlastní jednoty, pak teprve lze odvolati se k Župě a konečně V. V.

Dopisovatel: Vymluvil jsi se svoji jednotou, že zůstalo u nás ležet, aneb že pošta nedodala. Poštovní razítko na dopisu posledním ukazuje však na 1. srpen a 2. srpna jsme dostali. Kdybys řekl 'žes' zanedbal bylo by lépe a upřímnější.

Seestra F. S.: Použijeme při nejbližší příležitosti.

Hopkins: Došlo pozdě. Velký nával látky.

Texas: Že v citu jsme je urazili. Až co i Sokol žlutne do černa?

Z T. J. SOKOL CHICAGO.

Členi sboru Sokol Chicago, kteří změnili adresu, jsou žádáni, by ji odevzdali sboru. Zvláště žádáme br. Karel Rajman, Jan Jaroš a Paul Sejkrek, by tak učinili.

Jos. Zeman, tajemník.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze Sok. Jednoty Blesk v Baltimore vystoupil Frank Pacholík. Zemřel Aug. Šima.

— Do T. J. S. Cleveland, O., přijati byli: Jos. Jedlička, Julius Kraft, Jindřich Pechman, Vojtěch Pechman, Jan Bláhovec. Odstoupil Vác. Šolle.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijat byl Vác. Kohout a s přestupní listinou Jan Nezbeda.

— Do T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., přijati byli: Jos. Makovský ml., Emil Vitek, Robert Tomeš, Boh. Jurík, Jos. Toman, Aldon Faltys, Adolf Vitek, John Rosburg, John Sokol, Ondřej Nečas.

— Z T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., vyloučení byli: Jan Sladký, H. J. Šabata, Fr. Okřina, J. P. Vondra, J. A. Smith, Fr. Hoskovec, Louis Straka, Ant. Čuhel, Jar. Maca, Matěj Brotritič, Ant. Halouska, Jan Hečel, Adolf Ustohal, Fr. Koukal, Fr. Kottschim.

— Z T. J. S. St. Louis, Mo., vystoupili Frant. Veselský a Jan Horký. Pro neplacení vyloučen Fr. Paleček.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijat s přest. listinou Jos. Zátřepálek.

— Z T. J. S. Žižka v Dallas, Tex., vystoupili: Jul. Tomáš st., Jul. Tomáš ml. a Jos. Hovorka.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijata byla Anna Kovářova.

— Do T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přijati byli: Jan Homolka a Jos. Brožek.

— Z T. J. S. Guy, Tex., vystoupil Jan Bařák a dočasně zastavují list Jos. Mikeska, Jos. Walčík, John Přilučík.

— Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vystoupili Jan Stainbauer, Jan Čermák, Fr. Procházka, Boh. Cervan.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijati byli: Václav Šnajdr ml. a Max Stross.

— Do Sokola Chicago byli uvedeni: Jan Koemoud (s přest. list. od Sokola Havlíček Tyrš), Anton Topinka, Josef T. Hájek, Josef Had, Otto P. Jeřábek.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lípy v Chicagu vystoupily: Ella Palička, Marie Palička, Klára Mlnářík, Helena Beneš. Emilie Vacín, minule oznámená jako vyloučená, se vyrovnala a odstupuje.

— Z T. J. S. Tábor Slov. Lípy v Chicagu vystoupili: Fr. Zeman, Jan Svoboda II., Fr. Kratochvíl, Fr. Kvasnička, Jan Bohdan. Přestoupili: Fr. Cihlár, Leo Vokatý. Zemřel Fr. Veselý.

— Ze sboru Sokolek Chicago vystoupila Anežka Kleinfeldova. Pro neplacení vyloučena byla Růžena Janoušková.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Václav Mudra, Jos. Kinšt, Jar. Beneš, Rud. Teichman. Odstoupili: Karel Sinkule starší a mladší, Edv. Šiman, Boh. Frolík, Jiří Nejděl, Lamb. Černý, Fr. Kajda. Vyloučení byli: J. J. Slad, Ant. Wertovec.

— Do T. J. S. Ord, Neb., přijat byl Vilém Kasal.

Dopisy neb žádosti, jež uveřejněny býti mají v Sokole Amer., zasílejte přímo hlavnímu pořadateli: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Starší čísla zasíláme vždy při pravidelné expedici. — Přeje-li si některý bratr, by mu bylo číslo zasláno ihned, necht' přiloží poštovné.

Bratři tajemníci! Zasílejte oznámení nových, odstouplých a vyloučených členů výpravčímu nejdříve do 5. dne měsíce, má-li býti též měsíc uveřejněn, jinak musí býti odloženo na měsíc příští.

Bratři, kteří se stěhujete, oznamte vždy výpravčímu vaši starou a novou adresu, jakož i jméno jednoty, ku které patříte. Stojí to pouze le na poštovní lístek a chvilku času. Odpadnou pak veškeré stížnosti na nedocházení časopisu.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Pošta nám oznamuje, že se následující členové z udaných adres odstěhovali, musíme tudíž zasluku Sokola Amer. zastaviti a žádáme br. tajemníky, aby nám nové adresy jejich zaslali.

Baltimore, Md.:

Josef a Will. Svrček, 758 McHenry St.

Cedar Rapids, Ia.:

Vác. Marek, 1006 — 3. St. E.

St. Louis, Mo.:

Boh. Ocásek, 1819 Shields ave.

New York, N. Y.:

Ant. Kolář, 324 E. 73. St.

Oklahoma City, Okla.:

Geo. Cisař, 815 W. Reno Ave.

Los Angeles, Cal.:

Magd. Veverka, 1326 Maryland

Cyril Malasek, 539 E. 5. St.

Houston, Tex.:

Ant. a Jindřich Dittrich, 309 Gargan St.

Ant. Klepárník, 1720 Common St.

Ennis, Tex.:

Jos. Hejkal, R. 6, a Frank Šedivý, R. 6, se posílá Sokol Amer. správně.

Dallas, Tex.:

C. H. Beseda, 2011 Harwood St.

Máme na skladě Sokol Americký z roku 1911 a 1913 a 1914 po dvou ročnících. Prodáme je po \$1. Velmi pěkný a užitečný dárek k Novému roku. Jsou vázány v plátěných deskách velice úhledně.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Ave., Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway Ave.; Fr. J. Kubeš, 5401 W. 26. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Telefon Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300; Ottilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2857 So. St. Louis Ave.; Marie Šlauflová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bilková, 906 So. Hermitage Ave.; Anna Pertlová, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník J. Vokrál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obraťte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; taj. Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston St.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Josef Kačírek, 189 — 22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426-428 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí, 420-424 E. 71st St.; tajemník Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, Box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Bohumila Cihlář, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Viléma Ullman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kalminzer, Box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; tajemník Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Smietanský, Box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; tajemník Karel Matoušek, 109 — 5th Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Vítětečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest Ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St. W., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland, O.; 2. podnáčelník Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland, O.; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábelek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budívojev, Detroit, Mich.; schůze 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; tajemník Ant. Skramský, 339 Lycaste Ave., E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužik, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinal St.; tajemník Jos. Freeauf, 1126 High St., N. S. Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Frank Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. Mertl, Box 485.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403 — 6th Ave., W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Výbor účetní: B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. pl. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Vlasta Procházková, 2634 So. Ridgeway Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulíšek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanek Lipy, Chicago, Ill.; schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave.; tajemník Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanek Lipy v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanek Lipy; tajemnice Millie E. Nováková, 1865 So. Avera Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park); schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. R. Zdrubek, 4624 N. Crawford Ave.; tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Františka Bišek, 4640 N. Crawford Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Rud. A. Sedláček, 1320 W. 18. Place.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník K. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512—14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci; tajemník Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

J. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 1. a 3. středu v měsíci; tajemník Alois Hilbrandt, 5321 W. 25. St., Cicero, Ill.

T. J. S. St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave.; tajemník Josef Král, 1806 Allen Ave.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lipy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; schůze 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; tajemník V. Janda, 622 So. 4. St., West.

T. J. S. Edwardsville, Ill.; schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; tajemník Karel Slavík, Box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia.; schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S.; tajemník Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn.; schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; tajemník Jos. Landa, 6461 Pleasant Ave.

Ž. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia.; schůze 1. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis.; schůze 3. pátek v měsíci; tajemník Frank Duda, 1516 West Ave., So.

T. J. S. Owatonna, Minn.; schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. W. Dušek, 204 Riverside Ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.; tajemník Vojtěch Fencel, 2434 — 29th Av. So.

T. J. S. Hopkins, Minn.; schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer; tajemník J. F. Lorenc, Box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn.; schůze 1. neděli v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1 hod. odp.; tajemník Josef Sedivý, Box 342.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.; schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odp. v Sokolovně; tajemník Jos. Kadner, 702 So. 3. Av.

T. J. S. New Prague, Minn.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J.; tajemník Jos. Ptáček, Box 205

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokúsek; jednatel Jos. Mík, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci: Frant. Šnajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlavskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; tajemník Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; schůze 1. neděli; tajemník Vác. Blatný.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Rud. Mašin.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně; starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; tajemník J. F. Prácheňský, 2324 So. 12th St., Omaha, Neb.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.; tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; schůze 2. pondělí; tajemník Vác. Černík.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni Č. S. P. S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer; tajemník Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Vodvářka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí; tajemnice Josefina Janák, 1125 S. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděli; tajemnice Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; tajemník Jind. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge—
T. J. S. Howells, Neb.; schůze 2. středu v měsíci; tajemník Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník Gust. F. Hoffman.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; tajemnice Emma K. Schmid.

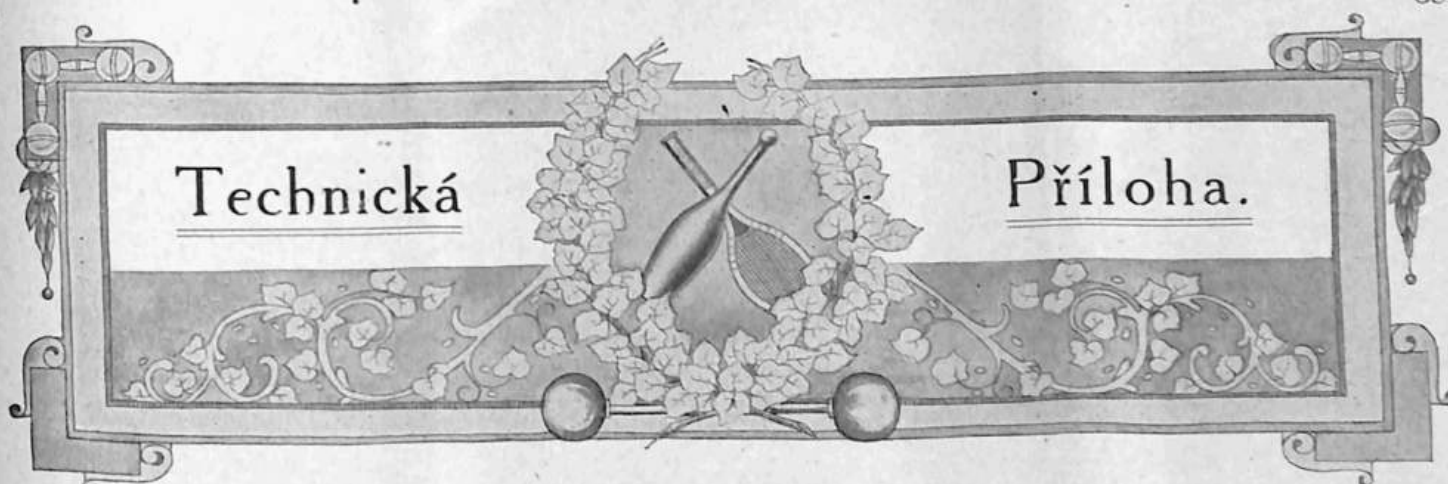
Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděli v měsíci ve 3 hod. odp. v síni Z. Č. B. J.; tajemnice Božena Odvárková.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení tyčemi.

Pro Sokoly neb Sokolky.

Vtáčení a vytáčení. Polohy kolmé a rovné. Cviky spojeny s různými postoji, obraty, pokleky, výpady a klony. Zákl. post. tyč rovně před tělem podhmatem, stoj spatný.

Cvičení tyčí v každé části zůstává nezměněno, jen postoje se mění.

Cvičíme-li při hudbě, pak volme valčík. Jedna doba jeden valčíkový takt.

I.

- a) vtočit levou a tyč k levému rameni kolmo v levo dolů — stoj únožný levou 1! vytočit levou, vtočit pravou do rovné polohy před tělem a unožit levou 2!—3! jako 1! zákl. post. 4! Opakovat opáčně.
- b) vtočit levou, tyč k levému rameni kolmo dolů a stoj úkročný levou 1—2! (dvě doby) $\frac{1}{2}$ obrat v levo, a poklek v pravo — vytočit levou a vtočit pravou do rovné polohy před tělem 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.
- c) výpad v levo stranou a vtočit levou, tyč k l. rameni kolmo v levo dolů 1—2! vytočit levou, vtočit pravou, do rovné polohy před tělem a předklon (tyč až u země) 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.

II.

- a) vtočit levou do kolmé polohy před tělem v pr. vzhůru a stoj přednožný levou 1! vytočit levou a vtočit pravou do rovné polohy za hlavou v pr. stranou a přednožit levou 2! 3! jako 1! zákl. post. 4! opakovat opáčně.

Cvičení polkových a cvalových kroků ve spojení s cviky pořadovými.

Cvičenky jdou kolem tělocvičny v proudu čtyřstupovém. Při pochodu neb krocích v před jsou paže ohnuty a ruce spojeny ve výši ramen. Jen tenkrát ruce pustí, kde obrat to vyžaduje. Cvičení a) kroky, b) pochod.

I.

- a) čtyřdobý cvalový krok v levo v před (4) v pravo (4) a čtyři polkové kroky v před (8) 16 dob
- b) čtveřice zatočí celé kolo na levo 16 dob

- b) vtočit levou do polohy kolmé před tělem v pr. vzhůru a stoj předkročný pravou 1—2! vytočit levou, vtočit pravou do rovné polohy za hlavou v pr. stranou — celý obrat v pravo a poklek v levo 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.
- c) vtočit levou do kolmé polohy před tělem v pr. vzhůru a výpad v l. v před 1—2! vytočit levou, vtočit pravou do rovné polohy za hlavou v pr. stranou a úklon v levo 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.

III.

- a) vtočit levou tyč k levému boku kolmo v pr. vzhůru a stoj zánožný levou 1! vytočit levou a vtočit pravou do rovné polohy nad hlavou zanožit levou 2! 3! jako 1! zákl. post. 4! opakovat opáčně.
(Pozn. V cvič. 1! levou ruku kladem v bok, pravá v oblouk nad hlavou.)
- b) vtočit levou k l. boku kolmo v pr. vzhůru a stoj zákročný v levo 1—2! celý obrat v levo a poklek v pravo — vytočit levou a vtočit pravou do rovné polohy nad hlavou 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.
- c) vtočit levou do polohy kolmé k l. boku v pr. vzhůru a výpad v l. v zad 1—2! vytočit levou, vtočit pravou do polohy rovné nad hlavou a záklon 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat opáčně.

II.

- a) čtyřdobý cvalový krok v l. před s poskokem (4) v pravo (4) dva polkové kroky v před celý obrat v levo opět dva polkové kroky v před (opáčným směrem) a zakončit celým obratem v levo 16 dob
- b) čtveřice zatočí celé kolo na pravo 16 dob
(Pozn. cvalový 4dobý krok s poskokem vykonáme následovně: vykonáme pouze tři cvalové kroky v před

na 3. dobu mírný výskok a na 4. dobu doskok. V 3. a 4. době volná noha výdrž v zanožení.)

III.

- a) 4 dobý evalový krok v l. stranou (cvičenky vykonají na 1. dobu $\frac{1}{2}$ obrat v levo a kladou ruce na ramena předních) 4! celý obrat v levo, a evalový krok v pr. stranou ruce opět na ramena předních 4! $\frac{1}{2}$ obrat v pr. (v pův. směr) a 4 polkové kroky v před s výšvihem počínající nohy (8) 16 dob
- b) každá první čtveřice celé kolo zatočit na levo, každá druhá na pravo 16 dob

IV.

- a) levá dvojice od každé čtveřice 4 polkové kroky do kola na levo (8) každá pravá dvojice dva evalové 4 dobé kroky v před v l. i pr. (8) — každá levá dvojice dva evalové kroky v před a každá pravá 4 polkové kroky do kola na pravo. 8 16 dob
(Pozn. krajní cvičenka cvičí polkové kroky na místě a vykoná dvojný obrat — zevní cvičenka tančí kolem vnitřní.)
- b) každá první čtveřice zatočit celé kolo na levo (16 kroků) a každá druhá čtveřice: 4 kroky v před, 4 kroky na místě, 4 kroky v před a 4 na místě 16 dob
(Čtveřice si tak vyměnily svá místa.)

V.

- a) každá levá dvojice 2 polkové kroky v před, celý obrat v levo, 2 polkové kroky v před a celý obrat v levo (4) a dva 4 dobé evalové kroky v před (8) — pravá dvojice dva evalové kroky v před, — pak 2 polkové kroky v před a celý obrat v levo, dva polkové kroky v před s celým obr. v levo 16 dob
- b) každá druhá čtveřice (která jest nyní před první) zatočit celé kolo na levo (16 kroků) a každá první 4 kroky v před, 4 na místě, 4 v před a 4 na místě. Tím došly se čtveřice opět na svá původní místa.

Pozn. Není třeba všechna tato cvičení provést v jedné cvičební hodině. Provedem-li vzorně cvičení dvě, postačí nám a ponechme si další pro druhou hodinu. Až všechna cvičení vzorně na cvičíme, pak proved'me všechna společně.

Dobry učitel a dobrý žák.

Mám svůj zvláštní názor o tom, jakým má býti dobrý učitel!

Dobrym učitelem není ten, kdo dává žákům svým hotovou věc — kdo v pravém slova smyslu sype do líných mozků vypracované problémy — kdo s otázkou dává žákovi svému zároveň odpověď.

Takový učitel neučí žáka svého přemýšlet — neučí ho tvořit — dělá z něho lenocha. A žák, jenž takového učitele má, odnese si ze školy jen hotové věci, kterými třeba se zabýskne — ale ne na dlouho. Zásoba jeho jest záhy vyčerpána a on — nejse s to přemýšlet, nejse s to tvořit, octne se záhy se zásobou svých vědomostí v koncích.

Dobry učitel pouze naznačuje cestu — nechá žáka po cestě té samostatně kráčet. Dobry učitel chce, aby žák vynikl na poli svého působení svoji vlastní prací, svoji vlastní tvorbou a ne vědomostmi a zkušenostmi svého učitele:

Který učitel naučí žáka svého přemýšlet, učiní pro něho více, nežli kdyby mu do jeho mozku v pravém slova smyslu nasypal celou zásobu vědomostí, poněvadž nemysliví žák ty hotové vědomosti není s to uplatnit.

Tolik chtěl jsem říci o dobrém učiteli — nyní ještě několik slov o dobrém žákovi.

Člověk jest s to dokázat i to, co zdá se mu býti z počátku holou nemožností — má-li dosti pevné vůle a vytrvalosti a naučil se spoléhati se na sebe samého. Nesmí čekat, řekne-li mu učitel A, aby mu také řekl, že po A následuje B. Nesmí býti pohodlným a čekat až mu učitel dá hotovou věc — má spokojiti se jen s návodem, kterým směrem se dáti a musí míti dosti sebeúcty, dosti ctižádosti, aby i nabízený doprovod odmítl a šel naznačenou cestou dále sám.

Klopýtně-li, nesmí se horšiti, upozorní-li ho učitel na jeho chybný krok, — na nepozornost. Odmítne-li přátelské upozornění, bude klopýtat dále.

A podaří-li se mu konečně dospěti cíle kýženého — měl by též ukázati, co sám vytvořiti dovede. Měl by též dokázati, že nedovedl jen přijímati, ale pro dobro celku že dovede též vydávati.

Takovým způsobem vytvořili bychom záhy pro naše těleso rodinu odborníků, vzájemně se povzbuzujících, vzájemně se poučujících — což musilo by míti na celé naše těleso vliv dalekosáhlý.

Nebot' zdokonalováním po stránce výchovné siliti budeme základy sokolské organizace — základy, které budou trvalými! Na zdar!

Technická hlídka.

— Při minulém sletu bratří Slováků bylo to ponejprv, co měl jsem příležitost pozorovati snahu těchto našich bratří co celku po dokonalosti na poli tělesné výchovy. Nebyl jsem zván k Olympiádám těmto co zpravodaj technický a proto také neodvažuji se podrobného posudku cvičení jejich — ale přes to, že nerad své posudky jiným sdružením vnučuji, máje v ohledu tom nepříjemné zkušenosti, přece jen chci bratřím vedoucím na jistou věc poukázati, k čemuž vede mne jen čistá touha po tom, aby odborné vědomosti prohloubeny byly co nejvíce nejen v sdružení našem, ale též v sdružení nám tak blízkém. Co nad jiné mile působilo byl pohled na ten velký počet statných borečů; bylo v tom pohledu na ty silácké postavy cosi povzbuzujícího — bylo v tom něco, co maně v hrudi každého probouzelo jakýsi pocit pychy, že ti urostlí, silní hoši patří k rodině slovanské, k níž mne všichni tak pyšně se hlásíme. Sem měli přijíti ti Američané, kteří dnes volají po titěrném vojákovaní — sem měli přijíti a na vlastní oči přesvědčiti se, že tělesná výchova sokolská to jest, která z občanů činí nejstatečnější obrance vlasti! Bratřím vedoucím gratuluji z plna srdce k těmto statným cvičencům a věřím, že při té vytrvalosti a kázni, jakou jsem zde postřehl, mohou bratří Slováci zaujmouti na poli výchovy tělesné místo nejpřednější! Ale bratři vedoucí musí hleděti své odborné vědomosti více prohlubovati — šířiti — musí naučiti se na výchovu tělesnou pohlížeti co na vědu. Co máme míti na mysli při tvoření cvičení? účinky fyziologické. Cheeme na prvním místě veřejným vystoupením zdůrazniti, jakým způsobem čelíme tělesné degeneraci — jakých cest volíme, bychom docílili všestranného tělesného vývinu. Při tom nesmíme ale zapomenuti též na stránku psychologickou: jaký evik odpovídá temperamentu, duševní schopnosti cvičence. Tu budiž nám vodítkem předně stáří, za druhé pohlaví. a) stáří: jak daleko sahá duševní schopnost dítěte 5letého — 14letého? b) pohlaví: jaký cíl máme při výchově žen a jaký při výchově mužů? Naše tvorba musí již diváku naznačovati cíl,

k němuž kráčíme, ale ani zde není práce naše skončena. Chceme ukázati též tělocvičné krásno. A tělocvičným krásnem nelze nazvati, když beze všeho ladu nakupíme celou řadu pěkných eviků, neberouce při tom v úvahu, zda-li ty pěkné jednotlivé eviky tvoří harmonický celek. Zde přispěti nám musí na pomoc též: technická vyspělost a krasocit. Uvedu příklad: hudební skladatel chce překvapiti svět novou, krásnou skladbou. Zaslechne dnes mohutný akord, a hned si jej poznamená. Zítra zaslechne jiný krásný motiv, a opět si jej poznamená. Krásných hudebních motivů nasbírá si celou řadu. Každý ten motiv sám o sobě může býti krásným — ale kdyby tyto libozvučné motivy, ty efektní akordy vložil do jedné skladby, věříte, bratři, že by jeho skladba obstála před odbornou kritikou? Ony motivy i akordy rázem pozbyly by své původní krásy a v ucho posluchače zazněla by příšerná disharmonie. A tak se to má i s naší tvorbou — tak se to má i s tělocvičným krásnem. Pohyby — eviky — tvary — samy o sobě mohou býti krásné, ale složené v jednu sestavu beze vši logické souvislosti, své krásy rázem pozbývají a my vidíme disharmonii tělocvičnou. Proti tomu hřeší se až posud mnoho — nejen u Vás, bratři, ale i u nás. A co jest třeba činiti, aby v tom ohledu nastala žádoucí náprava? Důkladná výchova evičitelských sil — společné úsilí vedoucí k tomuto cíli. Ne kraj — ne pouliční parády — ale snaha po pokroku na poli výchovy tělesné jest tou hlavní zárukou naší budoucnosti v zemi této a k tomuto cíli musíme pracovati všichni společně — svorně! Nadšení v řadách našich i Vašich jest — máme mládež, na kterou můžeme býti hrdí — co nám schází, jest dostatečný počet odborně vzdělaných vedoucích — a k tomuto cíli zahajme nyní společnou činnost a pracujme svorně s neochabující energií! Na zdar!

— Píše mi br. Sedlák z Clevelandu: Milý bratře! Utopil se tu v jezeře Erie bratr Přistov, Slovinec, závodník o přebor v Praze 1912 a člen závodního družstva slovinského v Turině 1911. Byl po čtyřech dnech nalezen a v poněděli přispěním svých chudých bratří, Sokolů nemnohých, pohřben. Jednota Cleveland největším počtem v kroji se účastnila. Doprovodili jsme jej na hřbitov ("Calvarie", katolický, ač Přistov byl svobodomyšlným, však nátlak všude ohromné většiny Slovinců klerikálních tak působil). Vezou jej ku hrobu — kde měl být pochován? Mezi vrahy a sebevrahy, ve společném hrobě — šachtě, protože byl chudý (otec 3 dítek a čtvrté snad jest očekáváno) a bez pomoci druhých. "Hanbou pro nás Sokoly by bylo, zde ho nechat v potupě odpočívat," — řekli bratři od Sokola Cleveland, "my mu lepší místo obstaráme!" Pohřeb zastaven a okamžitě schůzka bratří obětavých svolána a hned mezi malým počtem bratří \$40.00 sebráno — i po pětce mnozí dávali — a sestra Spísková od téže jednoty místo ku věčnému odpočinku mezi svobodomyšlnými bratry Čechy jemu darovala. Tak jsme zachránili památku jeho před potupou na hřbitově katolickém. A Sokolů takových, obětavých bylo by škoda ztratiti." — Pravdu máš, bratře, Sokolů takových neradi bychom ztratili. Ale já nevěřím, že je ztratíme, neboť kde je cit, kde je tak upřímné bratrství — tam také vidím upřímnou lásku k věci společné a ta láska k staré, zasloužilé organizaci nedopustí tuto zavrhnouti a opustiti k vůli tak malicherné věci, jakou jest kraj!

— Ve schůzi ústředního technického výboru pronesena byla stížnost na některé bratry — členy to našeho sdružení — kteří z jiného města do Chicaga přijeli v kroji jiném, než jaký předpisuje naše ústava a nejen to — po veřejných místnostech prý kydali hanu na sdružení, k němuž náleží. Neznám ty bratry, ale přece dovoluji si jich se otázati: má toto býti ukázkou sokolského bratrství — sokolské kázně? Sokol přec má býti na prvním místě dokonalým člověkem — tak si ho přál mítí Tyrš — nepodali jste tím svým jednáním

důkaz, že ani český kraj sokolský Sokola ještě nedělá, nepodali jste nezvratný důkaz, že nechováte ani špetky úcty k tomu kroji, pro který tak horlíte, když v témž kroji dopouštíte se činů mužů nedůstojných? A k otázkám těmto dodávám: Čím dříve tací jednotlivci sokolské řady opustí, tím silnější česko-americké Sokolstvo bude!

— V městě Bostonu přihlásilo se 600 mladých mužů k službě námořní a z těchto šesti set jen třicet jich bylo přijato — ostatní byli odmítnuti pro tělesnou nedostatečnost. Jaký to truchlivý zjev! — Ze šesti set mladých mužů, budoucích to otců — jen třicet jich bylo tělesně dosti silných, a dosti vyvinutých! Jak důležitou práci konají ty organizace, které obraly si za účel pěstovati tělesnou zdatnost! Vy čeští otcové a matky — zvláště vy Sokolové a Sokolky! — učíte dětem svým návštěvu tělocvičny tak povinnou, jak činíte jim návštěvu školy!

— Každé veřejné vystoupení naše zdůrazňuje, že v tělocviku dětí a žen posud nemáme dosti odborně vzdělaných učitelů. Společný evičitel br. Sedlák klade k naší vyspělosti odborné pevné základy šířením znalosti o tělocvičné soustavě — a tuto práci jeho měly by doplňovati místní kurzy, kde by bylo vyučováno výhradně tělocviku dětskému i ženskému. Nepozastavujme se před obětmi hmotnými tam, kde zajistiti sobě můžeme zdravou, neochabující činnost pro budoucnost a kde chceme vyšínouti se na takový stupeň dokonalosti, bychom mohli postaviti se po bok organizací cizím — a nejen to, ale tyto předčítí! Co platno jest chlubiti se, kolik nás "márcuje" v nějakém průvodu, když tělocvičny budou prázdné — neb když tělesná výchova u nás nebude kráčet s duchem nové, pokročilé doby!?

— Do schůze Tech. Výboru minule dostavil se též br. Mysliveček z New Yorku a tlumočil přání a stížnosti našich bratří východních — hlavně co se jejich poplatků týče, za který nevidí žádných výhod v budoucnosti. Výbor uznal vývody bratra Myslivečka za správné — neboť při slučování bylo mnohé opomenuto, nač nyní se často naráží — ale při dobré vůli vše bude lze hladce vyřídit. Výbor Technický jistě procento poplatků Výboru Východnímu asi vrátí, začej bratři tamní nebudou činiti nároků na vyslání společného evičitele na Východ a obstarají si ho sami. Kde jest rozvaha a dobrá vůle, tam najde se cesta k další svorné práci a na sjezdu pak sloučení bude moci býti hlouběji pracováno a upevněno.

— Nejsem a nebyl jsem nikdy přítelem častých průvodů, poněvadž se jimi Sokolstvo před veřejností jen sevěšuje. Kde ale opravdová, vážná národní manifestace vyžaduje, aby i Sokolstvo svojí účastí projeвило zájem o věc, tam budíž přísný dozor veden nad zevnějškem každého jednotlivce — neboť nedbalost jednotlivce jest s to porušiti pěkný dojem celku. Bratři naši snad by již měli věděti, že nositi šle při kroji jest jednou z nepřístojností, nad kterou se každý slušný cizinec musí pozastaviti. V zemi této vůbec nositi šle i při obleku občanském pokládáno jest na veřejnosti za neslušné a chce-li kdo v době letní vyjít bez kabátu, opatří se pouze pasem — a představte si pak, jak slušný Američan na nás pohlíží, když v průvodu vidí, kterak členové tělocvičných organizací vystavují na odiv ve veřejném průvodu šle! Víím, že mnohý našinec namítne: "Co je nám po pravidlech amerických? my máme svá pravidla." Ale, bratři — je-li vám to lhostejné, jak na vás slušný Američan pohlíží, k čemu tedy těch amerických demonstrací, proč ta touha po nějaké pochvalné zmínce v anglickém tisku? a když už jdeme před americkou veřejností dokazovati, že jsme Američany, tož dokazujme též svým zevnějškem, svým chováním, že jsme Američany znajícími též pravidla slušnosti!

Odborná literatura.

Ústřední Technický Výbor Čes. Am. Obce Sokolské, vědom si své povinnosti, šířiti vědomosti odborné v řadách našich, hned na počátku své činnosti obrátil pozornost vydávání pomůcek pro naše cvičitele a první práce v oboru tom vydaná se již objevila. Jsou to cvičební tabulky postupného vyučování na nářadí, které vypracoval br. J. Paskovský, vrchní náčelník Čes. Amer. Obce Sokolské. Poukázal jsem již dříve na důležitost vydávání spisků odborných v zemi této, poněvadž z Čech ještě po dlouhou dobu nelze nových tělocvičných prací očekávati a bez pomůcek i zkušený cvičitel naráží stále na nesnáze zvláště když může jen čas po celodenním zaměstnání zbývající cvičitelskému povolání věnovati. Br. Paskovský prací svojí četným našim cvičitelům se velice zavděčil, neboť tabulkami svými jim práci značně usnadnil, takže i nezkušený bude moci metodicky cvičení nářad'ovému vyučovati a při tom též osvojovati si správné názvosloví. Tabulky sestaveny jsou pro tři družstva a sice pro první, druhé a třetí a na každé tabulce jest pro každé to družstvo trojí nářadí (jest tedy vypracována každá tabulka pro trojí střídání.) Má-li tedy cvičitel tři družstva, může si vzíti tabulku určenou pro první večer a dáti jednoduše vedoucím — a ti nejen že budou věděti, na čem cvičiti, které nářadí vystřídati, ale pro každé jest vypracován dostatečný počet výkonů. Tabulka pro druhý večer určená již podává novou látku cvičební a tak se pokračuje, že když dospěje se k poslednímu večeru, může cvičitel s dobrým vědomím říci, že učivo nářad'ové bylo důkladně probráno. Cvičení pro III. družstvo jsou sestavena s ohledem na dorost, takže i zde bude cvičiteli značně vypomoženo. Kdežto v III. družstvu brán jest zřetel hlavně k cvičení základnímu, tabulky pro družstvo I. již obsahují sestavy vyššího stupně a brán jest též zřetel k tomu, aby žádné nářadí nebylo zanedbáváno. Z tohoto náčrtu každý bratr cvičitel dovede si učiniti představu o důkladnosti s jakou cvičební tabulky byly sestaveny a uznáníhodné svědomitosti, s jakou autor práci té se věnoval. Autor v předmluvě své praví: "Ku vydání těchto tabulek odhodlal jsem se po dobrém uvážení s přesvědčením, že budou vydatnou pomůckou našim bratrům cvičitelům, hlavně v jednotách menších, kterým mnohdy nezbyvá dosti času k řádnému vedení hodiny cvičební se připraviti. Spůsob tento osvědčil se znamenitě v mé praxi cvičitelské, a doufám, že při dodržovaném postupu povede k soustavnému vedení tělocviku v jednotách našich. Nechci tvrditi, že do tabulek mohl jsem pojati všechno, neboť soustava naše sokolská obsahuje tolik, že ani při desateronásobné velikosti nemohlo by se pojmuti vše, ale snažil jsem se, pokud místo mně dovozovalo, dáti tam tolik, aby v každé hodině něco nového bratři cvičitelé sami předkládalo. Dle vzoru tohoto mohou bratři cvičitelové sami své poznatky a různé nové věci do podobných tabulek si upravovati a při dalším postupu přidávati." Cena tabulek, k nimž přidělen jest i cvičební rozvrh, jest následující: pro členy Čes. Am. Obce Sokolské \$1.00, pro nečleny \$2.00. K tomuto nutno podati vysvětlení. Členové Tech. Výboru byli z počátku toho náhledu, aby každé jednotě náležející k Č. A. O. S. poslán byl jeden výstik tabulek zdarma, ale jelikož vydání odborných spisů spojeno jest s velikými obětmi finančními, rozhodl výbor stanoviti cenu i pro cvičitele naše. Jest pravdou, že si členové naši do ústřední pokladny přispívají a tudíž mají právo očekávati publikace zdarma, ale Výbor přišel k náhledu, že by tím pokladna technická byla záhy vyčerpána, a kdyby se nedostávalo na jiná vydání, musil by Výbor obrátiti se na jednoty o pomoci finanční, čemuž předejde se tím, když odborné publikace budou i našim členům prodávány. A upozorňuji cvičitele našeho sdružení, aby si veškeré práce takové objednali vždy hned — Výbor vydává vždy jen omezený

počet, nechtěje, aby mu leželo množství tiskopisů na skladě a bylo by to smutné, kdyby práce námi vydané byly opět rozebrány organisacemi jinými a na nás aby se na konec nedostalo. Objednávky vyřídí jednatel V. V. br. T. Vonásek. Bratry cvičitele upozorňuji též na to, že obyčejná číslíce (1., 2., 3.) značí první, druhý, třetí večer atd. a číslíce římské (I., II., III.), označují první, druhé a třetí družstvo.

Vhodná cvičení na nářadí pro ženy.

(Pokračování.)

Na hrazdě doskočné cvičíme hlavně visy, změny hmatu, změny hmatu ve visu s obraty, komihání, komihání s obraty a změnami hmatu, seskoky s obraty. Jelikož ale žebřík rovný dává nám větší výběr eviků v komihání, a změnami hmatu netřeba se příliš vysokou hrazdou v ženských odborech zabývati již také z té příčiny, že tenká železná hrazda působí jemným rukou žen veliké nepříjemnosti.

Jako zvláštní cvičení uvádím zde cvičení na vysoké hrazdě a koni na šíř. (Kůň postaven jest pod hrazdou.) Cvičenky z kleku neb dřepu na koni přejdou do visu na hrazdě před aneb za koněm a provádějí různé přešvihy: únožmo, přednožmo, skrěmo. Z visu vždy přejdou do kleku (neb dřepu) na koni, načež uchopí madla a zakončí cvičení seskokem nazad. Hrazda musí býti tak vysoká, neb kůň tak nízký, aby nohy ocit'ovaly se v téže výšce, v jaké se nalézají, když cvičíme na koni v podporu.

B r a d l a nízká (po kolena). Kde jsou nízká bradla, na nichž bratři rádi zkoušejí nejdříve své stoje a obraty ve stoji o rukou, tam prováděti možno na nich veškeré eviky (pobok), které uvedeny byly na nízké hrazdě (po kolena). Bradla připouštějí více rozmanitosti tím, že cvičiti lze zde v podporu ležmo pobok (se strany) i pokos (na koncích) s různými výdržemi nohou.

Na bradlech vyšších (po ramena) cvičíme též pobok se strany, a sice ponejvíce závěsy na zadní žerdi. Na každé žerdi mohou cvičiti dvě cvičenky. Příklad:

Cvičenky na povel přistoupí k bradlům (se strany) a položí ruce na žerd'.

1. V dřep 1! (vis dřepmo) závěs podkolení pr. na zadní žerdi 2! zpět v dřep 3! vztyk 4! Totéž levou 5—8.

2. V dřep 1! závěs na zadní žerdi pravou 2! závěs levou a třetí vpřed (pod žerdi) pravou 3! v dřep 4! vztyk 5! Opakovat opáčně.

3. V dřep 1! závěs na zadní žerdi obounož 2! sešin do závěsu o patou 3! (Paže i nohy napjaty.) Shyb 4! (Lokte stranou odepřeny.) Paže napnout 5! zpět do závěsu v podkolení 6! v dřep 7! vztyk 8!

4. V dřep 1! závěs pravou na zadní žerdi 2! přehmat 1. rukou na zadní žerd' 3! pravou 4! (Ocit'ujeme se v závěsu v podkol. na jedné žerdi.) Přehmat na zadní žerd' pr. 5! levou 6! v dřep 7! vztyk 8! Opakovat opáčně.

5. V dřep 1! závěs na zadní žerdi obounož 2! přehmat na přední žerd' levou 3! pravou 4! převrátit nazad do závěsu v nárttech na zadní žerdi 5! v stoj levou 6! pravou 7! připažit a vzpřím 8! (Cvičení končíme zády k zadní žerdi obráceny.)

Poslední cvičení opakujeme závěsem jednonož (pr. i l.) a druhá, volná noha jest pod žerdí nazad napjata. Též měníme závěs levou v závěs pravou a opáčně.

Přecházeti též možno z visu závěsem pobok do visu závěsem pokos (uvnitř bradel) následovně: Závěs obounož na zadní žerdi. Přehmat levou rukou na zevní stranu zadní žerdě. Tím ocitli jsme se v závěsu pokos obounož na levé žerdi, z něhož provádíme další cvičení, která jsou dostatečně známa.

(Dokončení.)